EDİP VE YAZARLARIMIZ

Not:”İçindekiler”sonda

Milletlerin edibi,milletlerin edebidir. Edipler toplumun aynasıdır. Toplumun yetiştirdiği edipler,neticede toplumu yetiştirirler. Binaen aleyh,toplumun edebi,ediplerin edebiyle ölçülür.

Kur’an ve İslâmın edebiyle edeblenmiş bir edibin edebi,elbette Kur’an ve İslam edebi olacaktır. O halde deriz ki; “Edipler edepli olmalı;hem de edebi İslâmiye ile müteeddib olmalıdırlar.”[1]

Meseleye iki ayrı açıdan bakmak gerek. Şöyle ki;Her edip yazardır. Ancak her yazar edip değildir. A.Ulvi Kurucu şöyle der:” Eskiden beri lafız ve mana,üslup ve muhteva bakımından,edipler ve şairler,mütefekkirler ve alimler ikiye ayrılmışlardır. Bunlardan bazıları,sadece üslup ve ifadeye,vezin ve kafiyeye kıymet vererek,manayı ifadeye feda etmişlerdir. Ve bu halde,kendini en çok şiirde gösterir. Diğer zümre ise,en çok mana ve muhtevaya ehemmiyet vererek özü söze kurban etmemişlerdir.”[2]

Yani;kimi edebiyatı yine kendi mazmunundaki mana gibi kullanmıştır.

“Edebiyat,duygu,düşünce ve hayallerin,söz ve yazı ile,güzel ve tesirli bir şekilde anlatılması sanatıdır.”[3] İfadesinde belirtildiği gibi,güzel olan neticesi ve toplum için ve de Kur’an-ın edebi vechesinin görülmesi için yapar.

Biri de:”Sanat sanat içindir.”akımında olduğu gibi ki;ğayrı meşru şeylerde sanat adına-sanat kılıfıyla-uygulanır.

Nitekim gayet basitçesine –Ferhan Şensoy'un-eski Şan Tiyatrosunda yönettiği "Muzır Müzikal"adlı oyunda;Allah'a,Peygamber'e,Kur'an-a dil uzatılıp alay edilmesi,sûre uydurulup,tesettürlü kadınların küçük düşürülmesi ve de devlet erkânıyla yapılan alay konuları;[4]sanat adına küfrünü,ğayzını sunmak,belki de kusmaktır.

Uydurduğu Kur'an sureleri ki;yalancı peygamber Müseylime-i Kezzab-ı dahi fersah fersah gerilerde bırakır. Bunlardan örnek vermek için yazması dahi insan olan her insanı dahi titretmektedir. (Bu oyunun oynanmasından sonra gece elektrik kaçması sonucu milyarlık tiyatro yanmıştır.)

Mizah,şaka,latife,güldürü ve müstehcenlik... Sanat kabalaşmış. Öztürk Serengil'in mizahları ve diğerlerinin yozlaşması,toplumun hangi yönde yetiştirildiğinin,gidişinin bir göstergesidir. Latife yapan latif olmazsa,kabalık yapar,kabalık doğar.

Böyle bir sanat!ahlaksızlığı kazandırıp,âhireti kaybettirir.

Nitekim Nef'i kendisini tenkit eden Tahir efendiyi hicvinde;

"Bize Tahir Efendi kelb demiş.

İltifatı bu sözde zahirdir.

Maliki mezhebim benim zira

İ'tikadımca kelb Tahirdir." Lafız ve manayı beraber götürmüştür.

Bu aynı zamanda"-Gerçekçilik-adı altında,estetik ve sanatta her şeyi olduğu gibi verme tezini ortaya koymuştur. Bu anlayış "Hayattaki ve tabiattaki bütün çirkinlikleri (hakikatta, her şeyde

bize görünen yönünde çirkinlikler vardır,yoksa her şey aslında güzel yaratılmıştır.) ve iğrenç tarafları aynen anlatmayı,bir fotoğraf sadakatiyle aynen nakletmeyi gaye edindiği için meydana getirdiği eserlerde her türlü su-i istimale meydan vermiş ve netice de namus ve ahlak gibi mukaddeslerin varlığı yok sayılmıştır. Bizde realizm akımının en çarpıcı misalleri Yaşar Kemal, Aziz Nesin, Halid Ziya, Tevfik Fikret, Ömer Seyfettin ve Yakub Kadri'de görülmüştür."

Estetik ve sanat ahlaksızlığı getiren Naturalizm'de"İnsanı ayakta tutan bütün yüksek değerleri (ahlak,namus,din vs.)inkar etmiştir. Bizde bu manada ilk Naturalist,içine düştüğü bunalımla bileklerini keserek intihar eden Beşir Fuat'dır. Naturalizm daha sonraki temsilcileri arasında ise,Baha Tevfik,Ahmet Nebil, Abdullah Cevdet, Celal Nuri ve avânelerini görmekteyiz. Onlardan bu günkü materyalist edebiyatın temsilcileri sayılmıştır. Naturalizmin getirdiği kaba,çirkin ve iğrenç taraflarla eserlerini ortaya koyanlar,bu günün insanına bir sürü kin,nefret ve ahlaksızlık empoze etmekten başka bir şey yapmamışlardır."[5]

Türkçe ilk gazete devlet eliyle Sultan Mahmut tarafından 1831'de çıkmış olan Takvim'i Vekayi'dir.

Özel teşebbüsün ilk Türkçe gazetesi ise;Ceride-i Havadistir. Buda İngiliz tüccar William Churchill-in idi.

Agah Efendi(1832-1885) ise,1860'da Tercüman-ı Ahval-i çıkarmıştır.

Bizdeki ateist ve materyalist yazarların önemli bir kısmı yani"Materyalist ve Pozitif fikirler,asıl 1908'den sonra alabildiğine serbest bir zemin bulmuştur." [6]Bu materyalistlerden Baha Tevfik(1884-1914),Suphi Ethem ve Celal Nuri (İleri)(1877-1939)yi görmekteyiz.

1800'lerin sonunda ve 1900'lerin başındaki bu dönemlerde materyalist, ateist, pozitif,sosyalist ve batılılaşma gibi etkileri görmekteyiz.

Hasan Cemal çıkardıkları –devrim-gazetesiyle yıllardır her şeyi ters yüz ettiklerini ,Deniz Gezmiş'in banka soyduğunu bildikleri halde onun ağzından;"Banka soygunuyla ilgim yok!"[7]ifadesiyle,zamanımıza kadar uygulamalarında aynen devam etmesinin temelinde ve

hedefinde;devrim,solculuk,sosyalizm,şiddet ve iftira ve sırayla”Doğan Avcıoğlu,İlhan Selçuk,İlhami Soysal,Altan Öymen,Uğur Mumcu,Çetin Altan,Uluç Gürkan ya da 27 mayısçı askerler”sonuç “Sosyalist devrim”[8]

Bunlardan Çetin Altan:”Marksist’im.”der.[9]

Bunu te’yiden:”Türkiye Komünist Fırkasını,1920 yıllarında,Mustafa Suphi,Bakü’de bolşevik şeflerinden aldığı direktifle kurmuştur.”

Türkiye işçi ve çiftçi sosyalist fırkası:”1919 yılında kurulmuştur. Şefik Hüsnü Değmer,İsmail Namık,Nafi Atıf Kansu tarafından kurulmuş,liderleri bunlardır. Bu fırkanın elemanları devamlı Rusya’dan talimat almışlar. Bunların yayın organı,”Aydınlık” ve “Orak-Çekiç”dergisidir. Bu dergilerde;”Nazım Hikmet,Ş.H.Değmer,Vedat Nedim Tör ve Şevket Süreyya,Mustafa Sadrettin Celal”gibi azılı komünistler,zehirlerini devamlı olarak halka akıtmışlardır.”[10]

Uzun zaman,Zaman gazetesinde kemiyetten uzak,fikir süzgecinden geçirdiği tahlillerle”Keyfiyet”başlığında meselelerin,68 kuşağı diye de isimlendiren bu kuşağın tahlillerini,keyfiyetini keyifli bir mekânda ve akıcı bir üslupla ele alın Ahmet Selim, fikir çerçevesinden baktığı meselelerin birini örnek vererek,Toktamış Ateş’i tahlil eder. Onun marx gibi jakobenlikten dem vurduğunu,bunun içinde”Şiddeti ve zorbalığı benimseyen herkes,kendi idealinin jakobenidir.”der.

Marx’da”İhtilalci ve diktacı sosyalizm”taraftarıydı. Milli şef taraftarı. 27 Mayısçı. “T.Ateş gibiler,çok sınırlı bir bahçenin satıh demetçisidir. İşine geleni işine geldiği gibi toplayıp ezberlediği dekorun uygun yerlerine monte eder...” [11] Sessizlik görüntüsü içindeki;şiddet ve dikta taraftarı...

Bizdeki yazarların bu gibi yazarlıklarının yanında ek –ahkam kesme-görevleri de hazırdır. Ezanın Türkçe okunması 2-Haziran-1941’de bir kanunla teminat altına alınmış,Demokrat partinin bunu aslına çevirmesi üzerine:”İlhami Soysal ve birlikte kanun teklifine imza koyan Altan Öymen,Ömer Sami Coşar,İsmet Giritli,Ziya Müezzinoğlu,Selami Savaş,Oktay Ekşi ve İlhan Esen hazırladıkları gerekçeye:” Bu husus,Atatürk devrimine vurulan darbelerden biri,belki de birincisidir.”[12] demektedirler. Bizdeki aydınların! en iyi bildikleri bir şey varsa ,işte oda Dini muhalefettir.

Muhalefetle kalınmamış her türlü engellemelere başvurulmuştur.

17-Mayıs-1943'deki Dahiliye vekaletine bağlı Matbuat umum müdürlüğünce gazetelere gönderilen yazıda:" Biz her ne şekilde ve surette olursa olsun,memleket dahilinde dini neşriyat yapılarak dini bir atmosfer yaratılmasına ve gençlik için dini bir zihniyet fideliği vücuda getirilmesine taraftar değiliz."[13]

Hınç bununla bitmiyor,Millet partisi genel müteşebbis kurulu Bayar:"Biz Türkiye'de şeriatı yaşatmayacağız."deyip,bu konuda CHP ile gizlice anlaşarak 163.maddeyi çıkartıyordu.[14]

Solun gerçekleri gizledikleri itirafında bulunan H. Cemali[15] te'yid eden Webb:" Komünist devrimciler demokrat değildirler;yalan söyleyebilirler;askeri müdahaleleri severler;bohem hayatını severler;genelde yazar,gazeteci,sanatçı ve akademisyendirler. Yurt dışında dostları fazladır. Fakirler kendilerini desteklemez."[16]

Bu menfilikleri ve verdiği meyvelerini değerlendiren Bediüzzaman:"Üdebâ-yı İslâmiyenin meşhurlarından bedbinlikle maruf Ebu'l Ala-i Maarri ve yetimane ağlayışıyla mevsuf Ömer Hayyam gibilerin,o mesleğin,nefsi emmareyi okşayan zevkiyle zevklenmesi sebebiyle ehli hakikat ve kemalden bir sille-i tahkir ve tekfir yiyip:" Edepsizlik ediyorsunuz,zındıkaya giriyorsunuz,zındıkları yetiştiriyorsunuz."diye zecirkârâne te'dip tokatlarını almışlar."[17]

Edebiyat,tarih,eğitim gibi bir çok dallarda,inancın çerçevesinde meyveler veren Vehbi Vakkasoğlu;yazarlığının 30. yazarlık yılında,kendisiyle yapılan bir röportajda;[18] "Yazarın adı yok"der.Hak olmakla beraber;maalesef yazarın kendisi de yok. Acaba yazarın nesi yok? Cazibesi!!

Medeniyetin edebiyat ve belâğatı,Kur'an-ın edep ve belâğatıyla mukayeseye girmez.

Medeniyetin edebiyatı;"Karanlıklı bir hüzün"verir. Kur'an ise;Hidayet ve nurlu bir hüzün verir. Yani birincisi "Nefsi hevesatına teşvik eder,o da tiyatrocu,sinemacı,romancı medeniyetin

edebiyatının şe'nidir.(işidir)

İkincisi"Nefsi susturup,ruhu,kalbi,aklı,sırrı;maâliyata(ulvi şeylere),vatanı aslîlerine, makarrı ebedilerine,ahbabı uhrevilerine yetişmek için latif ve edepli masumane bir teşviktir."[19]

Konuların farklılığı nazarların ve bakış açılarının farklılığından ileri gelir. Nitekim "Edip ve şairler,zeval ve firaktan (yok olup ayrılmaktan)ağlamışlar. ölümden vaveyla etmişlerdir."[20] Ancak gerçek edipler bunların arkasındaki rahmet tecellilerini ve bahçelerini görmüş,öyle de değerlendirmişlerdir.

Nâbi-nin Mekke'ye girerken söyleyip,bütün müezzinlerinde minarelerde okudukları;

Sakın terk-i edepten

Gûihi mahbûb-u Hudâdır bu;

Nazargâh-ı ilâhidir

Makam-ı Mustafâdır bu...

Ve ya II.Murad-ın –Bir Cemâle aşıkım kim bir Cemâle benzemez.

Noktayım Per-gâr içinde devr ederler hep beni..

Şimdi ise Şair Eşref-in deyimiyle;Erbâb-ı teşâûr çoğalıp şair azaldı

Yok öyle değil,şairin ancak adı kaldı.

Elbette bunda kabiliyet olmakla beraber, Allah vergisidir.

-Kabiliyyet dâd-ı Hak'tır herkese olmaz nasib

Sad-hezâr terbiyye etsen bî-edeb olmaz edib.

M.Akif ise o edipleri şöyle tenkid eder;

"Üdebânız hele gayetle bayağı mahlukat..

Halkı irşad edecek öyle mi bunlar?Heyhat!

Kimi garbın yalınız fuhşuna hasbi simsar;

Kimi,İran malı der;köhne alır,hurda satar!

Eski divanlarınız dopdolu oğlanla şarab;

Biradan,fahişeden başka nedir şi'r-i şebab?

Serseri;hiçbirinin mesleği yok,meşrebi yok;

Feylesof hepsi;fakat pek çoğunun mektebi yok!

Şimdi Allah'a söver...Sonra biraz bol para ver;

Hiç utanmaz,Protestanlara zangoçluk eder!

benim en ebedi hasmım olan Rusya bile,

Hakkı teslim edelim!Hiç de değildir böyle.

Mütefenninleri ta keşfe kadar tırmanıyor;

Edebiyyatı anıldıkça zemin çalkanıyor."

Bunu toplumun bozukluğunun bir tezahürü olarak dile getiren Neyzen Tevfik,kendisini hapse attıran şiirinde;

"Ağzımıza sıçan yok,hüsnü kederden başka;

Valideye kim bakar,köhne pederden başka.

İnsanlık bumu ey mâişer?

İnsanlığın sonu ifran etmek demektir,

Bizimkine gelince,düpedüz bok yemektir.

Hayat sirkeden ucuz,

Düşünme şampanya iç;

Bir baloda kazandı memleket bir sürü piç!

Göbekte perçinleşmiş,hava geçmez aradan,

Bozulmayan kadın yok,haber versem paradan...”

DEĞİŞENLER ..... DEĞİŞTİRİLENLER ...

Küfrün moda olduğu dönemde,bazı yazarlarımız ve o meyandaki yazıları da moda idi. Ancak o modayı devam ettirenler olduğu gibi,dönenler ve dönmeler ve nefsine yediremeyenler de oldu.

Şaşkın dönemin şaşkın yazarları oldular. Bunun sebepleri arasında şan,şöhret,makam,para,şahsı gözüne girme gibi sebepler yer aldı. Önceki ibadetli ve isabetli,istikametli hareketlerini,zik-zaklı bir yaşayış ile değiştirdiler.

Karanlıkta olan bu aydınlar,milleti aydınlatma yoluna koyuldular. Ve netice de milleti de kendileri gibi karanlığa sürüklediler. Karanlık aydınlar,karanlık bir neslin türemesine sebep oldu. Karanlık asrın,karanlık aydınının,karanlık nesli...

İşte bunlardan misaller:

HÜSEYİN CAHİT YALÇIN : (1874-1957)Hayatının başlangıcında “Allah-u Ekber” başlıklı yazı yazarken,sonu dinsizlikle noktalanan ve gelişen zik-zaklı bir hayat.

Bizdeki yazarların en kabul görenine bile baktığımızda bir menhiyatlar,içkili,bulanık bir kafa ile karşı karşıya olduğunu görürüz. Dr.R. Nur;H. Cahid için fuhşun içinde olan bir insan olarak bahsederken[21],Y. Kemal-inde içki içmekle beraber:”İsmet’in adamı ve propagandacısı imiş. Hatta bazıları “Hafiyesidir.”diyorlar.”[22] Bir yerlere dayanmak için gelişen uygunsuz ve uyumsuz tarzlar olarak görülmektedir.

”Hüseyin Cahid,ilk romanı Nadide-nin arka kapağında,’Muharririn der-dest-i âsârı’diğer eserleri,başlığı altında bir yığın eser adı daha sıralar ve ‘Kâmilen basılmıştır’notunu düşer sahife altına.Henüz onaltı yaşındadır.Olgunluk çağında kaleme aldığı Edebi hatıralar’ında ise şöyle diyecektir,”Çok şükür ki bunların hiç biri basılmadı.”(Mavi lale.Nazan Bekiroğlu.sh.193.)

Ve“Yahya kemal sağlığında kitap yayımlamaz.Ölümünden sonra kimse kitaplarını basmasaydı?”(age.194.)

KEMALETTİN KAMU : Şu söz onundur= Kâbe Arabın olsun!

Çankaya bize yeter.

Kâbe hedef değil,belki onun ifade ettiği mânalar onun için hedeftir. Arab-a olan kinde,İslâmiyete olan yabanilikten ileri gelir.

FARUK NAFİZ ÇAMLIBEL : 1898'de doğan yazarımız,bir çokları gibi,yıkılmışlıkların ve çökmüşlüklerin insanı... Kara günlerin kara bahtlı insanı... Kominizm ve sosyalizme karşı mücadele edip,İslâmi yazılar ve şiirler de yazmıştır. Bu da Mustafa Kemal-i tanrılaştırarak:

"Bu hıyâbân ebediyet yoludur.

Gider Allah'a kadar burdan ucu."

Ahmet Kabaklı;özellikle,Faruk Nafiz,B.Kemal Çağlar,Falih Rıfkı Atay ve Y.Kadri Karaosmanoğlu'nun Atatürk'ü tanrılaştırdıklarını,ifade eder.[23] Adeta yazarlıkları onun üzerine inşa edilmiş.

Bu ifratkâr tutumların bir örneği Falih Rıfkı'da görülür."Falih Rıfkı kırk seneden beri nerede yazı yazmış ise mukaddesatımıza hücum etmiş ve ekser yazılarında şimal komşumuzu övmüş ve temposuna ayak uydurmuştur. Hatta Atatürk'ün ölümünde bir makale yazarak-Atatürk öldü ise başımızda Stalin ve İnönü vardır.-demiş"tir.[24]

BEHÇET KEMAL ÇAĞLAR : Mustafa Kemal'e olan sevgisinden dolayı ona mevlid yazmasıyla bilinir.

Her şeyin bir bedeli olacaktır. Ve B.Kemal'de Atatürk tarafından Londra'ya tahsile gönderilir.[25]

NURULLAH ATAÇ : Millet bir yandan bölünür,dini tahrib edilirken,diline de el atılmış,yozlaştırılmaya çalışılmıştı. İşte N. Ataç bunun temsilciliğini yapıyordu. Dilde yaptığı tahribatla,dildeki uydurukçanın ilk yılmaz mucididir.

"İlk defa devrik cümleyi ve uydurukça kelimeleri kullanan olmakla kalmayıp C. Meriç'in deyimiyle kullananların da babasıdır."[26]

"Bir tek yol vardır;çocuklarımıza Yunancayı,latinceyi öğretmek,onları yunan,latin yazarlarının eserleriyle yetiştirmek.. kafamızı değiştirmek gerektir;onun değişmesi,batı aleminin düşünüşüne,görüşüne ermemiz için çocuklarımızı bu günkü batı aleminin kökü,kaynağı olan yunan,latin eserler ile yetiştirmemiz gerektir. Yoksa edebiyatımız bir yığın lakırdı olmaktan kurtulamaz."

Oysa Yunanistan'ın bile 1964-de ilkokullarda,76-da ise bütün eğitim sisteminde terk edildiği[27] halde N. Ataç,nursuzluğuna başkalarını da sevk ediyordu,oda yazar ve eğitimci adıyla...

İnönü'nün gözde adamı olan bu kişi yukarıdaki ifadesini te'yiden şunu savunuyordu:"Gençleri,Roma'nın edebiyatı, Platon'u,Aristophanes'i,Euripides'i, Horatius'u,Vergilius'u okusunlar. Yalınız birini değil hepsini okusunlar. Onların etkisi ile yetişen

Avrupa edebiyatlarının eserlerini okusunlar.”[28] Olur ya,belki yanlışlıkla bizimkilerden birisini okurken kazara bizden,bizim tarihimizden haberdar olabilirler!

-Araştırmalardan 23 yaşından 83 yaşına kadar İslam dini ile meşgul olup,müslüman olduğu belgelenen Geothe-(1749-1832);[29];Bir millete yapılacak en büyük manevi su-i kast onun diliyle oynamaktır.”sözünü Fransız edibi Bossuet’de tasdik eder:”sabit olmayan ve her an değişen dillere ölümsüz bir eser emanet edilemez.”

Ataç-ın kızı Meral Tolluoğlu babasının Y. Kemal Beyatlı ve Tanpınar’a kendisinin yazı dilini eleştirmelerinden dolayı kızgınlığını şöyle dile getiriyor:”Babam o sıralar çok saygı,sevgi duyduğu Y.K.Beyatlı’dan da soğumuştu. Artık ne Beyatlı’yı seviyor,ne de şiirlerini beğeniyordu. “Eskiden yazdığı şiirler içinde gerçekten çok güzel olanları var;ama yeni yazdıkları kendisi gibi bir şeye benzemiyor.”

Behçet Necatigil ise,Ataç hakkında:”O. Veli ve kuşağı,şiiri gündelik hayatın gürültüsünde ayağa düşürdü.-umurumda mı dünya-buna örnektir.”[30]

Batıyı körü körüne taklid edenlerden...[31]

Nitekim Şinasi’de;(1826-1871)Fransız edebiyatının ve kültürünün hayranı olup,kurtuluşumuzu batıda arayan aydın!larımız gibidir..Ancak Tercüman-ı ahval-den ayrılan Şinasi,27-Haziran-1862’de yayım hayatına başlayan Tasvir-i Efkar-da başlamış ve bu;” Gazetelerde ilk edebi tartışmalarda Tasvir-i efkâr’da başlamıştır.”[32]

H.Tunalı-nın Ataç-ı Tahlilinde söylediği gibi:”Efsaneden umduğunuzla,efsaneden bulduğunuz arasında hayli fark var.”[33] Meşhurluğu ile,yazıları arasında da öyle fark var.

A.Selim:”N.Ataç ve N. Hikmet... Birbirinin öylesine bütünleyicisidirler ki;birinden biri olmasaydı,fikir ve sanat hayatımız asla bir çoraklığın,bir kısırlığın içine sürüklenemezdi.”der.[34]

ORHAN VELİ : Tarih ve dine inanmayan bir şairdir. Hekimoğlu İsmail,Orhan Veli'yi komünist olarak tanıdığını-kızılcık-kitabıyla kızılları (Komünistleri)anlattığını ifade eder.[35]

BEŞİR FUAT : Ölüme,yaşamakla yok olmak arasında bir değerlendirme getirir.

ABDULHAK HAMİD :(1852-1937) Tarancı gibi,inkarla iman arasında bocalayıp,belki bir yandan da psikolojikmen inanmanın gereğini de inkâr edememektedir.

Batı edebiyatının Türk edebiyatına etkisinde önemli rolü olmuştur.

**Abdulhak Hamidle kendisinin ne farkı olduğu Akife sorulunca cevaben,tevazu gereği:

"Hamidle benim aramdaki fark şudur;Ben yükseldiğimde,Hamid kadar yükselemem.Alçaldığımda da o kadar alçalamam."Ve Akif:

"Hamid beyin kendi sözü olduğu için söylüyorum.Bir de şöyle demiştir:

Benim belimden yukarım insan,ondan aşağısı canavardır."

İbrahim Sabri bey onun için“Abdulhak Hamidin hayranları,alkışçıları vardı.Onların başında da Süleyman Nazif gelirdi.Tevfik Fikret ve Hüseyin Siret-de onlardandı.Büyüte büyüte,Hamid-i ‘Dahi-i Azam’yaptılar.

Hamid-in ‘Merkad-i Fatihi ziyaret’ve ‘Merkad-i Selim-i Evveli Ziyaret’ gibi güzel şiirleri vardır.Fakat tarzı hayatı da,zihni de karışık ve meseleli bir insandır.Zihnini ölüm,ahiret,ruhlar gibi müşkil,halli imkansız meselelere teksif etmiş;şiirlerinde de bunlarla uğraşmıştır.”

Meçhul alemlere dalmış gitmiş;fakat şahsi hayatındaki dalgalanmalar da eserlerine aksetmiştir.”(A.Ulvi kurucu.hatıralar-Hazr.M.Ertuğrul Düzdağ-1/384-5)

AHMET HAMDİ TANPINAR : Cemil Meriç’in ifadesiyle o “Edebiyatımıza derin bir irfan,uyanık bir tecessüs,olgun bir zevkle eğilen bir müsteşriktir. Dürüsttür,samimidir,sanatkardır ama imanını kaybeden insanın büyük yabancılığı içindedir.”[36]

ABDULLAH CEVDET (1869-1932) Nâm-ı diğer;Abdullah Cevdet Karlıdağ.Arapgirde doğmuş,batılılaşma akımının da öncülerindendir.

A.Cevdet;[37]ilk küfür tohumlarını ekenlerdendir. Materyalist zihniyetin temsilcisi olup,aklı gözüne inen maddeci,münkirlerdendir. “Her şeyi madde de arayanların akılları gözlerine inmiştir. Göz ise maneviyatta kördür,görmez.”[38]

Gazeteye:”Ben bu vatanın öksüzüyüm.”diye verir. –S- harfi düşer. “Ben bu vatanın öküzüyüm.”olur. Bu sevabı mürettibi,hatayı mürettip,yani yazıcı hatasıdır,der.

Aslında”Öküzlerin gözüyüm.”olmalıydı. Ahiret inkârına karşı giriştiği hareketinden dolayı Bediüzzaman Said Nursi onun hakkında:” Doktor A. Cevdet’in dinsizce hücumlarına karşı yazdığım bir-iki risale...”dediği haşir,tekrar dirilmeyi isbat konusunda;10.Söz-ü yazmışlardır.[39]

Ve:”İslâmiyetin kusurunu görmekle lezzet alan ecnebiler ve ecnebilerin fikirlerini neşreden gazeteciler...”[40]

Kendisinin de pek düzgün biri olmadığını;”İdare,padişah,rical ve fena şeylerle alay etmek,din ile istihza,gabi talebe ile eğlenmek,en hoşuma giden şeylerdi. Zaten mektepte bunlar moda idi.”[41] Bu bile A.Cevdet için:” Vatan hıyanetinin çok olduğu..”[42]bir kimse olarak niteler.

“Vatanımı seviyorum;ama milletimi sevmiyorum”diyen A.Cevdet;Dinsiz,İslâma saygısızlığı ön plana çıkan,latin alfabesinin kabul edilmesini ilk önerenlerdendir,diyor M. Barlas.[43]

CAHİT SITKI TARANCI : Avrupa tahsili görmüş,Paris’te eğitim görüp,şiirlerini çevirmiş olduğu Varlaina-yı taklid eder. Otuz beş yaş şiirinin şairidir. ancak 44 yaşında ölmüştür. Ahirete inanmaz. Düşüncelerini hiçbir metafizik olaya dayandırmaz. Hayat felsefesi:” Bu dünya geçicidir. sonunda çok anlamsızda olsa ölüm denen gerçek vardır... Niçin günümüzü gün edip,mutlu bir hayat yaşamayalım?”[44]

İnanmak ile inanmamak arasında bocalayan,arayışın karanlıklarında yüzen Tarancı yine de” Olmuyor seni düşünmemek Tanrım.”demekten kendisini alamamıştır. “Şiirin her şeyin üstünde olduğunu”söylemekle sanat için sanat görüşünü savunur. Tarih ve dine inanmaz.

HALİT ZİYA UŞAKLIGİL : A. Kabaklı onun hakkında:”Zamanına mahsus konakların,eğlence yerlerinin,moda mağazalarının,basın ve aile çevrelerinin tasvir ve tahlilinde H. Ziya’nın büyük

ustalığı göze çarpar.”[45]

Zevk hayranı,zevkçi yazar.

YAKUP KADRİ KARAOSMANOĞLU : (1889-1974)1912’de “Kadın ve 20.asır”ile ilgili yazmış olduğu[46] harika yazı ki,kadını ve asrımızı en güzel bir şekilde tasvir etmektedir.

Ancak gelişen ve eleyen zaman süzgecinde:” Öldükten sonra beni camiye götürmeyin,hastaneden alıp,doğrudan mezara götürün.”der. Ancak adet olan yapılır,namazı kılınır,gelmese de getirilir.

“Mevlid-i Şerif beni terbiye etti.”nefis yazısı da[47];hayatının başlangıcı ile sonucu arasındaki tezat ve uçurumu yansıtmaktadır.

ŞEMSETTİN GÜNALTAY : Dini eserleri ve dini yaşayışı yasaklayan 163. maddeyi[48] tesis eden kişidir. Ne aciptir ki,müderris seviyesinde olan bu şahıs,İslâmi yazılar da yazmıştır.

Aldanmış ve aldatılmış...Hazin bir son...

RUŞEN EŞREF : Başlangıç da iman ve ibadetle gelişen bir hayat,netice de kalbe yük oluyor.

Büyüyen ve yeşeren ağaç,yıkılmaya mahkum hale geliyor.

Yıkılan ve çökenler arasına oda giriyor.

HASAN ALİ YÜCEL : Önce dinsizce eğitimde faaliyet. (Köy enstitüleriyle) Daha sonra elinden ikbal gidince,ölmeden önce –Allah bir-kitabıyla kendini affettirmeye çalışıyor. Ancak köy enstitüsündeki ve eğitime vurduğu darbeler unutulacak cinsten değildir.[49]

Şahıslar ve ölenler için ölen ölüler...

M. Kemal hayranı bu şahıs maarif müfettişi iken;bir gece Kayseri'de sofra sohbeti başlayınca Mustafa Kemal,H.A.Yücel'e:

-Bu gün lisede sizin mantık kitabınızı karıştırırken,"Matematikte usul"diye bir bahis gördüm. Demek siz riyaziyeden de anlıyorsunuz?"

-Biraz Paşam.

-Peki söyleyin bana,sıfır neye derler?

-Huzurunuzda bana derler,Paşam,der.

Şiirinde de: Bu altı ok Kemalizm'in özüdür.

Altısı da Atatürkün sözüdür.

Atatürk ki milletinin gözüdür.

Bu imanla yüceliğe ereyim.”der.

Osman Yüksel Serdengeçti onun hakkında:”İflas etmiş bir siyah nokta”[50] olarak söz eder.

İç ve dış alemiyle bir bocalama içerisinde olan adam,H.İsmail-in ifadesiyle,kendi içerisinde durulmayan bir insan.[51]

HASAN ALİ YÜCEL VE KÖY ENSTİTÜLERİ

Kokuşmuş ve tefessüh etmiş bir ideoloji olan komünizmi bayraklaştıran kimselerce bayraklaştırılmış ve bayraklaştırılmaya çalışılan kimsedir Hasan Ali Yücel...

Cumhuriyetin ilk yıllarında belli bir dönemin maarifine yıllarca unutulmayacak ve kapanmayacak tahribatlar yapıp giden zatlardandır o...

Bu zat,köy enstitüleriyle gösterdiği marifetlerinden bilinir. O köy enstitüleri ki;bu mazlum ve masum milletin körpe evlatlarının bir bahçıvan maharetiyle yetiştirilmesi gerekirken,oradan mezun olanlar ateist,,materyalist,maneviyatları törpülenmiş,dine ve mukaddesata zıt,milletin alışamadığı ve alışmadığı öğretmenler olarak yetişmiş ve yetiştirilmiştir.

Oraya öğretmen olması için gönderilen bu insanlar mukaddes değerlerine ters düşmekle kalmamış,kızlı erkekli yatılı olan o okullarda kızlar bakireliğini kaybetmiş,lağım ve tuvaletler düşürülmüş çocuklarla doldurulmuş. Hem din,hem namus. İşte sana öğretmen. Burada kalan insanların hepsine yakını,doğunun saf ve masum insanı. İşte onun netice ve meyvesi olan şimdiki doğu.

Hem anlaşılamayan bir nokta;acaba bu köy enstitüleri ve yatılı okullar neden memleketin en dış ve ücra köşesine yapılmış? Mesela;Ankara Hasan oğlan. Kuş uçmaz,kervan geçmez. Kayserinin Pazar Ören,Kayseri'den saatlerce uzakta. Malatya-nın Akçadağ ilçesinin bir köyü. Kırşehir-in Çiçekdağ ilçesi,sapa ve Kırşehir'e 72 km. içte.

Şunu da müşahede etmekteyiz;O yörenin halkı da mâneviyattan uzak bırakılmış. Sanki maddi teknoloji gitmediği gibi,mâneviyat da gitmemiş. Şu özelliği de gözden kaçmamakta;oradaki halkın hepsine yakını tek şefi tanır ve oyunu da ona verir. Şimdide aynı durum devam etmektedir. Beş yıl kaldığım Çiçekdağ-da bunu müşahade ettim. Faydalı insan pek barınamamış ve barınamıyor.

Pansiyonun da kaldığım ve iç-içe olduğum talebelerin durumu ise,gayet vahimdi. 1986 yılında,bu talebeler kendilerine,orada kalan öğretmenleri tarafından açıktan açığa komünizm anlatıldığını,odalarında menfi propağandalar ile çocuklar kendilerinin zehirlenmekte olduklarını söylediler. Bizde bir kısım talebeleri,büyüklerini öyle bulduk. Bir kısmı da onun eşiğinde idi.

Yoksa böyle yerler talebeyi menfi yönde yoğurmak için uygun olduğundan mı seçilmiş? Acaba merkezlerde yapılanlar göze çarptığından her şey yapılamaz mı? Sorular? Sorular? Çirkinlikleri gösterip,ürperten sorular...

Çocuğunu memleketindeki kan davasından dolayı buraya getiren bir veli,ta orta okuldan tanınmasın diye oğlunu o durumdan kurtarmak amacıyla buraya getirdiğini söylemekte. Oysa durumu daha iç açıcı olmayan o çocuk mânen bozulmanın kıskacında idi.

Kişi için en müessir,öğretmenidir. Özellikle temelini oluşturan ilk okul öğretmenidir. İşte bu yavrular onların elinde yetişmekte,daha sonra kendileri de öğretmen olup başkalarını aynı

mecrada yetiştirmektedirler.

İşte şahit olduğumuz bu öğretmenlerden birisi;sınıfta öğrencilere:”Oğlum Allah-dan şeker isteyin. Bakalım size verecek mi?” Masum olan çocuklar;”Allahım bize şeker ver,Allahım bize şeker ver...” ve neticede öğretmen içindekini iğrenççesine kusuyor:”Allah yok ki size şeker versin.”

“Benden isteyin.” Öğretmenim şeker ver.. öğretmenim şeker ver..” Önceden şekeri cebinde hazırlayan öğretmen dağıtır. Ve bu nesil böyle yetiştirilmeye çalışılır.

Arı su içer bal akıtır,yılan su içer zehir akıtır.

Bu insanlar uzaydan gelmediler. Başka devletlerden gelen insanlar tarafından da eğitilmediler. Bu insanlar kendi eğitim sistemimizin çarkları arasında üğütüldüler ve milleti de kendi çarklarının sisteminde üğütüb,yoğurdular.

Ve bir nesli böyle kaybettik.. Bir nesli böyle mahvettik...

Bin yıldır tarihine ve mukaddesatına sahip olup,bayrağını bütün ufuklarda diken bu millet bir anda nasıl oldu da,bu değerlerine bu denli düşman kesildi? Maddi yönden iflas ettiğimizden mi? Elbette hayır. Zira manevi değerleri çökertilmiş ve yıkılmış bir binanın odalarını tezyin edip süslemek,yıkılmamasına ne derece katkıda bulunabilir?

Bu milletin temelleri sarsılmış. Oda eğitimden geçer. Yanlış eğitimle maneviyatını kaybeden bu millet;maddeyi de kazanamadı,onda da iflas etti.

O halde,milletçe ve devletçe bu meseleye sahip çıkılmalı,geçmişteki hatalar tamir edilerek –bir derece milletten özür dilemek demek olan- sağlam eğitim sistemiyle,geçmişimize ve tarihimize sahib çıkarak,temelini ve harcını maneviyatla yoğurur isek,geleceğe ümitle bakabiliriz. ve gelecekte bize sahib çıkar.

Hiçbir yerde itibarı olmayan bir babaya,kolay kolay evlat sahib çıkmaz. gelecekteki evlatlarımızın;alnı ak,göğsünü gere gere iftihar edebilecek bir babasının olmasını istemek,verilecek maarifimizin,eğitim sistemimizin Din ve Fen ilimlerinin birbiriyle mezcedilmiş,beraber okutulduğu bir eğitimin olmasıyla olacağını bilmek ve uygulamaktan geçer.

Zira;Vicdanı aydınlatan din ilimleridir. Aklı aydınlatan fen ilimleridir. İkisinin birleşmesiyle ancak hakikat ortaya çıkar.

Yoksa din ilimleri olmadan,maneviyatsız fen ilimleri şüphe ve inkarı doğurur. Gözü kör bir nesli ortaya çıkarır. Köy enstitüleri gibi.. Fen ilimleri olmadan yapılan bir din ilminden de taassub doğar. Yürüyüşü topal olur.

İkisinden de mahrum olan bir nesil ve eğitim;kör ve topaldır.

Acaba biz hangisindeniz???

ÖMER SEYFETTİN : (1884-1920)Müstehcen ve muzır motifler işleyen bir kişidir. Aklı göbeğine bağlı. N.S. Banarlı'nın ifadesiyle:"Muharririn (yazarın)adeta marazi bir ısrarla işlediği şehvet ve taarruz sahneleri,"Bomba"gibi. Bazı hikayelerinde daha sanatkarane olmakla beraber,mesela"Beyaz lale"de asla güzel denilemeyecek bir anlatışla yazılmıştır. Behimi (hayvani) tecavüzlerin tasvirlerinde lüzumsuz bir ısrarla durularak,adeta okuyucuların bu hislerini harekete geçirmek isteyen bir tabiye kullanılmıştır."der.

İşte cumhuriyetin acı meyvelerinden...Bir şehvet uğruna ölenlerden... Göbek edebiyatçılarından...

NAMIK KEMAL:

“Namık kemal bey ve arkadaşlarının her şeyi kabul...Hakikaten vatanseverler,kuvvetli şair ve çoğu samimi insanlar.Fakat düştükleri bir hata var ki,gözü kapalı bir hürriyet sevdasına düşmüşler.

Hürriyet,hürriyet!Peki efendiler ne istiyorsunuz,denildiğinde:Sultan Abdulhamid gitsin!Memleketteki bütün terakki,gelişme,ilerleme,her şeye o mani oluyor.O giderse,hepsi gelecek!Namık Kemal ve arkadaşları da onlardan sonra gelenlerde böyle bir kara sevdaya düşmüşler.Şairdirler,güzel sözler söylemişler;fakat sevdalarının mantığı yok.En nihayet gördük işte,meşrutiyet ilan olunup,hürriyet geldi denilince neler oldu?terakki,ilerleme için değil,fitne,karışıklık,kavmiyetçilik,parçalanmak için hürriyet kullanıldı.

Esasen hürriyet filanda gelmemişti.İttihat ve terakkiçilerin isteklerinin,fikirlerinin muhaliflerine hürriyet yoktu.O yüzden partiler arasındaki mücadele, silaha,suikastlara döküldü.”(A.Ulvi Kurucu.hatıralar-Hazr.M.Ertuğrul Düzdağ-1/388)

Namık Kemal Ali Suavi için şu dörtlüğü yazmıştı: "Suavi dedikleri o küçük adam/ Paris'te oturmuş yanında madam/ Biz anı adam sandık o da mı cüdam/ Aman yalnız kaldı Mustafa Paşa."

Dengesiz bir kişilik…

TEVFİK FİKRET : (1876-1915)Papaz (Haluk'un) babası olan inkarcı,ateist bir kişidir. Oysa buda diğerleri gibi önceleri iman taraftarı idi.

Haluk'un amentüsünde"Şeytan'da biziz cinde,ne şeytan,ne melek var."

Her şeyi kendi köhne fikrinde arar. Şeytan sillesi yiyenlerden...

"Dünya dönecek cennete insanla,inandım.

Bir gün yapacak fen şu siyah toprağı altın.

Her şey olacak kudreti irfanla inandım."der.

İmana alternatif bulmaya çalışır,bocalar,imansızlıktan bunaldığında,bununla kendisine teselli arar.

"Dini duygularını daha serveti fünûn devrinde kaybetmiş olan Fikret,Türkiye yi ve dünyayı geri bıraktığına inandığı dinin tekrar canlanmasına kızdı ve şiirlerinde bu cereyana karşı cephe aldı."[52]

Şimdilerde de aynı davada bulunan çömezleri de aynı üstatlarının yolunu takip etmektedirler.

A.Kabaklı:,T. Fikret'de materyalist etkilerin,Z.Gökalp'de de milletin esas alındığını söyler.[53]

Mukaddesatı yıkmaya ve yırtmaya çalışan bu şahıs,bu uğurda yırtılır.

“Yırttırılır ey kitabı köhne!yarın,

Medfeni fikir olan sahifelerin.”

Bunu en güzel M. Akif tanımlar:

“Bu gün Allah’a söver,sonra biraz bol para ver,

Hiç utanmaz,protestanlara zangoçluk eder.”

Şerefi gibi her değerini kaybetmiş olan bu kişi:

“Her şeref yapma,her saadet piç.

Her şeyin iptidası,ahiri hiç.

Din şehit ister,âsuman kurban.

Her zaman,her tarafta kan kan kan...”

Batan ve batıran bataklık tezgahtarı...

Bu günün insanının da durumunu tasvir eden “Hân-ı yağma”şiiri akıcıdır.

“Bu sofracık efendiler,ki iltikama muntazır.

Huzurunuzda titriyor,şu milletin hayatıdır.

Şu milletin ki,muzdarip,şu milletin ki muhtazır.

Fakat sakın çekinmeyin,yiyin yutun hapır hapır.

Yiyin efendiler yiyin bu hanı iştiha sizin,

Doyunca tıksırınca patlayıncaya kadar yiyin...

Bütün bu nazlı beylerin,ne varsa ortalıkta say,

Hasep,nesep,şeref,şataf,oyun,düğün konak saray,

Bütün sizin;efendiler konak saray gelin,alay,

Bütün sizin,bütün sizin,hazır hazır,kolay kolay.

Yiyin efendiler yiyin...

Verir zavallı memleket,verir ne varsa malını,

Vücudunu hayatını,ümidini hayatını,

Bütün ferağı halini,olanca şevki balini,

Hemen yutun düşünmeyin haramını helalini...

Yiyin efendiler...

Bu harmanın gelir sonu,kapıştırın giderayak,

Yarın bakarsanız söner,bugün çatırdayan ocak

Bugün mideler kavi,bugünkü çorbalar sıcak

Atıştırın,tıkıştırın kapış kapış,çanak çanak,

Yiyin efendiler yiyin bu hanı pür-neva sizin,

Doyunca tıksırınca,çatlayıncaya kadar yiyin...”

Her dönemin o zamanki halini böyle tasvir ediyordu.

NAZIM HİKMET : (1902-1963)1950-de hapisten çıkıp,Rusya ya kaçmıştır. dedesinin Türkiye ye göç eden bir Polonya yahudisi olduğunu söyler. Dedesi aynı zamanda İngiliz muhibler cemiyetinin üyelerinden olup,Selanik eski valisi olan Nazım paşadır. “Türkiye de kullandığı –Ran- soyadını değiştirerek oradan –Bozeçki- veya –Verzenski- soyadını almıştır.”[54]

Y.Bülent Bakiler onun hakkında:”Kominist”,”Polonya asıllı”olup,Nazım kendi şiirinde de=Ben eski Moskovalıyım

Eski İstanbullu olduğum kadar

Bu şehir benim şehrim

On dokuz yaşımda bu şehre geldim.

1922 idi yıllardan o yıl

Hey gidi gençlik hey!”[55]

Durhan H.Hatiboğlu’da onun hakkında;Bulgaristan’da köy köy dolaşıp mitingler yaptığını,Kırcaali mitinginde kendisini dinlediğini söyleyen kişiden

nakille;”Yoldaşlarım,Türkiye2ye gitmeyin! Orada insanlar açtır,çıplaktır!.. Ot ve saman yerler!.. Ama en yakın bir zamanda Komünizmi oraya götüreceğiz. O zaman oraya hep beraber orak-çekiçli bayraklarla gideceğiz...”der.[56]

Rus’un maşalığını yapan bu şahıs sonunda yazarımızın da ifade ettiği gibi:”1978 yılında Moskova ziyaretinde Rus eşi Vera hanımın bana anlattıkları Nazım’ın Varna-da KGB ajanları tarafından zehirlenip öldürülmekten bir tesadüf eseri kurtulduğunu kanıtlamaktadır.” Ve Türkçe olduğundan dolayı gerek Nazım’ın,gerek diğer her türlü yazarın kitaplarının da sakıncalı görülerek kütüphanelerden toplatılıp imha edildiğini de nakleder.[57] DP-nin Menderes döneminde önce Gümrük ve Tekel sonra Milli Eğitim bakanı olan Prof. Rıfkı Salim Burçak,Nazım Hikmeti Türk vatandaşlığından çıkaran bakanlar kurulu kararına imza atanlardandır. Kendisi şöyle der:"Eğer Nazım mahkum ettirildiyse bu işi yapan CHP-dir. Yani Durmuş Fikri-nin halen mensup olduğu parti. Biz 1950 yılında iktidara geldiğimiz zaman Nazım cezaevindeydi. 28 yıla mahkumdu. Ve çıkması için daha 16 sene yatması gerekiyordu.”

A.Selim’in ifadesiyle bir çok yönü anlatılmayan”Nazım efsanesine solun ihtiyacı var! Fakat ondan ötesini anlamak da kolay değil.”[58] Bağlanıp bağlayacakları,bayraklaştırıp ihtiyaç anında açacakları bir bayrak gerekti ve onu da bu şekilde üretip birbirlerini avutmuş oldular. Kendilerini geleceğe taşıyan bir araca ihtiyaçları vardı,patlak tekerli de olsa böyle bir ihtiyaç ortaya konulmaya çalışıldı.

DP-nin umumi aftan istifade ile bir yıl sonra (38 yılında orduya komünizmi aşılamaktan giren ve çıkan Nazım) Moskovaya kaçmıştı. Stalin-in bizden Kars ve Ardahanı istediği dönem.

Türkiye aleyhinde çalışan Nazım M. Kemal’den”Burjuva Mustafa Kemal”ve -Refik Koraltan- şiirinde:”Biliyoruz,biliyoruz.

Bu vatanın anasını ağlatan

Bir İsmet,bir Adnan,Bir de Koraltan.”[59]

15-Mayıs-1951’de Bakanlar kurulu kararıyla vatandaşlıktan çıkarılan N. Hikmet için 12-7-1951

Cumhuriyet gazetesinde :”Yüzüne tükürülecek adam”diye Şair Eşref2in zamanın hükümdarına söylediği:”resmini teksir ettirip dağıt ki millet doya doya yüzüne tükürsün.”şiirine uyarak”Bizde yukarıdaki resmini Nazım(Hikmet)hesabına aynı gaye ile basmış bulunuyoruz.”diyor.[60]

Bizde diyoruz ki;Tükürün zalimlerin o hayasız yüzlerine,tükürün...

O ”Kalbim uzaktaki kızıl yıldızla çarpıyor.”[61]

“Vatan hainliği”tescil edilen Nazım;”Gözlerimin ışığını Staline borçluyum,o beni yarattı,o beni yaşatıyor.”diyecek kadar komünizm ideolojisine bağlı ve rüyalarının memleketi olan Rusya hasretiyle yanan bir kişidir.

Rusya da bir hemşireyle yaşayan Nazım,Türkiye de sefil bıraktığı karısının oğlu memede şu şiiri yazar:

“Sen bizim orda kalmamızla beraber

Komünizmi kuracaksın Memed;

Anana hasret,sana hasret

Yoldaşlarıma hasret

Öleceğim.

Ama sürgünde değil,gurbetler de değil

Rüyalarımın memleketinde...

Beyaz şehirde,Moskovada.

Memet yavrum!

Seni Türk komünist partisine

Emanet ediyorum.”

Oğlu Mehmet babası için:”Babam yurt dışında sadece Ruble için yazdı.”der.[62]

Acaba gerçekten Nazım davasında samimi mi idi? Yoksa bu işi,oğlunun dediği gibi ruble için,para için mi yaptı?

Nazım’da,Zekeriya Sertel,Sabiha Sertel ve İsmail Bilen gibi isimlerin beslendiği,belgelerle sabit olduğu üzere,Ruslar tarafından beslenmiştir. Sovyet komünist partisi merkez komitesi sekreterliğinin tutanaklarında)çok gizli-ibareli tutanak)[63] Nazım’ın 2 bin 500 dolar (10 bin ruble karşılığı),Z. Sertel,S. Sertel ve de Azerbaycan’da oturma izni,hem de 120 rublelik emekli maaşı bağlanmasına karar verildiği tesbit edilmiştir. Ve bundan hariç Türkiye’de faaliyet gösteren T.K.P. (Türkiye Komünist Partisi)ne her türlü yardım...

Bunlara benzer bir çok komünist faaliyetlerde,işçi hareketlerinde,komünist eserlerin basımında “Rus beslemeleri”tarafından yürütülmüş olduğu ayan-beyan belgelerle tesbit edilmiştir.”[64]

Y.Bülent Bakiler;Azerbaycan yazarlar birliği başkanı Anar Rıza’nın kendisine N. Hikmet

hakkında anlattıklarından şöyle bahseder:”Nazım,babamın yakın dostlarındandır. Azerbaycan’a geldiğinde mutlaka bizim misafirimiz de olurdu. Doğrusu,bende onu çok severdim. Bir gün babama dedi ki:”1929 yılında,İstanbul’da edebiyatımızın eski üstadlarına karşı şiddetli bir saldırıya geçtim. Ne kadar meşhur şairimiz, yazarımız varsa,onlara veryansın ettim. Onlar benim için yıkılması gereken putlardı.

Putları devirmek lazımdı. Şiddetle saldırdıklarımdan biri de”Üstad-ı Azam”olarak da bilinen Abdulhak Hamid idi. Merhum,bir gün beni evine davet etti. Çıkıp gittim. Beni çok kibarca karşıladı. oturup konuştuk. Birkaç şiirimi ezbere okudu. “Nazım dedi,ben senin bu şiirlerini beğeniyorum. Kitaplarını da aldım okudum. Peki sen benim hangi şiirlerimi beğeniyor veya beğenmiyorsun? Hangi kitaplarımı okuyarak benim devrilmesi gereken bir put olduğuma kanaat getirdin?

A.Hamid’e cevap veremedim. Üstelik efendiliği karşısında da çok mahcup oldum. Kalkıp hürmetle elini öptüm,-Üstadım dedim şimdi anlıyorum ki ben eşeklik etmişim,beni bağışlamanızı istirham ederim.” Anar devamla: N. Hikmet,Türkiye’den kaçtığına çok pişmandı. Bizim evde kaç defa ondan dinlemişimdir. Hep efkarlanarak demiştir ki:”Ah ben ne eşeklik ettim de Moskova’ya sığındım! Keşke şimdi Türkiye’nin herhangi bir hapishanesinde bulunsaydım da buralarda yaşamasaydım!”

“N. Hikmet öldüğü zaman,Moskova’daydım. Cenazesini Rus usulüne göre hazırlayarak bir büyük salona getirmişlerdi. Yüzü tamamen açıktı. Nazımın yakın dostları ona son defa bakıyorlardı. Rus asıllı karısı Vera üzgün görünüyordu. Geldi,Nazımın saçlarını ve yüzünü okşamaya başladı. Sonra,salona Nazımın Türk asıllı eşi Münevver hanımı getirdiler. Oğulları Mehmet’de annesinin yanındaydı. Ben dikkat kesildim ve çok merak ettim. Münevver hanım,bir damla göz yaşı dökmeden,hiçbir acı çizgiyle hüzünlenmeden Nazıma donuk gözlerle bir süre baktı;sonra başını çevirerek,çekilip çıktı.”

Nazımın cenazesine katılan Alman asıllı Prof. Guderian’ın yazdıkları da şöyle:”Nazımın tabutunun hemen arkasından Vera-Münevver_Mehmet üçlüsü yürüyorlardı. Bir ara Mehmet ağlamaya başladı. Sus dedi ağlama! çünki ağlamaya değmez.”[65]

Bir arayış içerisinde de olduğunu söyleyen Nazım,arkadaşı Mustafa Mehmet Romanya da bulunduklarındaki hatıralarında şöyle der:”1960’lardan önceydi. N.Hikmet,Romanya’nın davetlisi olarak Bükreş’e gelmişti. İsteği üzerine bilimler akademisinden beni buldular. N. Hikmetin kaldığı otele gittim. Açık olan radyosundan Türkiye yi dinliyordu. Sohbet sırasında saatine bakarak

bana:”Bu gece Kadir gecesi.”dedi ve benden kendisini Türklerin bir araya geldikleri camiye götürmemi istedi. Ben o gecenin Kadir gecesi olduğunun bile farkında değildim. Bir an tereddüt ettim ama,Nazımın ricası Romanya da bir emir idi. Rus eşi Vera, ben ve Nazım taksiyle caminin bulunduğu semte yöneldik. Arabayı rica ve minnetle caminin bulunduğu parka sokabildik. Biz camiye girdiğimizde Türkler mevlid okuyorlardı. Nazım mevlidi dinlerken coştu ve cemaata hitaben bir konuşma yaptı. Konuşmasında:”Ben komünistim ama sizin burada bir araya gelmeniz beni çok duygulandırdı.”dedi. O sıralarda kalb yetersizliğinden muzdarip olduğundan ben heyecanlanmasından dolayı bayağı endişelendim. Gerçekten de endişelerim yerindeydi. Konuşmasından sonra kendisini kriz yokladı. Eşi Vera ile ben Nazımı dışarıdaki banklardan birinin üzerine yatırdık. Vera yanında bulundurduğu ilaçlardan verdi ve daha sonra koluna girerek güç bela taksiye bindirdik. Ben Nazımın Romanya’da camiye gittiğini şimdiye kadar herkesten saklı tuttum. İşte ilk kez anlatıyorum.”[66]

Aradığını yanlış yerde arayıp,yanlışı bulan,işin yanlışlığını anladığında da benlik ve gururunun kurbanı olanlardan...Cumhuriyet dönemi yazarları,yaralı kimselerdir. O asrın her bir insanı bundan nasibini almıştır. Bazıları bundan ucuz kurtulmuşlar ise de,yarasız değillerdir. Yara almış bir mecruhturlar.

“İnanmıştım”Kitabının yazarı Subay Yusuf,hayatını anlattığı kitabında;Türkiye’de iyi komünizmi yaşayamadığından dolayı Rusya ya kaçar. Ancak ajan zannedilerek 15 yıl Sibirya da kamplarda kalır. Bundan sonra takib edilmek suretiyle bir derece serbest hareket edilmesine izin verilir. Bu sırada Nazım’ın orada olduğunu duyarak yanına gider ve dert yanarak;samimi olarak buraya komünizmi yaşamak için geldiğini,ancak bu derece zulme maruz kaldığını anlatarak kendisine yardım etmesini ister.

Orada bir hemşireyle hayat geçiren Nazım;”Kendisinin de o amaçla buraya geldiğini ancak bunu göremediğini ve bulamadığını ifade ederek;”Ancak ben bir kere tükürdüm yalayamam.”der.

Subay ise Nazım’ın yardımını görür ve belli bir kademeye getirilir. 15 yıl daha geçirdiği süre içerisinde devamlı kaçmanın hesabını yapmakta ve vatan hasretiyle yanmaktadır. Neticede 30 yıla mal olmakla beraber başarır.

“Bende de zaman zaman oluyor bu”diye dile getirdiği N. Hikmetin geceleri geçirdiği kabusu değerlendiren Yalçın Küçük:”N. Hikmetin ölümünden önceki son altı ayında her gece,daha önce de yıllar boyu kabus gördüğü biliniyor;çünki gittiği yeni ülkesinde onur kırıklığı yaşıyordu,gördüğü kabuslar şuur altının buna mukabelesi”diye yorumluyordu.[67]

Kabus gören yazarlarımız,okurlarına ve millete de bu kabusu gösteriyorlardı.

N.Hikmet'in mezarının Türkiye'ye getirilip,getirilmemesi bazı kesimlerce gündeme getirilmişti. Acaba Nazımın kimliği kime ait,o ister mi?

Nitekim Türkiye gazetesi yazarlarından Rahim Er Moskova'ya gittiğinde,merkez camiinde uçak mühendisliğinden emekli bir Tatar olan Enes bin Abdullah'la yaptığı konuşmasında[68] ,uğrak yerlerinin Nazımın mezarı olacağını anlattığında;

Nazımın Rusça konferanslar vererek Türkiye'den kaçma sebeplerini anlatıyormuş. Daha üniversiteli öğrenci olan bu Enes,Nazıma şu soruyu sorar:

Allah'a inanıyor musun?sorusuna,

Ben komünistim,der.

Tercümesi açık;"Bir komünist Allah'a inanır mı;ne soruyorsun?"

İşte hayran olunan Nazım. Yoksa bu yönüne mi hayran kalınmakta??

Z. Sertel onun hakkında:"Nazım,arada sırada fantaziler yapmaya,hatta yalan söylemeye bayılırdı."[69]Bu başlangıçları ile sonuçları birbirine uymayan tezat ve istikrarsız insanlardan komünist Sabiha Sertel duasında:"Hükümran olduğumuz topraklarda bizi süründürme Allahım! Camilerimizde yanan din ve iman kandillerini söndürme Allahım! Yüz milyon müslümanın halifesi,Hazret-i Peygamberin vekilini zalimlere esir etme ya Rabbi! Fatih'lerin,büyük hakanların şan ve şeref ülkesinden,Türklerin mukaddes yurdundan hilalini eksik etme Allahım! düşmanlara hakkın kuvvetini tanıt ve bizi kurtar Allahım!"

Nazım’da ”Sararken alnımı yokluğun tâcı,

Gönülden silindi neşeyle acı.

Kalbe muhabbette buldum ilacı,

Ben de müridinim işte Mevlâna.

Ebede sed çeken zulmeti deldim,

Aşkı içten duydum,arşa yükseldim,

Kalbden temizlendim,huzura geldim,

Ben de müridinim işte,Mevlâna.[70]

Ya bunlar onlar değil,yada onlar bunlar...

Ve şimdi o,o topraklarda... Anadolu’nun bu pak ve ak topraklarında değil.. Zira bura Yunus’ların ve Mevlâna’ların yurdudur...

ZİYA GÖKALP : (1876-1924)Ateist olan Abdullah Cevdet'in seline kapılan bir yazardır. Ölümüyle Atatürk'ü ağlatan ve onun fikir babası durumunda bir kişidir.

Diyarbakır Kürt asıllı olup,Türk milliyetçiliğinin öncülüğünü yapmaya soyunmuştur.

Irkçı,inkârcı ve geçmişinden kaçanlardan biri olan Z. Gökalp;yüksek tahsilde iken de bunu karıştırıcı bir rol oynayarak yapmakta idi. Bediüzzamanla bir mecliste karşılaşan Gökalp,ilhad fikirlerini söylemek istemesine rağmen Bediüzzaman onu susturmuş ve ilzam etmiştir. Bediüzzaman onun hakkında " Bu temsilin meâliyle (ikinci sözün) mühim bir mecliste,Ankara'da otuz sene evvel Ziya Gökalp gibi müthiş bir mülhid,şakkı şefe etmeyecek(ağzını açmayacak) derecede ilzam oldu."der.[71]

İntihar edip,alnına kurşun sıkar,ölmez,ancak beyninde kalan kurşunun etkisiyle erken ölür.

Z. Gökalp;[72]Türk ocağının ilk kurucusu olan Mois Kohen,takma adıyla Tekin Alp adındaki Siyonist-Mason bir Yahudinin etkisi altındadır.

Arkadaşı olan bu Moiz Kohen "Türkleştirme"adlı eserinin 65. sahifesinde, Türkiye'deki Yahudilere şu on emri verip tavsiye eder:"her Türk Yahudisi bu on emre Tevrat'daki –Evâmir-i Aşere- kadar riayet etmelidir. Bunlar:"1)isimlerini Türkçeleştir. 2)Türkçe konuş. 3)Havralarda duaların hiç olmazsa bir kısmını Türkçe oku. 4)Mekteblerini Türkleştir. 5)Memleket işlerine karış. 7)Türklerle düşüp kalk. 8)Cemaat ruhunu kökünden sök. 9)Milli iktisat sahasında vazife-i mahsusanı yap. 10)Hakkını bil..."

Dikkatle mütalaa edilecek olursa bu –on emir-arkasında Yahudi emperyalizminin hain çehresi derhal fark edilir. Onlar bu –on emri-tatbik ettiler ve kendilerini Türkleştirmediler ama,Türklerin ileri gelenlerinden bir kısmını Yahudileştirdiler ve kendilerine ajan yaptılar. Yahudi emellerine alet olan bu –Türkleştirilmiş- Türkler,Türkiye yi bir İsrail sömürgesi haline getirmek için çalıştılar ve çalışıyorlar."[73]

Ki Ahmet İzzet Paşanın ifadesiyle;" Bozkurt ve Ergenekon efsanelerini tertipleyen,neşreden ve bunları saf Türk gençlerinin zihinlerine,ırklarının seçkinliğinin delilleri biçiminde yerleştirende bu

kaynak,yani bu ocak-tır. Devrimin başlangıcında dilimize çevrilen ve Türklere,bütün dünyanın nefret ettiği Cengiz'i,ırklarının öğünç kaynağı şeklinde gösteren "Kök salmak" adındaki roman kılıklı eserin yazarı da,Musevi Leon Kahon'dur. Türk ocağının en nüfuzlu bir direği,bir kurucusu,Meşrutiyetden önce Kürt iftihar tarihi yazmakla uğraşırken,sonra Türkleşerek Gökalp soyadını alan Diyarbekir'li Ziya Beyi tanıdığım iki önemli üyesinden biri ,Arnavutluktaki Görice'den çocukluğunda mızıka-i Hümayun'un zuhuri koluna alınıp zekası sayesinde devlet mertebelerinde yükselen bir zatın oğlu,diğeri Morot,tanınmış bir ailenin çocuğudur. Son zamanlarda Rusya'dan gelen Azeriler istisna edilirse,bu ocak'taki Amasyalı Hüsamettin adında bir zattan başka halis Anadolu hiçbir Türk sivrilememiştir. İşte bu keyfiyet Türklük davasının,milletin bir kanaatı ile doğmadığını gösterir. Buraları düşünülürse,görüşlerim pek de yabana atılmaz."der.[74] Aynı zamanda;" İttihatçılar diktatörlüğü denilen bu çetede Z. Gökalpde ittihat ve terakki partisi genel sekreteri vazifesini ifa ediyordu. Kelimenin tam anlamıyla bir diktatörlük söz konusuydu."[75]

Onun hakkında Necib Fazıl şunu anlatır:" Ziya Gökalp'in Allah'a karşı tavrına ait bir müşahedem... Tarihin ve kimsenin bilmediği bir hadise... Benim 40 yıllık bir hatıram.

Bundan 40 küsur yıl önce,Abdulhak Hamid'in evinde bir hanımefendi ile tanışmıştım. Bu hanımefendi,ömrü Avrupa'da geçmiş,ne Ziya Gökalp'i tanıyan,ne Türkiye yi ve Türk edebiyatını bilen züppe,Avrupalılaşmış bir kimse...Kimsenin kastla,ne lehinde olabilir,ne aleyhinde...

Ben Abdulhak Hamid'e,Ziya Gökalp'in dinsizliğinden bahsederken birden doğruldu ve aynen şunları söyledi;" İstanbul'a gelişlerimden birinde hastalandım ve Fransız hastahanesinde yattım. Bitişiğimdeki odadan garip garip sesler geliyordu. Kim olduğunu,bu sesleri çıkaran hastanın kim ve ne olduğunu sordum.

Meşhur Ziya Gökalp ,dediler. Mebusmuş,profesörmüş. İsmini bile yeni duyuyordum.

Öldüğü gece, başını duvarlara çarparak,sabaha kadar,Allah'a en galiz kelimelerle sövdü. O kadar fena oldum ki,bu hal karşısında,odamdan çıkıp başka bir yere sığındım. Öğrendiğime göre Allah'a inanmazmış...

Hem Allah'a inanma,hem ona söv! Duyulmamış,görülmemiş şey..."

Z.Gökalp'in talebesi Enver Behnan'da özetle,hocasının ölüsünü Fransız hastahanesinde görmeye gittiğinde:"Başucunda bir haç,haçın altında bir Meryem ana kandili...Kandil,donuk ışığıyla hafif hafif titreşiyordu. Kandilin gölgesinde de yatan Z. Gökalp'di,beyaz kefenlere bürünmüştü..."[76]

Ne esef verici hazin haldir ki,Türkiye'nin temel ve harcı onun fikirleri üzerine bina edilir.

E.Behnan Şapolya "Ziya Gökalp"adlı kitabında:"Bu kadar çeşitli ve orijinal bilgiyi nasıl edindiğini bir çok defa ondan sordum. Neşeli bir gününde şu kısa bilgiyi verdi:"gençken,Diyarbekir'deki evimize bir gün misafirler gelmişti. İçlerinden biri beni görünce,babama:"artık Ziya yı Avrupa'ya gönder,orada yüksek tahsil görsün,diye öğütte bulundu. Babam:"Avrupa'ya giderse gavur olmasından korkarım,dedi. Başka bir misafir:"Ya burada kalırsa,diye sordu. Babam duraksamadan:"Eşek olur!karşılığını verdi.

İşte ben babamın kapısından Avrupa'ya gidemedim. ama eşek olmamak için de kendi kendimi yetiştirdim."

İşte yetişenlerimiz ve yetiştirilenlerimiz! ve işte bizler ve hallerimiz! Hazin mi,hazin!

Bu özellikleriyle beraber,kürtçülükten 9 ay 10 gün mahkumiyet giymiştir.

Onun hakkında Vriel Heyd şöyle der:" Atatürk'ün dine karşı tutumu olmasaydı,Gökalp,Türkiye'de İslamiyet üzerinde çok verimli bir araştırmanın ve hatta ilgi çekici bir dini reform hareketinin başlatıcısı olabilirdi."[77]

Ve bu uğurda ezan,Kur'an,dua gibi her şeyin Türkçe olarak okutulması icraatına başlanır,cebren uygulatılır,ve der:" İslamiyet devlet teşkilatı ile kaynaştığı günden itibaren hayati tekamülünü kaybetmeye...başlamıştır."[78]

Nitekim;daha sonra maarif vekili olup Atatürk'ün yakın arkadaşı olan Hikmet Bayur aracılığıyla M. Kemal;Akif tarafından Kur'an tercümesinin yapılmasını ısrarla ister,5 bin lira az ise 10 bin lira,hatta 20 bin liraya kadar çıkarılmasını söyler.

Akif ise para peşinde değildir. Zira o :"Bu fakir adama 4 bin lira bile fazla"der.

Ancak ısrar nedendir? sır perdesi buradadır? Namaz kılmadığı halde namaz ve ezanın Türkçe olmasını isteyen Cemal Kutay'ın ısrarı ile ne gibi bir benzerlik arz etmektedir:

Malum olan meçhuller?

İşte paslı;parlak ve süslü söz...

Cüce;Büyük adamların yakından görünüşü...

Akif'in[79] Mısıra gidişi konusunda Şefik kolaylı şöyle der:"Akif;"arkamdan polis hafiyesi gezdiriyorlar. Ben vatanımı satmış ve memlekete ihanet etmiş adamlar gibi muamele görmeye tahammül edemiyorum ve işte bundan dolayı gidiyorum."der.[80]

Ancak bu bir cevaptır,tek cevap değildir?Sırlar ülkesinin,sırlı sırları???

C.Meriç'e göre;Z.Gökalp iki münevver tip ortaya koyar:1)Yüksek tahsil görmek. 2)Halktan kopmak.[81]

S.Ayverdi ise:"Bu devir,(1908 meşrutiyet)son nefesini verirken,devlet otoritesinden boş kalan mevki-e,Z.Gökalp sosyolojisinin getirdiği şöven milliyetçilik çağını açmıştır."ve devamla;"İttihatçılarla el ele veren Z. Gökalp fikriyatı,açtığı zorlama ve sun'i çığır ile,kısa bir zaman tezgahını işletti. Fakat münevver kütlenin dudağını değdirdiği heyecan,kazib fecirlerin

sönmeye mahkum aydınlığı gibi,memlekete çok pahalıya mal olan siyasi,askeri ve içtima-i hatalara yol açmakta gecikmedi. Neticede de bir imparatorluğun başını yedikten sonra milletin iliklerine işliyen şehirli tortusunu bırakarak çekildi,gitti."[82]

Ateist olan Z. Gökalp;[83]ışığı değil,karanlığı temsil ediyordu. Çünkü o;karanlığın temsilcisi ve kaynağı olan A. Cevdet'e fişini takmış zulmet saçıyordu. Ve o Abdullah Cevdet ki;Allah'ın değil,küfrün kulluğuna kendisini adamıştı.

PEYAMİ SAFA : (1899-1961) Yazarımız kendisinin de ifadesinde belirttiği gibi inançlı ve milliyetçidir. "Şüpheci zamanlarda dahil,daima milliyetçi ve insaniyetçi oldum. Allah'tan şüphe ettiğim zamanlar bile onun varlığının imkânını reddetmedim. İnsanın kendi kendisi kalmak şartıyla değişmesi,bütün eşyaya şamil zarurettir. Bunun için hem muhafazakâr,hem de inkilapçıyım."[84]

Geçimi yazmaktan olduğundan adeta yazmak mecburiyetinde kalan bir yazardır.[85]

Zamanın dehşeti insanların bazısını şiddetle sarstığı halde yıkamayabiliyor. Buda bir fazilet. bu da saf ve berrak olmayan bir asrın sisli,isli,pisli bir zamanın bir kişisidir. böyle bir durumda tam bir istikamet muhal denilebilecek kadar müşkildir.

Tren her ne kadar düz gitmeye,sapmamaya çalışırsa çalışsın,raylar müstakim olmadığından,tren rayların zikzaklı istikametinde hareket zorunda olacak ve ona kapılacaktır.

Dönem batıcılık,milliyetçilik,devrimcilik,inkilapçılık,komünizm ve sosyalizm gibi düşüncelerin cirit attığı bir dönemdir.

Edebiyat akımları içerisinde üç akımda insana rastlarız.Bunlar:

1)Müsbet bir ideal,inanç,dava ve düşünce adamı olup,her şeye,aleme,meselelere o açıdan bakar ve değerlendirir. Arı gibi su içer,bal akıtır.

2)Menfi cephenin adamı olup,yılan gibi zehirlemekten zevk alır. Amaç ve hedefi maneviyatı tahrib,her şeyden,mukaddes şeyleri tecrit etmektir. Su bile içse zehir akıtır.

3)Bu kısım ne suya ne de sabuna dokunmaz cinstendir,kendisince bî-taraftır. Salâhati olmayıp,maharetli olmaya çalışan bir kişidir. İyi bir romancı ve şair olmayı,her kes tarafından takdir edilmeyi düşünür.

Bazen tarihe uğrar,bazen meyhaneye,bazen kahvehanenin müdavimidir.

SÜLEYMAN NAZİF : (1870-1924)C. Şahabettin'in(1870-1934) ifadesiyle o:"Nazif bir şairdir. şairane hisleri pek tuğyan eder,galeyana gelir;o dakikada Nazif pek coşkun ve pek taşkındır. Şairane hayaller,ona hikmetli düşünmeyi unutturur. Heyecanlı anlarında o kendine sahip değildir. Nazif'in bu halini bilenler sözlerine,şair sözü nazarıyla bakarlar;cümlelerinden bir hakikat çıkarmaya,fıkralarında bir maksat aramaya çalışmazlar."

Nazif te'min ettiği bir ifadesinde:"Muhammed'e atılan her târiz taşı,benim yüreğimi deliyor. Burada çektiğim eziyetlerden çoğu o hayasızların yazdıkları yüzündendir.

Ah!..Bana müyesser olmadı. Fakat Muhammed'e mübarek olsun. 'Tevhid'i,o mes'ud peygamber tamamladı ve yerleştirdi."

Hedefini belirtirken: "Dest-i feryad ile açtım yine bâb-ı arş-ı
Buyur ey ümmeti mazlûme,huzur-i Hakka!.."[86]

Diğer bir cephesini C.Meriç kendisiyle yapılan bir sohbette;”Nesrimizin en büyük üstadlarından S. Nazif-in iki kitabı “Yaşam”,”Dans etmek”,”Öğrenci”gibi kelimelerle donatılmış lafızların yalnız ahengi üzerinde değil,harfleri üzerinde bile,neredeyse marazi diyeceğimiz bir hassasiyet gösteren zavallı Nazif,böyle bir cerrahi ameliyata maruz kalacağını düşünseydi;bütün eserlerini ateşe atmadan ruhunu teslim etmezdi.”[87]

“İhsan efendi,Yeni Osmanlılar ve Jön Türkler diye faaliyet gösteren bu gibi kimselerin,Batıya büyük bir iyi zanla bağlandıklarını,hatta bu yüzden,mahiyetini tam olarak bilmedikleri masonluk teşkilatına da üye olduklarını söylemiş ve bu husustaki düşüncelerini şöyle açıklamıştı:

“Çocuklar,bu masonluk meselesinde,ben şu kanaatteyim ki,o günkü yerli masonlarla bugünkü yerli masonları ayrı görmek lazımdır.Bu benim düşüncem.Çünkü o günlerde,masonluğun iç yüzü,bugünkü gibi belli olmamıştı.Gizli bir teşekküldü.İçyüzlerini açıklayıcı fazla eser yazılmamıştı.”(A.Ulvi kurucu.hatıralar-Hazr.M.Ertuğrul Düzdağ)

ABDULBAKİ GÖLPINARLI : M. Ertuğrul Düzdağ’ın ifadesiyle:”Edebiyat tarihçisi olarak çalışmış ve eserler vermiş olmasına rağmen,hayatı boyunca esas vazifesi olan şiî dâîliği (propağandacılığı) yapmış bir kimse idi.”

Düzdağ bunu Gölpınarlı’nın Fuzuli’yi şiilikte temsil eden Takiyye (inancını gizleme) gereği,şiî göstermeye çalışmasına dayandırır. 1932’de yazdığı Fuzuli adlı kitabıyla...

Gölpınarlı Fuzulinin sözleri için,Şeyh Cafer Saduk’un” Risaletül İ’tikadil İmamiyye”kitabından aldığı şu sözler:”sarahatla anlaşılıyor ki şair,imamiyyenin” Ettekiyyetü dini ve dini aba-i”kaidesine tevfiki hareket etmiştir.

“Şia’da takiyye vacib olup,terk eden namazı terk etmek gibi büyük günah işleyenle müsavi addedilir.”

“İmam-ı Cafer-i Sadık,takiyyeyi hurucu Mehdi’den evvel terk edenin,dini ilahi ve mezhebi İmamiyyeden çıkıp,Allah ve Rasulüne ve eimmeye muhalefet etmiş olacağını söyler.”

Abdulbaki’de:” Bu hususta te’kid emirlerini istediğimiz kadar çoğaltabiliriz. Binaenaleyh Fuzulinin bu sözlerini de takiyyeye hamletmek tamamiyle doğrudur.”der.

Gölpınarlı”Tarih boyunca İslam mezhebleri ve Şiilik”adlı kitabında da “İmam Cafer,takiyyesi olmıyanın imanı yoktur,buyurmuşlardır. İmam M. Bakır’da “Takiyye benim babalarımın dinidir,takiyyesi olmayanın dini yoktur,demiştir. Emirül Mü’minin (Hz: Ali) takiyye benim dinimdir ve ehli beytimin dinidir,buyurmuştur.”der.

Bir çok tarikatlara girip sebat etmeyerek,tasavvuf ve Mevlevilik üzerine çalışmalar yapan,Şiilik ve mevleviliğe sadâkatla bağlı kalarak,şii usulünce namaz kılan bu şahsın son zamanlarda marksist bilinen çevrelerce ilişkisinin olduğu,değişken mizacını da göstermektedir.[88]

Gizli ve esrarlı bir şahıs...

İslâmın ilk dönemlerinde başka dinlerden çeşit çeşit insanların İslâmiyete girmesiyle,taşıdıkları hurafelerde onlarla beraber gelmesinden,İslâmın ilk saffet devri kapandığı gibi,edebiyatda da ayrık otlarının,ehil olmayanların girmesiyle edebiyat da saffetini kaybetmiş oldu.

Edebiyatta:” Su Kasidesi”yle Fuzuli’nin,başını taştan taşa vuran su misali,Rasulullahın aşkıyla yanması,Yunusun Allah aşkıyla kendinden geçmesi,Nâbi’nin;”Nâbiyi Nâbi eden hüsnü nazar..”sözüyle güzel ahlakı,Ahmed Yesevi’nin;Hikmet,tasavvuf ve hak aşkıyla yanması.

-Hak kulları dervişler,hakikatı bilmişler;

Hakka aşık olanlar Hak yoluna girmişler.

Mevlâna'nın sözlerden inciler dizmesi,hep marifet penceresinden bakmalarındandır.

"At gözlüğü"kullananların edebiyata girişi,mecrayı başka kanal ve kanalizasyonlara kaydırmıştır.

KEMAL TAHİR : Her şey gibi bir şey. Komünist,bundan dolayı 16 yıl ceza yediğini kendisi söyler. Atatürkçü,halkçı,bunlarla beraber kendini bulamamış ve kendine gelememiş düşünen bir yazardır Kemal Tahir. Belki bulunduğu vasat onu öyle biçimlendirdi. A.Kabaklı:"Her ne kadar olayları belli bir görüş etrafında sıralayıp kotarmaktan geri durmamışsa da,.. Sosyalist bildiriyi andıran açık maksatlı,basit gerçekçiliğinden yer yer sıyrılabildiği görülmektedir."[89]der. Ancak o hava eserlerinde esmektedir. Biraz daha farklılaştığını söyleyen Kabaklı:" Başlangıçta marksist ve Sosyalist doktrine bağlı olup,daha sonra illetimizin kendimizden kopmak,batıya saplanmak,yeni ve ileri sanılan bütün saplantılar gibi marksizm ve sosyalizmi de,taklit ve moda olarak benimsemek görüşünde olduğunu ve bunları kınamadığını ve asla doğru dönüş yaptığını söyler."[90]

"Gelirsin mescide amma,

Nice meyhaneden sonra..."

"Yanılmışız."diyen K. Tahiri arkadaşı C. Meriç şöyle tasvir eder:"Kemal'in üslubu yoktur. Belki en büyük za'fı üslubsuzluktur. Geniş bir perspektif içinde cemiyet meselelerini romana aksettiren romancılara üslubsuzluk ithamı yapılmıştır. Balzac,Zola içinde müdafaa edenlerde,romancı hayatı aksettirir,derler."

ORHAN KEMAL : Bu da iflas etmeye mahkum ve iflas eden bir ideolojinin savunucularındandır. Toplumun önüne sosyalizmi reçete olarak sunar.

Aklı göbeğine bağlı yazarlardan...

YAŞAR KEMAL : İlk takipçileri gibi oda aynı kaynaktan ve aynı musluktan su içmektedir. sosyalizm musluğu. Hep aynı kanalda yüzmekte ve yüzdürmektedir.

Diğerleri gibi bu da sosyalizm edebiyatı yapmaktadır. Köylülük,ezilmişlik,toprak,toprak ağalığı gibi.

Fakirle zenginin arasını hürmet ve merhamet gibi güzel duygularla telif etmez. Belki kin ve nefret gibi mezmum duyguları tahrikle zahiren ezilmişlerin şahsında ayaklanır ve ayaklandırır.

Y.B. Bakiler onun hakkında:" Marksist"ve"Komünist"ifadesini kullanır. Yazdıkları ve ruhuyla...[91]

Yazar Nezih Uzel,bir gün Y. Kemalle dolmuşa bindiklerinde sohbet esnasında Y. Kemalin şöyle söylediğini anlatır:"Türkler keşke müslüman olmasalardı."demesi üzerine minübüscü durarak Y.Kemali hemen aşağıya indirir."[92]

Yazarımızın kapasitesi şoförümüzün kapasitesi kadar yok,onun seviyesine bile ulaşamamaktadır.

C. Meriç onun hakkında:" Ben Y. Kemali sevmem. Nazarımda okur-yazar bile değildir."der.[93] Her tarafa yaranmaya çalışıp,sağa-sola vuran bu yazar,aynı zamanda"gizli bir marksist"[94] olarak da isimlendirilir. Onu hem doğulusu,hem de batılısı,hem de Kemalisti tenkid eder.

“1903’de Genç-Türklük fikir sahasında hiç,fiil sahasında yine hiçti. Fikir sahasında o kadar hiçti ki yeni,müsbet bir şey söylemedikten başka gayesi olması iktiza eden kaanuni esasi ile de meşgul değildi.”[95]

Fikirden mahrum bırakılan böyle bir milletten elbette doğacak illetli bir millet olacaktır. Böyle illetli bir millete de olacak olan elbetteki zillet üstüne zillet,cinayetler,hırsızlıklar,fuhuş ve sefahet ve de sefalet,hep o fikirsizliklerin ve o zamanda ekilen tohumların birer mahsulü olacaktır.”Eken biçer”atasözünde de belirtildiği gibi,zakkum ağacını eken,zakkum gibi olan meyvesini biçer.

Ayaklı yazarlar,ayaklı,yazarlar...

HALİDE EDİB ADIVAR : (1884-1964)Bazı şeyler vardır ki;erkeklerde olursa güzeldir,kadınlarda olursa daha güzeldir.(Haya gibi) Bazıları da kadında olursa güzeldir,erkekte olursa daha güzeldir.(Cesaret gibi)

Bizde ise tersi olmuştur. erkeklerde olması gereken cesaret kadında olmuştur. Güzeldir,ancak erkekte olması daha güzeldir. H.Edib Adıvar’da işte o ateşin ve cesûrane,atılgan kadın yazarlardandır. Ancak bu da batının -Hürriyet-i Nisvan—Kadınlara hürriyet-slogan ve rüzgarından etkilenmişlerdendir.

Marifeti batı olanın,marifeti de marifetçe! olacaktır. Buda zikriyle,fikriyle bu düşüncededir. Bütün bunların temelinde de kişiliğimizi bulamamamız en büyük amildir.

Halide’nin bir yahudi dönmesi olduğu söylenmektedir.[96]

Bunun hakkında Münevver Ayaşlı şöyle bir hatırasını anlatır:”Öğrencisiz,Suriye’deki okulda

mühtedi H.E. Adıvar,Tevrat'dan alınma mevzularla opera besteliyor ve buna "Kenan Çobanları"diyordu. Üç ay ders görmüş olmama rağmen,bıraktım,geri döndüm."[97]

Cemil Meriç ise:"Sanat kraliçesi"hah,şimdi dikkat edin. Handan yazarı. Buyur. En büyük milliyetçimiz. En iyi bildiği Shakespeare ve İncil. Halide Edib bu işte.

Halide Edib hanımın babası nasıl müslüman oldu? Bedestan'da bir gün Ali Efendiye:" Ben müslüman olacağım,der. Moiz müslüman olur. Sonra da aşık olduğu Çerkez kızıyla evlenir. dokuz ay sonra da Halide hanım dünyaya gelir."[98]

AHMET EMİN YALMAN : Bir dönmedir. Meclise Atatürk'ü tazime gelen Yalman şu karşılığı görür:" Vay herif,sen beni tazim etmeye mi geldin,def olup git memleketten,elimi kanına bulaştırma,ben hayatta iken sen bu memlekette yazı yazamazsın."ve küfürlerle kovar."[99]

HASAN TAHSİN : Takma adı,Hasan Tahsin Receb (adı,Osman Nevres,Selanik.1888,İzmir.1919).Bu gazetecinin kabri;dönmelerin bulunduğu İzmir'de bülbül deresi mezarlığındadır. Kendisi de bir dönmedir. Hayatı da hep dönmeler içinde geçmiştir. aynı zamanda bir masondur.

Hasan Tahsin Bükreş'te kendilerine su-i kast düzenlediği Buxton kardeşlerle daha sonra samimi olunca,bu kardeşler tarafından kendisine hapisten çıktıktan sonra-İngiliz gizli servisi adına çalışması teklifinde bulunulur.[100]

İzmir'de Yunana ilk kurşunu attığı söylenir. Acaba? Bu ilk kurşun meselesiyle alakalı olarak İzmir'deki 17. Kolordu komutanının raporunda:" Yunanlılar kışla duvarlarını geçmiş ve çarşı içine girmişlerdi ki,bu sırada kimin tarafından atıldığı tesbit edilemeyen bir tabanca patladı ve

bunun üzerine Yunanlılar bütün güçleriyle kışlaya karşı kesif tüfek ateşine geçerken etraflarında bulunan,çarşı ve pazarda,dükkanlarında işleriyle uğraşan Türklere karşı da tam bir katliama giriştiler...”[101]

İtalya eski dışişleri bakanı ve birinci dünya savaşından sonra İtalya fevkalade komiseri olarak ülkemizde bulunan Kont Carlo Sforza anılarının yayınlandığı Hayat tarih mecmuasının 1975 yılı 12. sayısında bu konuyla ilgili olarak:” Daha o zaman (İlk kurşunun atıldığı günlerde) muhbirlerimin bana haber verdiklerine göre,bu kurşun,o olayı hazırlamak üzere bir Yunanlı veya Rum tahrikçi tarafından atılmıştı. muhtemeldir ki,kurşunun atılması için Atina’dan bilhassa talimat verilmiş ve daha kolay bir “zafer” kazanmak için böyle bir tedbire başvurmuş olabilir.”[102]

Selanik dönmelerinden olan bu Hasan Tahsin Atatürk’ün okuduğu Şemsi Efendi okuluna gönderilmiş,daha sonra Fransa’ya(1909-1910) gidip Sarbonne’ye kaydolmuş ancak bitirememiştir. 19142de de Paris’den İstanbula dönmüştür.

YUNUS NADİ : Cumhuriyet gazetesi sahibi.”Yunus Nadi beyin ortak olduğu bir şirketin müdafaa-i milliyeye çürük eğer takımlarıyla,diğer koşum takımları verdiği ve bunların işe yaramadığı mecliste mevzu-bahis oldu. Ve Y. Nadi beyin mahkumiyeti ve tazminatla mükellef tutulması için kuvvetli bir cereyan belirdi. Mümaileyh bir çok eşikleri öpmekle ve bin bela ile ancak yakasını kurtarabildi. Bunun üzerine reisi cumhur kendisini çağırdı.”yunus Nadi bey!sen benim şerefimle oynuyorsun. Hangi yahudi şirketini tetkik edersek kulakların şirketin arkasında görünüyor,sen cumhuriyeti çıkartacak bir şahsiyet değilsin. Yarından itibaren gazeteyi çıkarmayacaksın,aksi takdirde seni toprak altı ederim.”dedi.

Atatürk’ün bu sözü üzerine,ertesi gün cumhuriyet gazetesi kapandı. Beş-altı ay kapalı kalan cumhuriyet gazetesini açmak için Yunus Nadi bey bin bir eşik öptü. ve iki sene sonra hastalanıp Avrupaya gittiği zaman milyonlarca lirası bankalarda idi. Alman harbi olduğu için kendisine döviz gönderilemedi. ve Avrupa’da sefalet içinde öldü.”[103]

1937 Ekim’in de Cumhuriyet gazetesi sahibi olan Yunus Nadi Abalıoğlu ile Tan gazetesi sahibi Mehmet Emin Yalman arasında geçen Sabataist kavga,Atatürk’ün araya girmesiyle son bulur.

Yalman;1888 Selanik doğumlu,Sabataist yahudisidir. Nadi ise,1880 Fethiye doğumlu. Laiklik ve Masonlukda da olduğu gibi,Yunus Nadi Fransız,Yalman ise Amerikan ekolüne mensubtur. İlk Sabataist,Mehmet Karataş'tır. Sabiha Sertel,Zekeriya Sertel,Ilgaz Zorlu,Abdi İpekçi'de Sabataisttir. Dine soğuk olan bu insanlar Masonluğa ilgi duyarlar.[104] Osmanlıda müslüman olan gayrı müslimlere mühtedi denirdi,Selanikten gelenlerin çift kimlikle olmaları veya nüfus cüzdanlarına dini,İslam yazıldığından eski dinlerini gizlemelerinden dolayı onları dönme veya Sabataist olarak isimlendirilmiş. Sabataist, annesinin yahudi olduğunu isbat etmedikçe yahudiliğe kabul edilmezler. Gizliliğe dikkat ederler. M. Şevket Eygi'nin ifadesiyle,militan Sabataistlerin gizlilik içerisinde bir hakimiyet kurduklarını ve dine saldırdıklarını,söyler.

Sabataist;yahudilikte bir mezheb olup,300 sene önce Sabatay Sevi'nin kurup kendisini Mesih ilan etmesi,ancak canından korkarak kendisini Aziz Mehmet Efendi olarak ilan etmesiyle başlar. Bir nevi takiyye yapılmaktadır.

Bizdeki bir çokları şaibesini korumakta ve o şaibe ile yaşamaktadırlar. Sağlıklı bir sonuca bir çok köy ve kenti yıktıktan sonra ulaşmışlardır. İşte onlardan bir kaçı:

HASAN CEMAL : H.Cemali yine kendisinden bir itiraf ve bir tevbe olarak kendisini ve yapmak istediklerini dinliyelim;

"Darbeyle Abdulhamidi deviren Enver-Talat-Cemal üçlüsü...ben ittihatçı Cemal Paşanın torunuyum..."

"Jakoben"olduğunu söyleyen Cemal önceki ve sonraki hedeflerini de şöyle belirtiyor ki;-bu birincisi tüm devrimci-solcuların hedefleridir;"ben bir hareket yaratacağım. Bu hareket tepeden bir hareket olacak ve sonra devrime dönüşecek"yani askerle birlikte sivil-asker karışımı bir aydın zümrenin,bir askeri darbeyle iktidarı ele geçirmesi ve ondan sonra toplumu devrimci bir sürece sokması genç H. Cemalin amacı. Ama bugün bu tarz bir görüşü savunmuyorum ve ben bir ortak platform olarak demokrasiyi benimsiyorum."

Seçimle çözüme inanmadığını ve bugünde gerektiğinde böyle bir aracın gerektiğinde kullanılmasına da taraftar olduğunu söyler.

Ekonomik alanda da bugün Rusya da ve ç,inde de serbest piyasaya geçilmiş olmasından,kendisi sosyalist bir ekonomiyi fikir ve uygulama açısından da yanlış olarak görür. Kendisine Bernard Lewis-in sözü"Türkiye,1950-lerin başında NATO'ya üye olunca Sovyetler,Türkiye'yi istikrarsızlaştırmak için dört alanı hedef olarak bellemişti (belirlemişti)=Kürt sorunu,ermeni sorunu,Sol,Türk-Yunan ilişkileri."sorulduğunda: "Bunların hepsi yerine oturmuştur,o çok doğrudur. Yani Moskova ile her zaman olabilir."

Ve Kendisini şöyle belirleyen Cemal:"Cuntasal faaliyetler illegal bir şey. ben çok azını biliyordum. Ben bir tür Doğan Avcıoğlunun Devrim dergisindeki feda-i yazı işleri müdürüydüm. Bana söyleneni yapıyordum ve o tür faaliyetlerde de soru sormazsınız. Size bir şey söylenir yaparsın ve senin yanında çalışan arkadaşının ne yaptığını da bilmezsin. İllegal örgütlenmenin mantığı budur zaten."

Ve adeta şu ifadeleriyle günah çıkarır:"Ben kendimi bir yerde yenilemiş bir insan olarak görüyorum. Zaman zaman hüzün duyabiliyorum. Geçmişe dönüp baktığım vakit;ama bunu çok tabii karşılıyorum. Arjantinli bir dostum"Her kuşak kendi hatasını kendi yapıyor ve ne yaparsak yapalım yaşanılanlardan ders çıkarmıyor."demişti. Bizde kendi hatalarımızı yaptık,bunun da bir bedeli olduğu tabii. bu bedelin sorumluluğundan da kaçmıyorum."[105]

Ancak telafisi olmayan bir vicdan azabının sessiz feryadı. Bitirilenler tekrar oluşturulamaz,tarih ve zaman döndürülemez. Bir TV proğramında ve Kitabında;[106]devrimci faaliyetlerinin tevbeli bir itirafıdır.

-Tamiri, tahribte ve yıkarak aradı. Profesyonel devrimci olduğunu kabul ediyordu. Sosyalist ve şiddet haline paydos,askeri kışkırtmanın bir sebebi olarak da;sandıkla bu iş olmaz,çünkü hep oradan sağcılar çıkar,çok demokrasiliği red idi.

-Latif Erdoğan köşesinde H. Cemali tahlil ederken,solun misyonunu şöyle özetliyordu:"Ateist düşünce bir dönem sol ile temsil edildi. İnançsızlık, her türlü iman tezahürüne amansız düşmanlık solla özdeşleşti."[107]

Ve bu insanlar bu düşüncelerini umumileştirmek için en uygun yolun darbeden geçtiğine iman ediyorlardı. Öyle ki”9 Mart cuntası başarılı olsaydı,Türkiye ye Baas tipi bir sol diktatörlük getirecekti.”[108]

Mitte görevli olan Mahir Kaynak mit-e verdiği ifadesinde şöyle demişti:”İlhan Selçuk bana Baas partisinin tüzüğünü inceleme görevi verdi;ileride Baas partisine benzer bir yapılanma gerçekleştireceklerini söyledi.”[109] Sözü onları bitiren bir söz oldu. Bu bir askeri kullanma ile başa geçme darbesinin politikası idi. İlhami Soysal,Mümtaz Soysal,İlhan Selçuk bu işin öncülüğünü ve fikir babalığını üstlenmiş antidemokratik kimseler idi.

Bu itiraflar yıllarca öldürttüklerinin sancısı,dayanılmaz acısının sonu idi. Ve bu uğurda yazarlık bir araç olarak,bitirilmek uğruna kullanıldı. Deniz Gezmiş-in idamında paylarının olduğunu ve bunun acısını duyduğunu söylüyordu Cemal. Kışkırtma ile,gençliğin heyecanı kullanılarak yapılıyordu tüm bu hareketler. Nitekim ülkücülere yıkılan Maraş olayları da bir tertipti.

Belçika-dan Kuveyt-e diye gönderilip Yunanistandan İskenderuna ve oradan da Maraşa sokulan binlerce silah,dönemin içişleri bakanı olan,itirafından sonra da görevinden alınan İrfan Özaydınlı-nın da ifade ettiği gibi;”Maraş olaylarını sol başlattı.”[110]

H.Cemal itiraf demetlerinden birinde:”Devrim’in yayın politikasındaki hedeflerimizden biri Üniversite,öbürü de irtica idi. Gençliğin kışkırtılması Uluç Gürkan’ın göreviydi. Bense”şeriatçı basın”ı tarardım. Onlardan yaptığım alıntılarla-Askeri kışkırtma-işlevini üstlenmiştim..”[111] Ve bunu şuna bağlıyordu Cemal.” Boştuk. demokrasi kültürümüz yoktu,çok önemli şeyleri bile bilmiyorduk. Okuduğumuz ideolojik eserlerin tesiri altında kaldık..[112]

Sır perdelerinin yoğun olduğu bir memlekette yaşamaktayız. Nasıl ki;Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım çok olaylara imza atmışken,bir çok taşın altından çıkmasına rağmen yakalanamaması;polisin elinde olduğu halde Mehmet Eymür tarafından serbest bırakıldığının sebebini jandarmaya ve Mit- e çalıştığını dönemin emniyet müdürü Orhan Taşanlar’a itirafından öğrenilmekte;[113]çıkardığı ‘Aydınlık’dergisinde sürekli asker ve mit ağzıyla bilgiler veren (Turan Çağlar tarafından)kapalı bir kutu olma özelliliğini sürekli koruyan Doğu Perinçek;zaman en büyük müfessir olup ve yorumcu olup bazen kişiler,bazen de zaman bu perdeleri kaldırmaktadır.

Bir zamanlar Ali Bulaç'da itiraf etmişti,İslâma hizmetin siyasetle ve devletle olamayacağını..ancak yıllarını ve yollarını böyle belirlemiş, insanları da bu yola sevk ettikten sonra.... Demek ki;bu işler kurbansız,bazıları feda edilmeden olmuyor. Çünkü ya elde ölçü olmuyor,ya da kafada akıl almıyor,başka yollarla arıyor. İstikrar ve istikamet işte burada anlaşılıyor.

Bizdeki yazar ve fikir adamı dediğimiz kimselerin gün geçtikçe yanlış hareket ettiklerini ifade etmiş olmaları,millet için,onları okuyan ve tasvib edenler için,yılların kaybını ortaya koymaktadırlar.

Nitekim Fransız ve İtalyan aydınlarının açıklamalarında belirttiği gibi:" Marx dünyaya 150 kayıp seneye mal oldu. Kan ve fiyasko dünyanın yarısına hakim oldu.Bunun sebebi Marx-ın gerçekleşemeyecek olan hayalleri uğruna yapılan gayretler idi. Ortada kala kala bir tarih ve Marx-ın hala savunan salak evlatları kaldı."[114]

Bazıları gibi kendisinin sosyalist olduğunu söyleyen Ahmet Kaya'da;kendi fikrinin,solcuları beslediğini ifade ettiği fikrinin değil dünyada,Rusya da bile uygulanmadığını söylemektedir.[115]

Tıpkı meçhule kalkan bir gemi gibi... Rotasız..çünkü daha uygulanmamış. Kaptansız..çünkü daha bulunmamış. Sahipsiz,çünkü daha kimse tarafından sahiplenmemiş. Tıpkı garip bir mahluk!

Kendi ifadesiyle başarısı:"Haksızlık karşısında insanları sokağa döktüm." Oysa o insanlar döküntü ve döküntülük değildi! Dikkati çeken bir husus ki;" Ben kendimi karanlık bir kuyuda görüyorum. Bir ışığa ihtiyaç var,ben bunu 25 senedir arıyorum. O ışık nereden ve nasıl gelirse gelsin,en ufak huzmesine dahi bütün gücümle koşarım."[116]Takdir edilecek bir nokta;bir arayış içerisinde olması. Tekdir edilen bir husus;gerçekler kuyuda aranmaz. Işıklar kuyuyu aydınlatsa da,mesele kuyudan çıkılmasıdır. Kuyu karanlık,ışık aydınlık.Işığa koşmalı,karanlığı aşmalı. Aslında bu hal asrımızın asırlık halini belirlemektedir!

Kimileride dini esaslardan ziyade millilik esaslarını öne çıkararak o yönde reform yapılmasını istemekte,kendisine destek bulmaya çalışmaktadır.[117] Buda hakkı ararken,batılın başına veya kendisinin batılın içine düşmesi olarak sonuçlanıyor.

-Alman arşivinden:”Cumhuriyet’in(gazetesinin)kurucusu Yunus Nadi,bizim adımıza çalışan bir ajandı! Biz ona ihracat izni verdik,oda bizim için çalıştı!kullandık onu!”[118]

-Abdi İpekçi-nin;Yahudi asıllı olduğu ifade edilir.[119]

-PKK-ya yönelik bir operasyon sırasında Cizre’de şehit olan Eskişehir-li er-in çifteler ilçesinde yapılan cenaze töreninde konuşan Kıdemli Albay Nazım Kurt;Mehmet Ali Birand hakkında şunları söyler:”Zaman zaman içimizdeki hainlerinde isyanlara katıldığını ancak bu isyanların Türk silahlı kuvvetleri tarafından başarı ile bastırıldığını....İçinizdeki hainleri beslemeyin. Türkiye’nin en büyük gazetelerinde yazı yazan,devletin geleceğinden bahseden kişilerin kim olduğunu açıklamak istiyorum...Örneğin,M.A.Birand muşludur. annesi-babası Ermenidir. Oradaki mezarlarda çıkan şehitlerimizin katilleridir. Bugün Türkiye’nin en büyük gazetesinde köşe yazarlığı yapmaktadır. Lütfen basın mensupları içindeki bu hainleri deşifre etsin. Bunlar dış güçlerden daha önemlidir.”der.[120]

CEM KARACA : Kendisi kendisini tanıtıyor:” Solculuğun kaçınılmaz kurallarından biri de ateizm olduğu için,ateizmi benimsemiş bir insandım. Küçük bir çocukken bir yobaz yüzünden inançlarım sarsılmıştı. Babam Kadir gecelerinde bizi 7 cami gezdirirdi. Annem hristiyan ermeni olmasına rağmen başını örter ve bizimle gelirdi. Duasını eder,sonra da istavrozunu çıkarırdı. Bunu yaptı diye kimse ona saldırmazdı. Biz Sünbül Efendi Camiine gittik. Azeri olduğumuz için,şii mezhebine bağlıyız.

“Solun dinle barışık olmamasının sebebi aşırı materyalizm-de yatıyor. Her şeyi bir materyal olarak görmesinde,maneviyatı boş vermesinde yatıyor.

İnanmasına ve bu andaki durumu inançlı netice veren sebep ve sonuçları anlatırken;Almanya da bir teyzenin (Hz:Ali-nin sözü olan)şu sözünün kendisinde etkili olduğunu söyler:”Evladım,eğer öbür dünya yoksa bir şey kaybetmezsin;ama varsa ve orada hesap vermek zorunda kalırsan,niçin elinde verilecek temiz bir hesabın olmasın.”

“Bir ilahi yaratılışın,bir Halıkın var olduğunu anladım. Nasıl aldığımız bir konservede onun son kullanma tarihi yazıyorsa;biz bunu okuyabiliriz,insanların alnında da son kullanma tarihinin yazılı olduğunu ancak kimsenin bir başkasının alnındaki son kullanma tarihini okumaya kadir olmadığını idrak ettim. Tanrıyla değil,Allah’la barıştım. Bu çok önemli,eskiden tanrı demeyi tercih ederdik.”[121]

Demek ki;insanlar hissiyattan uzak,yaşlanınca,daha doğrusu olgunluk devresine girmeleriyle,sosyal yapının değişimi,çevresinde bulunanların bu dünyadan gitmelerinin kendisinde bıraktığı etkilerinde tesiriyle istikameti tayin,küstükleriyle barışma ihtiyacını hissediyor.

-Hayat ve hayatın içindekiler insanları değiştirmektedir. Nitekim Kültür üzerine çalışmalarıyla bildiğimiz Agah Oktay Günerin siyasete girmesiyle,siyasetin ve partinin politikaların üzerindeki etki neticesinde;tesettürlü olan insanları önemsiz görüp,provakatör olarak değerlendirmesi bize anlatmış oluyor ki;bir kısım,siyasetin bitirdikleri,makam-mevkinin-para-şan ve şöhretin,alkışın bitirdikleri olarak tarihe geçmektedirler.

-Hoca Tahsin-in(1813-1881) de bazı eksik fikirleriyle beraber;zaman içerisinde maddenin aşılacağı,gezegenler arası dolaşımın olacağını söyleyerek,maddenin hadis(sonradan yaratılma),ruhun ise ölümsüzlüğüne işaret etmektedir. Materyalist görüşü reddeder.[122]

-Behcet Necatigil;Sahih bir yazar...[123]

-Osman Yüksel Serdengeçti;Soy ismiyle mütenasib olarak baştan geçen mert,inançlı ve usta mizahçı. Milli şef ve Milli piyangonun dışında her türlü millinin yanındadır. İki ismetten çok çektiğini;biri (İ.İnönü)hürriyetini ,diğeri(hanımı)zürriyetini kestiğini söyler.

Kendi çıkardığı derginin geç basılmasından şikayetçi olanlara gülerek:”Serdengeçti sayı ile değil;tuşla galiptir,bir çıkar,pir çıkar,derdi.

-Bizi ve bizimkileri değil,batı ve batıdakileri çok okuduğunu ve oraya göre yetiştiğini söyleyen Ahmet Altan kendi fikriyatı konusunda:”Ben marksistim ve marksın felsefesine göre dualite-ye değil,yekliğe inanıyorum. Bu tekliğin kendi içinde zıtlıklar taşıdığını görüyorum.

...Dünyadaki her şey aynı maddelerden,atomlardan meydana gelmiştir. Yani her şeyin çıkış noktasının tek olduğuna inanırım. Dinlerde her şeyin teklikten başladığını kabul ederler.

Kendisine materyalist misin?denildiğinde;”Hiçbir şeye kesin evet dememek gerektiğini düşündüğüm gibi,hiçbir şeye kesin hayır’da diyemem. Eğer bana dindar olup-olmadığımı soruyorsan,hayır dindar değilim. Ama bunun tümden gerçek dışı olup olmadığını söyleyebilir miyim? Hayır söyleyemem. Bazı insanlar çok kesin bir şekilde inanır veya reddederler. Reddetmenin de kabul etmekten çok büyük bir farkı olmadığına inanıyorum. Yani dindarlarla inanmayanlar arasında kesin bir şekilde bir ayrım yoktur. ben bu kadar kesin nasıl reddediyorlar şaşıyorum. Onun için materyalist miyim? Kolay cevap veremiyorum bu soruna... Dindar değilim,daha ziyade maddeye inanırım ama o maddenin nasıl çıktığı konusunda bir fikrim yok. Evren nasıl yaratıldı? “Allah yarattı.” deniyor. Fizikçiler:”Büyük bir patlama oldu.”diyorlar. ama ikisi içinde sorular devam ediyor. Büyük patlama niçin oldu? cevabı yok. Yahut inanıyorsan,senin tanrın neden böyle bir evren yarattı? Niye yarattıklarını bu kadar çabuk öldürüyor? Niye hayatta mükemmel yok? Eğer hayatta mükemmel yoksa niçin böyle bir maceraya atıldık?”

Kendi dar kabuğunun içerisinde bu suallerle boğulup cevabını göremeyen,belki de aramayan veya aramaktan çekingen bir tavır içerisinde çekinen ve çekilen yazarımız,inanç konusunda ise;”Akılla inanca varmak bana zor geliyor. Çünkü akıl vardığı yerde durmaz. İnanç ise aklı durdurur. Bir yerde durmaktır inanç. Akılla inancı bir yere koyduğun zaman bunda rasyonel bir sonuca varamazsın. Onun için bana bu çekici gelmez. İnandım dediğin an,durduğun andır. Dünyayı yaratan bir güç olduğuna inanıyorsan bu gücün adı ne olursa olsun,buna inanıyorsan burada biter.”

Oysa bilinmelidir ki;akıl hedef ve gaye değil,alet ve vasıtadır. Vasıtanın mükemmel ve sağlamlılığıyla,hedefe varışta sağlıklı olur. aletin kusuru hedefe vardırmaz veya geciktirir.

Ahmet Altan;materyalistliğini ve inanmasını aklını zorlayarak,zorlu bir şekilde zorlamakta ve zorlanmaktadır. Varlığını var olanın varlığına inanmakta değil de,onun varlığının zıddı olan yokluktan,yani karanlıktan,daha da ötesinden, olmayandan bulmaya çalışmaktadır. Aklını zorlayarak,varlık çıkarmak zorunluluğuyla zorlanır.[124]Alman iktisatcısı Max

Waber:”Kapitalizm,protestan ahlakının sonucudur.”der. Ahlakımız ve inancımız kimin? ve Kime ait?

Bu zat;iki berzah arasında,iki nokta boyutunda gel-git’de bulunup,gidişe yakın bir insan,kendi deyimiyle;”ben bu (Tanrı) fikirle biraz oynaşmaktan hep hoşlanırım.”,”Ben kendi müellifini tanımayan;ama ona hep hoş bakan,onunla şakalaşan,iyi şeyler olduğunda teşekkür etmesini bilen,kötü şeyler olduğunda,ama biraz fazla değil mi diye sitemde eden bir kahramanı olarak dolaşırım.”,”keşke Allah’a inansaydım,dediğim çok oldu. Zaman zaman büyük acılarla karşılaşırsın. Annem öldüğü zaman bunu çok hissettim. Benim için ölüm bir kayboluştur,öteki dünyadan tam emin değilim.”ve Kitabındaki şeyhinden nakille;”Kimseyi kendi ölçülerinle yargılama,herkesi kendi ölçüleriyle yargıla. ahlaksız benim ahlakıma uymayan değildir,ahlaksız kendi ahlakına uymayandır.”der.[125]

Acı su ile tatlı su arasındaki berzah şahsiyet.Kendi ifadesiyle ‘Çelişkil’bir insan. [126]Yaşamayı ‘Kuşkuda’ bulunmakta tat bulan,acı arasında kalan berzah kişilik...

Dindar birisi olmadığını ancak ilgisini çekmesi yönüyle ilgilendiğini söyleyen bu yazar,maalesef Hasan Cemal gibi kendisinin de aldatılanlar ve aldananlar olduğunu ifade eder,her aydın gibi! 31 Martın 28 Şubat gibi bir saptırmaca olduğunu,okullarda yıllarca öyle öğretilip,öğrendiklerini,kötü görünümlü bir müslüman portresi çizildiğini ifade ve ikrar eder.[127]

Aldanan ve aldatılan aydınlarımız. Nasıl aydınlık!sa... At gözlüğüyle geriyi görmeyen,çünkü küsülü ve ilerisi kendisine kapalı,bulunduğu an ve yerde kaybolan aydın!

-Cengiz Çandar;kimliği netleşmeyen adam. Solun önünde,adeta devrim gibi değişimleri tasvib amacıyla bayrak açan bir şahsiyet.Gün Zileli ile beraber 21-Mayıs-1969-da gece yarısı Ankara’nın Kızılay parkında 5 kişi olarak;Doğu Perinçek,Ömer Özerturgut,Cengiz Çandar ve Oral Çalışların kurmaya karar verdikleri –Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi- (TİİKP) adını alacak olan PDA hareketinin illegal bir çekirdeği idi. İtirazlık kıblesi olmuş. Kendisini;”Eski marksist kültürüm.”deyip,şimdi kendisi için önemli olmadığını ifade eder,artık liberal ve özgürlükçü olduğunu söyler. Tek militan kimliğinden,çok kimliğe geçiş dönemi Özal’ın erittiği adam,diyebiliriz.[128]

-Mihri Belli;Sosyalist. Komünist partisi üyesi. altmış yıllık bir eğri çizginin çizgisini değiştirmeyen

adam. Kıblesi devrimcilik. Çıkış yolu olarak kabul ettiği ölçü:”Sosyalizmde ısrar,insan olmakta ısrardır.”ve”Ya sosyalizm ya barbarlık.”[129]

Bizdeki bu sol,sosyalist ve marksist yazarların kabulü Hilmi Yavuz’unda deyimiyle:”Atilla İlhan,o yıllarda annemin deyişi ile,tam bir ‘Kıtlık Pidesi’olmuştur.,”Paris’i görmüştü ve Fransızca biliyordu.” Ve 40 yıldır devamlı irtica üzerine yazı yazan jurnalci bir kişi olarak tanımlar,tıpkı Atilla İlhan gibi...[130]

-Sabah gazetesinde 15 yıldır yazmakta olup oradan ayrılan ve tüccar generallerinden bahseden Can Ataklı;”28 şubat süreci içerisinde özellikle büyük gazete ve tv-lerin yaptığı haberlerin yüzde 90-ı yalandır. Biz yazdık,biz okuduk...Otur,bu olaya böyle bakalım,deyip yazıyorduk. Yaz işte!.. Gayet netti. 28-Şubatla birlikte bir düşman ilan edildi ve bu düşman gelecek,başımıza oturacak..mışş! endişesi içerisinde bir savunma mekanizması çalıştı. Bu savunma mekanizmasının çalışmasıyla birlikte zemberekte koptu. Çok bilinçsizce bir sürece girdik. Panik halinde ve yapılan her şey hoş görülmeye başlandı.”[131]

-Mehmet Barlas bunu:”Kartel medyası 28-Şubattaki irtica yaygarasından rant sağladı. O dönem büyük medya için yüz karasıdır. Açın Sabah,Hürriyet,Milliyet gazetelerini,hepsinin hemen hemen aynı manşetlerle çıktığını görürsünüz.”[132]

-Hüseyin Hatemi;”Hristiyan ve Musevi çocuklarına İslâm dinini telkin etmeye,sadece temel haklar açısından değil,bizzat Kur’an açısından da karşı çıkar.”Dinde zorlama yoktur.”der. Adeta, zorlama söz konusu olmadan,İslâmın tebliğ müessesesini ortadan kaldırıp anlatmamayı değil de,anlatmayı gayrı meşru ilan eder,hata eder.

Kendi sahasının insanı olmayan bu kişinin hatası bununla kalmaz, 2000 yılı Kurban-ında da adeta erbabına ve şimdiye kadarki sahih uygulamalara muhalefet ederekten,kesilmemesi yönündeki tavrını koyup,kendisi bir ölçü olup ve ölçü alınacak olmamasına rağmen kendisinin kesmeyeceğini ilan eder.

SEYYİD MUHAMMED TANTAVİ :Mısır müftüsü Tantavi “Hükumetin isteği üzerine Eylül 89’da bir basın toplantısı düzenleyerek banka faizlerinin İslâmın yasak ettiği faize girmediğini ileri süren fetvasını okumuştur.”[133]

Hiçbir müftü fetva verir de bizimkiler durur mu? İşte 19-Kasım-1981 Milliyet gazetesinde “Teleks” köşesinde Teoman Erel’den inciler:”Yazarımız kendisini aydınlatan,faizi dinimizin yasak etmediğini söyleyen,Türkiye ziraat odaları birliği adına İzmir İktisat Kongresine katılan Prof. Mustafa Işıkhan’dan:”Din bilgileri kıt olan kimseler,Kur’an-ın faizi haram ettiğini söylerler. Dahi Atatürk,her ana konuda olduğu gibi din konusunda da milletimize ışık tutmuştur.”Ve büyük! Prof-umuz bunu Ayete de dayandırır. “Feulâike hümül Faizun”[134] (Kim Allah’a ve Rasulüne itaat eder,Allah’ı tazim edip ona karşı gelmekten sakınırsa,işte ebedi başarı ve mutluluğa erenler onlar olacaktır.-Bu ve diğer ayetlerde bu mana da olup konuyla hiçbir ilgisi yoktur.)

“Feyz(bereket)in sıfat şekli olan faiz,kazanan manasını taşır ve Kur’an-ı Kerim-de bir övgü terimidir...İşte,Kur’an-ın yasak ettiği şey faiz değil,Ribadır. Hem de ribanın 40-50 katlanarak yenen şeklidir.”

Ve yazarımız Prof-u övgülerle anlatır ve fetvayı verir... Heeey,koca Prof,heyy... Bu millete neden dini kanalları kapatılmaya ve öğrenmelerine engel olmaya çalışıldığı daha net anlaşılıyor. Senin gibi ehliyetsiz ve mesnedsizlerin uydurdukları daha rahat yutturulsun diye...

1400 senedir ve şimdi de bütün İslâm alimleri meğer yanlış! söylüyorlarmış ve söylüyormuşuz! Oysa o alimlerden bir tanesi senin gibi 100 taneyi tartar,hafif kalırsın,haddini bil!

Ehliyetsiz,ölçüsüz ve de basiretsiz yazar ve kalemşörler,ehliyetsiz şöför ve kalemsiz-şörlerden daha tehlikelidirler. Zira kalb ve beyinde meydana gelecek bir bozulma,insanın dünya ve ahiret hayatını tahrib edecek,yıkacak ve çökertecektir.

Nitekim sosyeteyi memnun edeceğim diye dinden taviz veren Yaşar Nuri Öztürk gibi.(umum ulemânın icmaîna karşı,abdestsiz Kur’an-ı ele almanın caiz olduğuna dair ifadesi gibi.)

İfratkâr harekete karşı tefrit içinde bulunan Vahhabi düşüncenin sahibi Hüseyin Atay,Ankara

ilâhiyatta Tefsir Prof-u. Şahit olduğum bir olay. Yıl 1984. Kayseri ilahiyat son sınıf öğrencilerine yapılan bir konuşma. Hocalarımız H.Atay'ın bir konuşma yapacağını ancak –ısrarla-soru sorulmaması ve itiraz edilmemesi gerektiği uyarılarını yaptılar. Ve H.Atay iki saati aşkın konuştu. Sözünde sürekli geçmişi ve geçmişteki alimlerin eser vermelerini tenkitle bir yerinde;Hadis sahasında büyük bir imam olan İmam-ı Nevevi-ye ve onun gibilere ve selefe hakarette bulunarak,onların dini bütün meseleleri halletmeleriyle bizleri tembelliğe,içtihat yapmamaya,araştırmamaya sebep olduklarını,öyle olmasaydı,bizlerde şu anda araştıracaktık,mantıksızlığını öne sürdü.

Oysa düşünmedi ki;onlar yapmasaydı,kendisi yapacak-nitekim eserleri de var ve yapmıştır-bu durumda oda sonrakilerin yolunu kapamış olacağından,aynı hakaret kendisi için de geçerli olmuş olacaktı. Buda aynaya tükürmek gibi bir şey olur.

Ne bizim,ne de Hadis hocamız Selahattin Polat'ın ısrarlarına rağmen kimseyi konuşturmadılar,tek taraflı kendilerine göre ölçüp ,biçtikleri elbiseyi,yine kendileri giymiş oldu. Lekeli elbiseler...

Selefi beğenmeyen bu halef,selefin yol açmasıyla girebildiğinin ne farkında,ne de şuurunda!

Nitekim İslâmi gelişmelerin olduğu her dönemde olduğu gibi, bizim bu dönemimizde de İslâmın harîmine ve içine atılan bazı hastalıklı görüşler ve sahipleri mevcut olmuştur. Tefsir bölümü başkanı olan sayın Prof-umuz Hürriyet gazetesinde yazmış olduğu bir yazısında;Fıkhı gereksiz görerek:"Müslümanların ilerleyebilmeleri için bu geleneksel din anlayışı olan fıkıhtan kurtulmaları gerekir."ve devamla"Fakihlerin dininde yani fıkıhta,demokrasi yoktur,fikir hürriyeti yoktur ve yanlış bir hilafet anlayışı vardır. Sultanlık,diktatörlük,totaliter bir din ve idare anlayışı vardır."

Felsefeyle içli-dışlı olduğundan onun büyük çapta etkisinde kalmıştır. Bundandır ki;aklı vahye denk tutar. Hangi ağızla konuştuğu önemli olduğu gibi,kimin ağzıyla konuşmuş olduğu da önemlidir!

Hilafet konusunda:"İslâmda hilafet diye kutsal bir kavram yoktur."der.[135] Hilafet konusunda Süleyman Uludağ'da H. Atay'ın yolunu takip eder.[136]

-Özellikle Mezhebler konusunda eserleri bulunan Ethem Ruhi Fığlalı ile alakalı bir belgede:" Kayseri İlâhiyat Fakültesinde 10-15-Mayıs arası tarihlerinde Müdür E.R.Fığlalı ve Edebiyat öğretmeni bayan Nazik Erik'in İslami telakkilere zıt davranışlarda bulundukları gerekçesiyle talebeler tarafından boykot ilan edildi.

Kayseri'lere hitaben neşredilen ve bütün İslam Enstitüsü talebelerinin imzasını taşıyan beyannamede,gerek enstitü müdürü Fığlalı ve gerekse Edebiyat öğretmeni Erik'in İslâm dininin reddettiği sapık fikirler taşıdıkları ve bu fikirleri okul camiasında yaymaya çalıştıkları ve bu sebeple de bazı talebelere karşı sindirme hareketlerine girişildiği belirtilmekte ve şöyle denilmektedir:

"Bu hareketin birinci derece de lideri ve sahte şeyhi Edebiyat öğretmeni Nazik Erik, ikinci derecedeki ajanı ise,Müdür Ethem Ruhi Fığlalı'dır. Bunların fikirleri ve faaliyetlerinin mahiyetini açıkça anlatabilmek için N. Erik'in sınıftaki telkinlerinin bir kısmını nakletmenin kafi olacağı kanaatindeyiz:

"İnsan Allah'tan gelmiştir. İnsan Allah'ın bir parçasıdır. Allah,kainat ve insan aynı şeydir. Sizin ve bütün müslümanların inancı yanlıştır. Ben bu fikirleri telkin etmek için derse geliyorum. Bu ideolojimde iki talebe yetiştirebilirsem bana ne mutlu! Siz şekle bakmayın,kalbe bakın. Giy edep tacını ne yaparsan yap...Kafası küllüler,yobazlar,siz kafanızdaki barikatları yıkınız. Beyniniz yıkanmadıkça doldurulmuş plak olmaktan çıkamazsınız. İmam-Hatibde öğrendiklerinizi bir tarafa koymadıkça benden istifade edemezsiniz. Sizin üç gazeteniz ve Hacı Bayram'da çıkan mecmualarınız vardır. Çetin Altan,İlhan Selçuk ve İlhami Soysal gibi gerçekleri yazan kıymetli yazarları okumaz,bu yüzden hakikatları öğrenemezsiniz..."ve buna benzer İslamı tahrif edici bir sürü ifadeler...

Diğer taraftan Yüksek İslam Enstitüsü Talebe Federasyonu genel başkanı Zekeriya Beyaz'ın imzasıyla bir beyanname neşredilmiştir. Beyannamede ezcümle şöyle denilmektedir:" "Hemen belirtelim ki Kayseri Yüksek İslam Enstitüsü öğrencilerinin hareketi okullarını içten yıkmak ve gayesinden uzaklaştırmak isteyen muzır unsurlara ve çirkin tertiplere karşı asil ve haklı bir protesto hareketidir. Zira K.Y.İ.Enstitüsüne İslâmın bir çok temel inançlarını tahrif ve tahkir eden ve sapık felsefi fikirleri tarafsız izah etmek ve ilmi tenkidini yapmak yerine ısrarla aşılamaya ve doktrine etmeye çalışan bazı kötü ruhlu kimseler sinmişlerdir.

Hadiselerin dışında olduğunu bildiğimiz M.E.Bakanı sayın Orhan Oğuz'un meseleye bizzat el koyarak E.R.Fığlalı ile N.Erik'in enstitüden uzaklaştırılmasını ve enstitüyü derhal tedrisata açmasını bekliyoruz..."[137]

Bu sapık fikirlerle;Allah'ın madde olduğu,tabiatın ilah,Hristiyanlıktaki Teslis yani üçleme,kalbim temiz aldatmacası ve gelişmekte olan İslâmi faaliyetlerin içine sapık,din dışı tohumlar atıp,yeşertilmesine çalışma faaliyeti olarak görülmektedir.

-MUHAMMED İKBAL =(1877-1938) Pakistanın milli şair ve edibi olan bu zat;[138]milletinin,içerisinde bulunduğu yangında yanmakta olduğunu gören İkbal,cesur,fedakar,atılgan bir itfaiyeci rolündedir. Hararetle yangını söndürmeye koşar. Belki de yanacaktır. Ancak yanmayan yakamaz. Yakmayan aydınlatamaz. Aynı zamanda,mürekkeb yerine gözlerinden "Göz yaşı kanı"akıtan bir şairdir o...

Milletinin derdini kendine dert edinmekte,onların derdiyle dertlenmektedir. İkbal,aşk ve muhabbet'de asrının Mevlânasıdır. Gerek Türk milleti ve şehadet için şöyle der:

Yalnız bir şey getirdim,kutlanmıştır tekbirle,

Bir şişe kan ki,eşi yoktur cennet de bile,

Bu,senin ümmetinin namusu,vicdanıdır.

Bu,Trablus şehidi Mehmetçiğin kanıdır."

Yusuf Kardavi;Mustafa Özcan;Mısırlı Y. Kardavi ile yaptığı görüşmesinin notlarında;itidalli bir

kimse olduğunu, “el-Feteval Muasıra”adlı eserinde;demokrasiye ve çoğulculuğa geçit yahut cevaz verdiğini,naklinde;’Hakim-in el-Müstedreki ve Ahmed bin Hanbelin Müsnedinde Abdullah bin Amr el-As’dan gelen rivayette;”Peygamber Efendimizin (SAM),İstanbul’dan sonra (Kostantiniyye)[139]Roma’nında fethini müjdeliyor Kardavi bunu kılınçla değil,bilakis düşünce,tebliğ ve barış yoluyla gerçekleşeceğini söylemektedir. Ve devamla;Müslümanlar Avrupa’dan iki kez dışlandılar;Endülüs’ten ve Viyana’dan. Üçüncü defasında galiba maya tutacak Ve 40 bin İtalyan olmak üzere bir milyon İtalya’daki müslümanları da örnek vermektedir.

-PROF. DR. ROGER GARAUDY (1913-Fransa/Marsilya) Fransız asıllı Garaudy, küçük yaşından beri ailece ateist,inançsız bir kişi idi. Bunu bir dava ve ideal olarak ta savunmuştu. Mücadeleci bir ruha sahip kişidir. Düşünen bir kafaya sahib olup,yazardır. Bundan dolayı da komünizmin haşmetli halinden sallantıya doğru gitmesi,fikir cephesinde tutunamaması,Garoudy’ide düşündürmeye başlattı.

Ve 1981 yılında İslâmiyeti seçti. Bu seçiş pasif bir seçiş olarak kalmadı.Devamlı işleyen ve düşünen ve de yazan bir kişi olarak devam ettirdi. her yönüyle İslâmın bir hayat dini olduğunu gördü ve de gösterdi. Bunu tüm insanlara da duyurdu. Kuru bir iddiadan öte isbat etti. İnsanlığın hakiki medeniyeti İslâmda bulduğunu dava etti.

İslâmın ve müslümanların şu andaki durumlarının gerçek illetini keşfeden Garoudy,bunun devasının ancak “Kendisini bütün boyutlarıyla yeniden keşfine “bağlı olduğunu gösterdi,gördü.

-MEVDÛDİ;Kurmuş olduğu “Cemiyet-i İslâmi”partisinin kurucusu olup,Pakistanlıdır. kendisiyle görüşmüş olan Mehmet Şevket Eygi bu zat hakkında.”Reformist biri olduğunu”,özellikle”Kur’an-da Dört Temel Terim”kitabında ifrat hareketlerde bulunduğunu yazmış olduğu makalesinde beyan eder.[140]

Cemaleddin-i Efgani ve İbni Teymiye hakkında ise:” Cemâlüddin Afganî Sünnî Müslümanlara

önder, rehber, kılavuz, kurtuluş reçetecisi olamaz. Bu zat Farmasondur, şiî olduğu halde kendini sünnî gibi tanıtarak Müslümanları aldatmıştır. Daha bir sürü bozuk tarafı vardır. Bunca ehl-i sünnet büyüğü âlim, şeyh, mürşid, rehber, âdil emîr ve imam varken bu zatın peşinden gitmek akıl kârı olmaz. Yine onun talebesi Abduh; Abduh'un talebesi Reşid Rıza da muteber adamlar değildir.

İbni Teymiye, ilmi kadar aklı ve firaseti olmayan bir âlimdir. Çok aşırı gitmiştir. Muhyiddin Arabî için "O Şeyh-i Ekber değil, şeyh-i ekferdir" (En kâfir şeyh) diyecek kadar ölçüsüzce, taassupla hareket etmiştir. Müteşabih âyet ve hadîsleri zâhirî ve lügavî mânalarına alarak yanlış aşırı yorumlar yapmıştır. İbn Teymiye Selefîlerin, Vehhabîlerin imamıdır. Sünnîler bu zatın da peşinden gidemez.”[141]

Ancak burada İbni Teymiyeyi aşırı duruma iten durum onun aklının eksikliği değil,fartı zekâ da denilen aşırı zeki oluşudur. Nice zekiler zekâları sebebiyle sapıtmıştır.

-Bizdeki bilim ve ilimdeki gelişmelerden sadece içerdekiler değil,dışardakiler de yani doğulusuyla-batılısıyla bakir olan topraklarımıza,yeni istidat ve kabiliyetlere çetrefilli,özünü bulamamış,ihtilaflara sebep olacak fikirler de serpilip ekilmeye başlandı. İşte Ali Şeriati...[142]

Ali Şeriati ki:”Allah gerçek bir Janus’tur.”(janus;iki çehreli bir roma putu)der,bu İranlı molla..[143]

Dini içten yıkmaya çalışan[144] ve Dini kendi örümcek ağının örüldüğü beynindeki ağa dolayan Turan Dursun gibi kişiler de,içi hava doldurulan balon gibi şişirilir ve netice de yine şişirenler tarafından patlatılır. Amaç,onun eliyle ördürülen ağa,kendisi gibi bir avın ve sineğin düşmesidir. Oysa örümcek ağı uzun bir zamanda,zor örülür,çabuk bozulur ve yıkılır.[145]

Bunlardan hareketle;1980 sonrası sevindirici olan tercüme ve kitap yazma faaliyetinin hızla ilerlemesiyle beraber,üzücü ve tahrib edici faaliyetleri de beraberinde getirmiştir.

Bunlar;ya Şii akımlı,ya Vehhabi düşünceli,ya şahsi,ya misyoner teşvikli,ya siyasi,ya ekonomik,kısaca bir çok boyutlu. Ancak özün kışır yanındaki durumu,devin yanında cüce gibi kalmaktadır.

İfrat ve tefritten uzak,vasatı yakalayan azınlıkta kalmaktadır.

Ben bu yazarların yanında değilim ve değildim. Ancak onlardan uzak kalmakta istemedim. Yakınlaşmaya,tanışmaya çalıştım. Bu yazdığım sonuçları çıkardım.

Bunlar bir hüküm değil. Ancak hükme götürecek deliller ve vesilelerdir. Bunlar söylenenler,yazılanlar,öne çıkan birer gerçeklerdir.

27-2-1992

MEHMET ÖZÇELİK

İÇİMİZDEKİ YAZARLAR

Asrımızda en çok çalışan ve işleyen iki şey;Hain eller ve Hain diller...Asrın en büyük tehlikeli silahı...

H. 3. asırda İslâmiyet binası,hırsızlarınca talan edilmekteydi. Hem de her kat ve odasında ayrı ayrı soygun yapılmakta,ğarat edilmekte idi.

Bununla beraber her kanaldan da sahiplenmeye çalışılmaktaydı. Ancak odalara bizden olmayan yabancı unsurlar da sokularak,sadeliği bozulmaya çalışıldı,tıpkı şimdilerde olduğu gibi...

İslâmi alanda büyük çapta neşriyat yapılmakla beraber,batının ve doğunun kasıtlı olarak maddi ve manevi teşvikiyle sahte kitap,sahtekar katib'de aralarında bulunmak suretiyle...o halde dikkat!

Mesela bunlardan Mehmet Akif'in damadı olan,İslâmi alanda epey eser neşretmiş Ömer Rıza Doğrul bu özellikleriyle beraber,bunların yanında;"Epey tartışılan bir kişi."[146]

Bizdeki yazarlık,tarihinden kopuk bir yazarlıktır. Geçmişini ve tarihini inkar edip,ancak onun diğer miraslarına,belki ganimeti üzerine oturmaktan da geri durmayan bir zihniyet...

Nitekim Hamdullah Suphi Tanrıöver(1885-1966) Maarif vekilliğini yaptığında, misafir heyeti gezdirip onların,Kanuni Sultan Süleyman'ın da türbesini gezmek istediklerinde;ancak 30-11-1925 tarih ve 677 sayılı kanun gereği kapatıldığından onlara bir-iki kaçamak cevaptan sonra:"Bir müddet mazi ile alakamızı kesmek kesmek istedik. Onun için türbeleri kapattık." Şaşıran heyet buna cevaben:"Tarihi olmayan milletler,tarih huzurunda esatir ve efsane uydurarak kendilerini tatmin ederler. Sizin ise büyük bir tarihiniz var. Bu tarihi yapanların türbelerini nasıl kapatıyorsunuz?"[147]

Milli şef İ. İnönü'nün döneminde Basın yayın genel müdürü olan Vedat Nedim Tör'de aynı düşüncede olup,dini kabul etmeyen edip!lerimizdendir.[148]

Tarihi yazanların tarihi yapanlara ihaneti ancak bu kadar olur. Onların en büyük sermayeleri uydurma hikayeler ve efsanelerdir.

Bizdeki bazı yazarlar,O.Y.Serdengeçti'nin ifadesiyle;"Akdeniz'e düşseler,Akdeniz'i Karadeniz yapacak kadar kirli,mülevves"dirler.

İşte o sahnelerden bir kaçı;-1945 yılında matbuat umum müdür muavini olan İzzettin Nişbay;o dönemdeki gazetelerde yayınlanan üç-beş yazıdan dolayı rahatsız olunca İstanbul gazetelerine şu yazıyı gönderir;Çünkü kırmızı görmüştür:"Gazetelerinizin son günlerindeki neşriyatı arasında dinden bahseden bazı yazı,mütalaa,ima ve temsillere rastlanılmaktadır. Bundan sonra,din mevzuu üzerindeki gerek tarihi,gerek temsili ve gerekse de mütalaa kabilinden olan her türlü makale,fıkra ve tefrikanın neşrinden kaçınılması ve başlanmış olan bu gibi tefrikaların en geç on gün içinde nihayetlendirilmesi..."

Zira tam bir cürmü meşhud...

Oysa 1857'de çıkan "Matbaa nizamnamesi"nden bir yıl önceki denetlemelerdeki ölçü:"Şer'an ve Mülk'en"mahzurun bulunmaması idi.

Falih Rıfkı Atay başkanlığında bir heyetle 1930 yılında Bosna'ya gidilir. Toplantıya başörtülü hanımlar,fesli ve sarıklı erkekler,dualı açışlar,kelime-i Tevhid bayrağı dikip karşılamalar Yazarımızı!çileden çıkarır.

Zulmet döneminin zulmetli bu insanı şöyle haykırır;Siz ne zaman medeni adam olacaksınız? Nedir bu başörtüler,çarşaflar,fesler! Avrupa'nın göbeğinde bu kıyafetlerden utanmıyor musunuz? Şu kürsüden Arapça bir şeyler de söylediniz...İyi bilin ki,Medeni Ankara'da inkilab yapıldı. Bu ilkel dualar,selamlar,kılık kıyafetlerden ve Osmanlının bütün geriliklerinden kurtulduk. Sizde vazgeçin artık."[149]

Meğer o zamanlardan başlamışız o masum milletin esarete düşmelerine,manen esir olmalarına...Meğer orası önceden işgal edilmiş de haberimiz yokmuş...Bizce yapılan bu hata,yine bizce düzeltilmelidir.

Van Milletvekili İbrahim Arvas anlatıyor:”Falih Rıfkı 40 seneden beri nerede yazı yazmış ise,mukaddesatımıza hücum etmiş ve ekser yazılarında şimal komşumuzu(Rusya ya) ve temposuna ayak uydurmuştu. Hatta Atatürk’ün ölümünde bir makale yazarak;”Atatürk öldü ise başımızda Stalin ve İnönü vardır.”der.[150]

“Zalim sultanı ziyaret eden,kükreyen aslanı ziyaret eden gibidir.”

Bizde ekseriya yazarlar maddede boğulup,manaya nüfuz edemeden boğulurlar. C.Meriç:”Her düşündüğümü Allah huzurundaymışçasına söyleyebilmeliyim.”diyebilecek yazar azdır. Yine kendisinin teşhis ve ifadesiyle en önemli sebeplerinden biri de:”Tanzimat’tan beri bütün nesiller birer kaçış neslidirler. Kimi İran’a,kimi Turan’a,Kimi de Yunan’a kaçmış.

Serveti Fünuncular,Fecri aticiler,Gökalp,hepsinin tek gayesi vardı,Osmanlıyı yıkmak. Hepsi de Osmanlıdan kaçmıştır.”[151]

Ancak işim garabeti yıktıkları ve yıkmaya çalıştıkları şeyin yerine ikame edip yerleştirecekleri bir şeyleri bulunmamakla beraber,verileni ve verilmiş olanları da alıp koparacak çok yöntem ve usuller mevcut ve uygulanmaktadır.

Cemil Meriç,açık bir insandır ve açık konuşur.”Cumhuriyete kadar yollar ayrılmıyor. Cumhuriyetten sonra aydınlar dinsizdirler.”[152]

Bizde her alanda olduğu gibi,yazarlık alanında da kabul görmenin yolu,batı onaylı olmuş olması gerek..

Bizde de İslâmi terbiyeyi almamış olan yazarlar kendilerini kabul ettirmek ve onaylatmak için,birazda yüz bulmak amacıyla kıbleyi terk etmiş batıyı kıble edinmişlerdir. Bu halde kendilerinin tüm değerlerini bırakıp,terk etme yoluna götürmüştür.

“Tanzimat’la hızlanan materyalizm cereyanı,cumhuriyet tarihinde ayağına yer etti. Evet İslamiyet

yasak edilmiş amma Avrupa'da maneviyatçı yazarlar çoktu,bunların romanları,şiirleri,hikayeleri,denemeleri tercüme edilerek müslümanların uyanmalarına çalışılabilirdi."diyen H. İsmail Viktor Hugo hakkında şöyle diyordu:" Fransız yazarlarından Emile Zola (1840-1902) ne kadar Naturalist,dolayısıyla materyalist idiyse Viktor Hugo(1802-1885)da o kadar Spiritualist yani maneviyatçı idi."[153]

İşte Tevfik Fikret'de onlardan biri..İlk yaşantısı ile son yaşantısı arasında tam bir tezat vardır. Tevfik'in –Tarihi Kadimi-kendisini aksettirir. Din ve inançla alay eder. Atatürk ise o şiir için:"Tevfik Fikret'in o tarihi kadimi yok mu,işte o,dünyada yapılması gereken bütün devrimlerin kaynağıdır."der.[154]

Atatürk bir çok sözünde Fikret'ten sitayişkârâne bahseder.Akif'e(1873-1936),N.Kemal'e(1840-1888) ve Z.Gökalp'e bile tercih eder.

Fikret,daha sonra müslüman olmuş,Sakızlı bir Rum kadının oğlu olması ve üzerinde en büyük ve müessir etkisi olan,misyoner yuvası Robert kolejinden aldığı fikirlerin aslına da dönmüş oluyordu. Bu ve bu gibiler İslamiyet ve dine girmemişler ki,dinden de çıkmış olsunlar!..

Van milletvekili İ. Arvas hatıralarında;Mecliste müzakere edilmek üzere İlahiyat,İ.Hatib ve orta-liselerde ve ilk mekteblerdeki Din Tedrisatı teklifleri için 3-Ocak-1948'de meclisteki müzakerede Maarif vekili Tahsin Banguoğlu(özetle):"(İbrahim beyin bahsettiği Türk-İslâm ilâhiyat fakültesiyle İmam-Hatib mektebleri skolastik zihniyetin ifadesidir;yani ortaçağ zihniyetinin icabatıdır. Biz ise asri ve modern bir devlet kurduk. Artık bu gibi zihniyetlerin bizde yeri yoktur. Ve bundan dolayı biz bu mektebleri açmayız.)dedi ve daha bazı hezeyanları da savurdu."der.[155]

Oysa bilinmedi ki;bizi bu hale getiren,yetmiş yıldır yerinde saydıran,Din inancı ve dini terbiyeden mahrumiyettir.

"Edebden mahrum olan,Rabbın lutfundan da mahrum olur."

Mevlâna şöyle der:"Eğer insanoğlu edebden mahrum ise insan değildir. İnsanın hayvandan farkı

edebdir. Gözünü aç ve Allah'ın bütün kelamına dikkat et. ayet ayet Kur'an-ın bütün manası edebdir."

Ehli diller arasında aradım,kıldım taleb.

Her hüner makbul imiş,illa edeb,illa edeb.

Bu konuda Bediüzzaman Hazretleri(1876-1960) şöyle der:"Gazeteler;iki kıyası fasid cihetiyle ve haysiyet kırıcı bir neşriyat ile ahlak-ı İslâmiyeyi sarstılar. Ve efkarı umumiyeyi perişan ettiler. Bende gazetelerde onları reddeden makaleler neşrettim. Dedim ki:Ey Gazeteciler! Edipler edebli olmalı;hem de edebi İslâmiye ile müteeddib olmalı. Ve onların sözleri,kalbi umumi-i müşterek-i milletden,bi-tarafane çıkmalı. Ve matbuat nizamnamesini,vicdanınızdaki hissi diyanet ve niyeti halisa tanzim etmeli. Halbuki siz,iki kıyası fasidle,yani:Taşrayı İstanbula,ve İstanbulu Avrupaya kıyas ederek efkarı umumiyeyi bataklığa düşürdünüz;ve şahsi garazları ve fikri intikamı uyandırdınız. Zira elif-be okumayan çocuğa felsefe-i tabiiyye dersi verilmez! Ve erkeğe tiyatrocu karı libası yakışmaz! Ve Avrupanın hissiyatı,İstanbulda tatbik olunmaz! Akvamın ihtilafı;mekanların ve aktarın tehalüfü,zamanların ve asırların ihtilafı gibidir. Birisinin libası,ötekinin endamına gelmez. Demek,Fransız büyük ihtilali,bize tamamen hareket düsturu olamaz! Yanlışlık,tatbiki nazariyat ve muktezayı hali düşünmemekten çıkar."[156]

Ediplerin edebli olması gerektiğini[157]söyleyen Bediüzzaman Said Nursi,İttihadı te'sis eden kitablar ve İ'layı kelimetullah olan Allah'ın ismini yükseltmeleri gereken gazetelerin[158] yalancılık ve edebsizlikten sakınmalarını[159] söyler.

Kalemlerin sinsi olarak kullanmaktan uzak olması gerektiğini söyliyen C. Rifat Atilhan ise:"Binlerce münevver Türk gencinin teşkil ettiği büyük topluluktan bir miktar irkilerek zehirli,mel'un ve müfsit kalemlerini korkak ve titrek dahi olsa sinsi sinsi aleyhte kullanan ve artık modası geçmiş olan palavralarla bu kıymeti küçümsemek isteyen güruh..."[160]

Nitekim bizdeki gazetelerinde en büyük marifetleri de şahıslarla uğraşmaktır. Sermayeleri şahıs olanın,şahıslar gidince sermayeleri de bitmeye mahkumdur. sesleri kısılan bu insanlar başka şahıslar aramaya başlamaktadırlar,ta ki çatmak ve mücadele edip kendisini göstermek ve öne çıkarmak için...

Bu durumu Peyami Safa[161] şöyle ifade eder:”Bir yankesici,bir camiye girip saf bir mü’minin pabuçlarını aşırsa devrimbaz haykırır:”Cami hırsız yatağıdır. Fakat bir devrimbaz,doğrudan doğruya veya kredi yoluyla Ankara Palası dolandırsa,öteki devrimbazlar onun zekasına hayran olurlar.”,”Devrimbaz,inkilabın sosyolojik tarifini bilmez. Bilmediği için ona-devrim-der.”,”Devrimbazın medeniyet anlayışı,az eksiği ile,şu basit formüle sığar:Medeniyet=Teknik Bilgi+Sputnik+Atom bombası+Kokteyl parti+Hula Hoop+Bikini mayosu+Cinsi hürriyet+Garsoniyet+Dinsizlik.

Devrimbaz mürtecilerin en tehlikelisidir. Çünki modern ilmin verilerine aykırı bir geriliği,ilerilik adına müdafaa eder.”

“Devrimbaz politikacı ve iman istismarcısıdır. İktidarı vurmaya çalışır ve”İrtica var”diye haykırır. Din irticaını kastettiği malum olduğu için,dini bir politika silahı olarak kullandığı bellidir.""

“Devrimbazın laiklik anlayışını dünya pazarına çıkarınız. Rusyadan başka hiçbir memleket ona metelik vermez. rusya bunu elde tutar,fakat kullanmaz. Ortadoksluğa az-çok saygısı vardır.”

“Zamanımızın en gülünç karikatör tipi devrimbazdır. Fakat devrimbaz karikatörcü,bunun farkına varmaz.”

Allah’a inanmayan devrimbaz,tapmak ihtiyacından kendini kurtaramaz ve tapacak adam arar.”,”Hakiki Mü’min sadece Allah’ın önünde secde eder. Devrimbaz,paşanın,paranın ve kadının önünde secdeye varır.”[162]

Evet. Edebiyat yazılmaz,okunmaz,öğrenip okumadan ziyade yaşanır. Bizlerde de evvela ve bizzat bu edeb ve edebiyat yaşanmalı,dinin edebi neşredilmelidir ki,edeb tahakkuk ve yerleşmiş olsun ve olabilsin. Milletin içerisinden edebi ve edebin kaynağı olan dini çıkarınız,ondan sonra da milletten edeb bekleyiniz? Eşek arısından bal,yılandan deva bekleyiniz? akıl ve mantık hiç kabul eder mi?

Temiz su kanallarını kapatacaksınız,kanalizasyonları açacaksınız? Ondan sonra da oradan temiz su ve temiz koku bekliyeceksiniz?.. O halde hiç vakit geçirmeden bu yanlışın tersi olan yani doğruyu,kanalizasyonlar kapatılmalı,temiz kanallar devreye girmelidir.

Bu milletin üzerine yağan;edeb,haya,mukaddesat gibi değerlerini örten karlar,fırtına,dolu ve çığların,çığlıkların altında defnedilen bu millet,-buğday misal-baharı gözlemekte,sünbül vermek üzere karların altında öldürülmek için,şuursuzların şuurluca hareketleri geleceğe hazırlamaktadır.

Bire beş yüz veya yedi yüz vermek üzere boyunlarda ve koyunlarda değil,toprakların altında saklanmasıyla mümkün olur.

-Bozulduk. Nasıl mı bozulduk? Kimisi A. Cevdet gibilerin:”Neslimizi islah için Avrupadan (Macaristan) damızlık erkek getirmeliyiz.”ifadesinde yatan gerçek gibi, nesillerin bozulması,eğitimde dönmelerin yaptığı tahrib ile,fikirde büyük çapta bir boşluk ve anarşi meydana geldi.

Bu arada gayrı müslimlerin eserlerinin tercüme edilmesi tahribi daha da hızlandırdı.

Devlet eliyle Hüseyin Cahit Yalçın”Allahlar susamışlardı.”[163]şekliyle saptırarak bir Fransız yazarın bu eserini ve başka eserleri Türkçeye tercüme ederek zehirini bir an evvel kusmaya başladı.

Her dönemde olduğu gibi bu dönemde de-Arı su içer bal akıtır. Yılan su içer zehir akıtır.-hakikatı gibi,Selman Rüşdi-nin-Şeytan ayetleri-annesince! tercüme ettirildi.

Rasulullah ve sahabelerin bahsedip dehşetinden ağladıkları bir asırda bulunuyoruz. O zamanda Müseylime,Tuleyha,bu zamanda da Selman Rüşdi ve avaneleri...

-Şeytanın itleri-nin yazdığı şeytan âyetleri ,İslamiyete hazımsızlığın kusmuklarıyla dolu bir eser.

Gerçi düşünüyorum da;ahirette o dört ayaklılar bu it ifadesini kendilerine hakaret sayıp yakama yapışırlar mı?

“İza elkamte külle haven,mâ vecedet fil-ardi haceren.”yani”Her üren köpeğe bir taş atsan,dünyada taş kalmaz.”Asrımızdaki durum bunun bir ifadesidir.

Aziz Nesin ise,kendisini Türk milletinin dev aynasında görenlerdendir. ancak ne var ki,cücedir. Nasıl mı? Türk milletinin büyük çoğunluğu geri zekalıdır-diyen bu kişi,herhalde kendisi ve kendisi gibi birkaç kişiyi çıkarmak için-hepsi-dememişti.

Buda Selman Rüşdi’nin Kur’an-ı Kerime yapmış olduğu İngilizce nazireyi tercüme etmeye kalkarak,Rüşdi gibi cami köşesine ve zemzem kuyusuna bevledenlerden...

“Kendisi kendisinin ateist ve dinsiz olduğunu,Kur’an-ı Kerime hakarette bulunarak,üç kıtada at oynatan bu millete-korkak bir millet-sözünü hangi yüzle söyler.”[164]

Biz değerlileri içimizde yükseltemedik. Ancak değersizler içimizde gayet iyi bir şekilde yükseldi ve de iltifat,saygı gördüler..

Bizdeki değerliler eğer batılılarda olmuş olsa idi,tarihe altın sayfalarla yazarlardı. Nitekim bizdeki Yunus,Mevlâna,Bâki,Bediüzzaman gibi yüzlerceden bir çok defa aşağıda olan,içlerinde bulunanları yükseltip,dünyaya kabul ettirmelerinden anlaşılmıyor mu?

Son asır,tarihimiz,inanca düşman ve yanılmışlarla işgal edilmiş. Mesela,Mason olan Hüseyin Cahit kalemini İslâmın ve müslümanların aleyhine kullanmakla ün yapmıştır.

Mesela ,Türkiye’yi fitnesiyle karıştırmakla kalmayan A.Cevdet hırçınlığıyla;”Avusturya ve İsviçre’den de sınır dışı edilerek kovulmuştu.”[165]

Kaderin şu adaletine de bakınız ki, bu din ve Allah düşmanı(Aduvvullah Cevdet=Allah düşmanı Cevdet) Ayasofya camiinde cemaat namazı cemaatla kılınmayarak,cenaze arabası da bulunmadığından,Fener Rum patrikhanesinin arabasıyla götürülmüştür.

Hem Allah'a karşı ve onun rahmetine havlasın ve de rahmete mazhar olsun? Reva mı?..[166]

Özellikle saf dimağlarda büyük yaralar açan müstehcenlik. Asırların pisliğini bir kerede kustu.

"Bu bir devrimdir,biliyor musunuz?"[167] Devrimbazlık uğruna devrilenler ve işte seviye.. Kadın tüccarları..Kadın pazarlayıcıları.. Her ne kadar taleb arzı doğursa da,medya da arzlar talebleri yönlendirmektedir. Seviyeler şeyy yani seviyesizlikler kendi seviyelerinde buluşmaktadırlar.

"Sultan Süleyman-ı Kanunî, kesretli kırk çeşme sularını İstanbul'a getirdiği vakit, Şeyh-ül-İslâm Zenbilli Ali Efendi ona demiş: "Hilâf-ı şeriat kanunları Avrupa'dan getirdiğin cihetle, İstanbul'a öyle bir bok sıçdın ki; o getirdiğin suların cümlesi üzerinden akıp geçse yüz senede temizleyemez."[168]

Bizdeki gazetecilik ve yazarlık;birinci derecede hakimiyeti ve patronluğu esas alırken,samimi okuyucuları değil de,trajı arttırıcı uygulamaları esas alır. Hıncal Uluç'un tavrı gibi ki,en az yirmi yıllık bir uygulamanın genel görüntüsünü yansıtır. Bu Sabah yazarı ilk defa Cumhuriyet'in renkli çıplak kadın resmini vermesini alkışlar. Ancak çok geç kalındığını,önceden yapsaydı birkaç bin kaybetse de on binleri kazanacağını,daha önce Cumhuriyet'in genel yayın müdürü Hasan Cemal'e yıllar önce söylemiş olduğunu,ancak yapmadığını söyler. Şimdiki durumu ise önemli bir gelişme olarak görür. Çırılçıplak bir kadın resmi..Hem de renkli..Nerde? Cumhuriyette...

Edib ve yazarların kıymeti,yetiştirdiklerininki kadardır. Toplum ve kültürdeki gerilikler,ediblerin geriliğidir. Bana ediblerini söyle,sana kim olduğunu söyliyeyim. Beni tutuklayamazsınız,avukatıma danışacağım! Beni sorgulayamazsınız,edebiyatçıma danışmam lazım!

Yazarlık aleminde bir çok menfi yazara rağmen;müsbet yazarlarda eksik değildi. Dini duygusu ağır basan Namık Kemal gibi...

Ebuzziya Tevfik bey onun hakkında:”Bahusus ekser neşriyatında hissiyat-ı diniyesini dinsizlere bile meyelân-ı iman verecek bir belâğat-ı beyan ile tasvir ederdi.”[169]

Veya her şeyini-Vatanın elden gittiği dönemde-feda eden bir vatan kahramanı olan Yahya Kemal... Y.Öztuna’nın deyimiyle:”Devrin bazı Türk aydınları gibi ağzı bir karış açık Batı hayranı olmamıştı.”[170]

Atatürk ona da kancayı takmış 1923 ekiminde başlayan İlk Urfa milletvekilliği 15 yıl devam etmişti.

Şiirde ustadır.

EDİB VE YAZARLARIMIZ

“Ceylanla kurt evlenmiş çocukları olmuş,helal mı haram mıdır?” “Bizlerin durumu gibi...”[171] Aydınlarımız tam bir keşmekeş içerisinde...

-Stalin döneminden sonra değişik beklediğini “Bu gidişin yanlış”[172] olduğunu dava arkadaşı Rady Fish’e söyleyip,ancak bir ömür yanlış inancın,daha doğrusu inançsızlığın bayraktarlığını üstlenen Nazım Hikmet;takipçileri olan bazı aydın! larca da hata tekrarlanmaktadır.

Kiminin imajının köy enstitülerinde ve domuz etinde pekişip,dinini yaşayanları teşhisindeki

ölçüsü;”dini inançları politikaya alet ederek iktidara gelmeyi amaçlayan kişi,üniversitelerde de okusa,dünyanın en karanlık kafasını taşır. Gazetecisi,yazarı da öyledir.”Mustafa Ekmekçi yazanından;[173]

Birçok hizmetlerde bulunup,Ordinaryus Prof. derecesine ulaşmış Rotary ve Lions kulüplerinin de kurucularından olan ve”Her ülkede sadece birkaç kişinin ulaşabildiği son mertebede ,33 dereceli bir mason”[174] bilgininden;

Hakkında bazı şüpheler taşıyan Şakk-ı Kamer,Evrim ve ehli kitapla ilgili[175] bazı konularda kaynağa değil[176],yoruma dayalı hatalar yapan Süleyman Ateş,yanlışlığını kabul ederek 1997 başında Yeni Şafak gazetesinde 3 gün devam eden ve hayatını anlatan yazısında;evrimi savunmadığını,sadece nakillerle anlattığını söyler.

Nitekim insanın yaratılışı konusunda istikametli görüşte bulunmamış,evrim teorisine meyyal bir görüşe sahib yorumlarda bulunmuştur. Sözünde:”Demek Ademde nutfeden yaratılmıştır. Ancak bu nutfe bir insandan gelmemektedir. Adem insanla hayvan arasındaki sınır canlının nutfesinden yaratılmıştır.”

Sadreddin Yüksel ciddi mânada tahlil ile bunu tenkid eder.[177] Ve:”İnsan ile maymun kardeştirler. Bir köktendirler.Ancak aslında insan olan maymun tedenni ede ede hayvanlık seviyesine inmiştir.”

Ehli kitabında,bulundukları durumda cennete gireceklerini söyler. Şefaatı Kübrayı inkâr eder.[178]

Onun bu ifrat hareketidir ki;âyette:”Herkesin kazanacağı yalnız kendisine aittir.”[179] Hak olmakla beraber,Nüfustaki tesbitte dedesinin ermeni olduğu tesbit edilmiş,üzerine şüpheler çekilmiştir.[180]

Tefsirinde de,bazı tefsirlerin etkisinde kalarak yanlış yapıp,tashih etmekte olduğunu söyleyen Ulemadan;

Hizmeti,İslâma hizmet etmiş olan Hadis alimlerinden İmam-Nevevi gibilere hakaret etmekte ve bunu 1985 yılında despot bir şekilde karşılık verilmeksizin İlahiyatçılara anlatmada bulan Hüseyin Atay İlahiyatçısından;

İslâm alimlerinin icma ve ittifak edip,umumun kabul ettiği meseleleri bırakarak,kıl-ü kal ve ihtilafi meseleleri gündeme getirerek,aslında İslâmiyeti kolaylaştırmak ve halka benimsetmek yerine,şüpheleri iras ederek dejenere etmeye sebep olan Yaşar Nuri Öztürk,ki;bunun hakkında Sadreddin Yüksel bir çok yanlışlarının bulunduğunu ifade ile,özellikle Mürtedin katledilemiyeceğini,Kur'an-daki Nâsih-Mensuhu inkâr etmesi,Sünneti ve İçtihadı önemsemeyip kıvrak zekâsıyla inkâra gitmekte olduğunu beyan eder.[181] Böyle bir İlahiyatçı yazardan;

Tarihçi Cemal Kutay'a kadar bir farklılıklar zincirinin oluştuğunu görmekteyiz.

Evet"Türkçe İbadet"adlı eseri ve sözüyle gündeme oturan Cemal Kutay'ı en iyi 1978'lerde tanımıştım. Bir Atatürkçü olduğunu söyleyen bu zatın o yıllarda ele aldığı"Asrımızda bir asrı saadet Müslümanı Bediüzzaman Said Nursi"yi incelemesi ve ondan sitayişkârane bahsetmesi,afişlerle ve reklamlarla bunun gündemde kalması eseri değil artık yazarını nazara vermişti. O derece rağbet gördü. Necmettin Şahiner'in tavassutu bu zatın tarafsızlığını ve meselelere objektif bir nazarla bakan bir kişi oluşuyla takdir topluyordu.

Ancak hal öylemi ve öylede devam edecek miydi?

Namaz kılmadığını ve bunun Tanrı ile kendi arasındaki bir mesele olduğunu söyleyen Cemal Kutay;[182]kendisi Allah ile kulların arasına girerek onların ibadetlerini Türkçe yapmalarını,Kur'an-ı ve ezanı hep Türkçe olarak okumalarını ve bunu da zorba bir yaptırımla gerçekleştirilmesini istiyordu.

Ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz.

Görünür şahsı rütbe-i eserinde...

Kendileri Türkçe ayet bilmiyor ve öylede olsa kılmıyorlardı. Başkasına verir talkımı,kendisi yutar salkımı. bu nasıl kulluk ki;Kullar ile Allah'ın arasına giriliyor.

Bir söz vardır;"dinime küfreden bari müsülman olsa." Dinimiz konusunda da hüküm ve fetva veren merciler Diyanet işleri ve İlâhiyat sahasında otoriter olan kimselerin olması gerektiği halde,maalesef bunlar ehillerince değil de,ehil olmayanlarca gündeme getirilmekte ve savunulmaktadır.

Bu nasıl tarihçiliktir? Bu nasıl İslâmiyetten haberdarlıktır? Özde değil,satıhta kalınmakta... Maalesef,müslümanların ilerlemeleri dinlerini terk etmelerinde veya dinde reform yapmalarında aranıp görülüyor. Reform ve rönesans... Cildi soyup değiştirme!!

Şu bir değişmez kuraldır ki;Hiçbir zaman için hak olan bir din,hak bir şey;batıl ve yanlış olan,tahrif edilmiş bir şey ve dine kıyaslanamaz ve ölçü olamaz. hristiyanlıkta yani katılık olan Katoliklikte bir değişim ve protesto ile yani Luther'in liderliğinde protestanlığa dönüş ile hristiyanlıkta bir ilerleme oldu.

İslâmiyet ise son ve hak ve de evrensel bir dindir. Hükümleri kıyamete kadar baki ve geçerlidir. Hak bir din olmayan Hristiyanlıkla nasıl bir mukayeseye girer? Bu eskimiş bir elbisenin değil,cildin ve derinin değişimi demektir ki;buda onun ölümünü netice verir. İşte bizdeki şuurlu-şuursuz İslâmiyeti öldürmeye çalışan Luther'ler!..

Türkçe ibadet konusunda Din işleri yüksek kurulu fetvasında:"Kur'an-ı Kerim-de namazda Kur'an okunması emredilmiştir. Peygamberimizde bütün namazlarında Kur'an okumuştur. Kur'an okumadan namaz kılmamıştır. Namazda Kur'an okumak,kitap,sünnet ve icma ile sabit bir farzdır.Kur'an ise sadece mana değil,lafız ile mananın birleşimidir. Çünkü Kur'an,Peygamberimize sadece mana olarak inmemiştir,lafızlarıyla birlikte indirilmiştir. Bu şekilde sadece manaya Kur'an denilemez ve hiçbir tercüme Kur'an hükmünde tutulamaz. Bu sebeble Kur'an tercümesiyle namaz kılmak caiz değildir."[183]

Kur'an-ın hiçbir cihetle beşer kelamına benzemediğini[184],her vesile ile dile getiren Bediüzzaman Hazretleri;Cildi soyulan bir meyvenin kısa bir parlaklıktan sonra tefessüh etmeye

yüz tuttuğu gibi;Kur'an lafızları da etin ciltle kaynaşması olarak birbirinden ayrılması demek,hayatın ortadan kaldırılması demek olduğu belirtilir.[185]

Bir şifreyi ifade eden Kur'an lafızları,aynı zamanda külli manaları da ifade etmektedir ki;beşer kelamı onu ifadeden aciz kaldığı gibi bir kelimesini,ciltlerle kitap,hem her asırda farklı farklı özelliklerle anlayabilir.

"Zaruriyat-ı diniye mahfazaları olan elfaz-ı kutsiye-i ilâhiyenin yerine hiçbir şey ikame edilemez ve yerlerini tutamaz ve vazifelerini göremez;ve muvakkat ifade etseler de,daimi,ulvi,kutsi ifade edemezler. amma nazariyat-ı diniyenin mahfazaları olan elfazlar ise,değiştirilmeye lüzum kalmaz. Çünkü,nasihat ile ve sair tedris ve talim ve vaaz ile o ihtiyaç mündefi' olur.

Elhasıl,lisan-ı nahvi olan lisan-ı Arabinin camiiyeti elfaz-ı Kur'aniyenin i'cazı öyle bir tarzdadır ki,kabil-i tercüme değildir. Belki"Muhaldir"diyebilirim. Kimin şüphesi varsa,i'caza dair yirmi beşinci söze müracaat etsin. Tercüme dedikleri şeyler ise,gayet muhtasar ve nakıs bir mealdir. Böyle meal nerede,hayattar,çok cihetlerle teşaub etmiş âyâtın hakiki manaları nerede?"[186]

Lafzının bile hakiki tercümesinin kabil olmadığını ifade eden Bediüzzaman;Kur'an-ın manevi üslubu konusunda ise:"hem manevi i'cazındaki ulvıyeti üslub ise,tercümeye gelmez.Menavi i'cazında olan ulviyeti üslub cihetinden gelen zevk ve hakikatı beyan ve ifham etmek pek müşkil."[187]

Özetle:"Her bir harf-i Kur'an,bir hakaik hazinesi hükmüne geçer,bazan bir tek harf,bir sahife kadar hakikatları ders verir."[188] Bu hezeyanları savuracak olanlara verilecek en güzel söz şu olsa gerektir:"Acaba,kendine müslüman diyen bir adam,dünyanın bir menfaatı için,bir günde elli kelime frengi lugatından taallüm ettiği halde,elli sene de ve her günde elli defa tekrar ettiği"Sübhanallah","Elhamdulillah" ve "Lailahe illallah"ve"Allah-u Ekber"gibi mukaddes kelimeleri öğrenmezse,elli defa hayvandan daha aşağı düşmez mi? Böyle hayvanlar için,bu kelimat-ı mukaddese tercüme ve tahrif edilmez ve tehcir edilmezler!Onları tehcir ve tağyir etmek,bütün mezar taşlarını hakketmektir;bu tahkire karşı titreyen mezaristandaki ehli kuburu aleyhlerine döndürmektir."[189]

"Halbuki zaafı imandan gelen ve menfi milliyetten çıkan ve lisan-ı Arabiye karşı nefret ve zaafı imandan tevellüd eden meyli tahrib saikasıyla tercüme edip,arabi aslını terk etmek,dini terk

ettirmektir!”[190]

“Ehh! ne diyelim?”cehennem lüzumsuz değil. Çok işler var ki,bütün kuvvetiyle”yaşasın cehennem!”der. cennet dahi ucuz değildir;mühim fiat ister.”[191]

Hadiste:”Bana Kur’an indirildi. Bununla birlikte daha başka bir takım hükümler,emirlerde verildi. öyle bir devir gelecek ki,karnı doymuş,insanlar koltuklarına oturmuş olarak,sadece Kur’an-ı Kerime iyi sarılın,sadece ondaki emir ve hükümleri yerine getirin,diyecekler.”[192]

Toplumun sıkıntı ve bunalımını gündeme getirenler,daha doğrusu buna zemin hazırlayanlar bunlarla kalmamakta,bir problem söz konusu değilken ve kendileri de bu konunun ehilleri olmadıkları halde,Türkçe ibadet,Türkçe ezanı her boşlukta gündeme getirdikleri halde mayasız mayaları maya tutmamış ve “Gündemden düşmüştür.”[193]

M.Akif Ersoy’un Kur’an mealinin yaktırılmasına sebeb olan onun şu tedirginlik ve kaygısıydı:”Tercüme güzel oldu.Lakin onu namazda okutacaklar.”[194]

Milletin basireti,dinin kesin hükmü münafıkane yapılan bu hileye pabuç bırakmamıştı.

İbn-i Hacer-i Mekki:”kur’an-ı Kerimi Arapçadan başka bir harf ile yazmak ve Kur’an-ı Kerim yerine tercümesini okumak haramdır. Kur’an-ı Kerim-i tercüme etmek başka,yapılan tercümeyi Kur’an yerine koymak başkadır. Selman-ı Farisi,Fatiha-yı Farisi harflerle yazmadı. Tercümesini de yazmadı. Fatiha-nın Farisi tefsirini yazdı. Arapçadan başka harf ile yazmak ve böyle yazılmış olanı okumak haramdır. Kur’an-ı Arapça harflerle,okunduğu gibi yazmak bile haramdır.”,Nitekim Hutbe içinde aynı durum geçerlidir.[195]

Hutbe Osmanlı döneminde tamamen Arapça olarak okunurken;ilk olarak Türkçe hutbeyi Müfid Efendi okudu.

24-Kasım-19222de Abdulmecid halife olarak makama getirildiğinde Müfid Efendi murahhaslar

heyeti başkanı olarak,Hamdele ve Salvele dışındaki kısımları Türkçe bir hutbe okudu.”[196]

Ezan,salâ ve tekbirin Türkçeleşmesi 1932’de okunup,ancak bunun 1800’lerin sonlarında ali Suavi ibadetin Türkçeleştirilebileceğini,namaz surelerinin Türkçeye çevrilebileceğini de söylüyordu.

Aynı fikir Ziya Gökalp tarafından da fikir olarak ortaya atılmıştı.[197]

Ezanın Arapça ifadesi konusunda A. Kemal Belviranlı şöyle der:”Bu gün Avrupa ve Amerikalılardan İslâm dinini kabul edenler de dahil,ayrı ayrı dillerle konuşan 18 ırkın meydana getirdiği 1 milyar(şimdi 2 milyar) İslam alemi,günün beş vaktinde Ezan-ı Muhammediyi aslına uygun şekilde okumaktadır.

...Ezanı ifade eden kelimeler,nice mukaddes hatıraları dile getirirler. Kundaktaki yavrudan,cephedeki gaziye kadar bütün müslümanların kulakları ve kalbleri,bu ulvi kelimelere aşinadır.”

Ve nitekim aya ilk ayak basıb,daha sonra dünyaya geldiğinde ve yıllar sonra Mısır’da gezerken duyduğu ezan hakkında sorduğunda;müslümanları namaza davet eden bir ilan ve çağrı-olduğu söylenildiğinde,aynısını ayda da duyduğunu hayret ve ibretle ifade eden Amerikalı Astronotun itirafı...

Ve bu durumun kendisinin müslüman olmasında önemli bir rol oynadığını da ifade eder.

Ve yine”Çanakkale harbinin çalkantılı günlerinde tayyar Paşa,orduda sesi düzgün,ne kadar asker varsa,hepsinin sabah namazından önce hep birden ezan okuması emrini verir. Emri alan yüzlerce nefer,sabahleyin hep bir ağızdan ezan okurlar. Ezan bittikten sonra bir İngiliz gemisinden mevzilerine mesaj gelir. Mesaj dediysek,kağıda sarılı bir taş...

Açıp bakarlar,Farsça yazılmış bir not..diyor ki mesajda:”Bizler Hindistanlı müslüman askerleriz.

İngilizler bize, Almanlara karşı Osmanlının yanında savaşacağımızı söyledi. Biraz önce ezan sesleri duyduk,siz kimsiniz?

Hemen cevap yazılır:"...Burası Osmanlı payitahtının kapısı...Bizler de Osmanlı askeriyiz." Mesajı alan Hindistanlı müslümanlar aynı gün gemide isyan çıkarıp,geri giderler. İşte İslam nişanı ezanın binlerce hikmetlerinden birisi..."

Bu ezanlar ki şehadetleri dinin temeli.

Ebedi yurdumun üstünde benim inlemeli.

Malum ya! Nasreddin Hoca bir gün gölü mayalar. Dostları;Hoca göl maya tutar mı?dediklerinde de; Hoca;Ya tutarsa?..

Atan hoca,atılan göl olursa,mayada hocaya ait olursa,imkânsızda olsa belki,der,ibret ve ders alınılabilir.

Ya atan ilgisiz,bilgisiz ve sevimsiz,atılan bir deniz olursa;elbet hiç tutmaz...

Ve işte bugün bizans ihya edilmeğe çalışılmaktadır. Nitekim bunun planı ve 19.cusu olarak Danimarka'nın başşehri olan Kopenhag'da 18-8-1996'da bir ayinle açılarak yapıldı."[198]

Bizde ise geçmişin ve değerlerimizin ihyasına değil,hapsine ve susturulmasına gidilmektedir. Oysa bizde Gürbüz Azak'ında tesbitinde görüldüğü gibi;"Hint medeniyetinde inanç kültürü,Yunan medeniyetinde estetik,Batı medeniyetinde teknik,Osmanlıda ise;hem inanç,estetik ve teknik hepsi bu kültürde var."

-Ve işte komünizm...İlk resmi rapor[199] olarak:1917 yılından Stalin-in ölümüne kadar sürede

gerek Rusya ve komünizmin idaresi altında 85 milyon insanın bu 36 yıl sürede öldürüldüğü belgelenmiştir.[200]

Ve tüm dünyada görülen dinler ve ideolojiler...Ve bunlardan tezahür eden insanların kalb aynalarında görülenler ve akıl musluklarından akanlar ve yansımaları...

7-12-1997

MEHMET ÖZÇELİK

II. ABDULHAMİD HAN

Edib ve yazarlarımızın içerisine II. Abdulhamid-i de almaktayız. Her ne kadar o başıboş bir yazım döneminde sansür koyucu olarak değerlendirilse de,onun dönemine baktığımızda,I. Meşrutiyetten iki yıl sonra:"1878 sonrasından II. Meşrutiyet'e (1908)e kadar uzanan devreyi "Abdulhamid devri edebiyatı"diye isimlendirmek,sonra bu devreyi birbirinin devamı ve bazı farklılıkları olan iki edebiyat mektebi olarak ele almak daha isabetli olur. Çünkü 1878'den sonraki edebiyata hususiyetini veren faktörler arasında,II. Abdulhamid'in şahsiyetinin ve yönetim usulünün rolü olduğu muhakkaktır."[201]

Hadiste:"Salih kimseler anılırken rahmet,feyiz ve mağfiret iner."buyrulur. Salihlerden olduğuna inandığımız II. Abdulhamid Han salâhatıyla ve gayret ve hizmetleriyle çeyrek asırdan

fazla,yıkılmakta olan asırlık çınarın desteği olmuş,tüm kösteklemelere rağmen ömrünün uzamasını sağlamıştır.

Yani;talan etmek üzere bulunan kurtlar sofrasına kurtları yanaştırmamış,engel olmuştur.

Takdir edemediğimiz bu zat hakkında;Osmanlı tarihi üzerinde araştırmalarda bulunan Prof. Dr. Stanford Show:”19. asrın en akıllı sultanı Abdulhamid müstebid değil,ıslahatçı”diyordu konferansında...[202]

Nitekim Y. Öztuna;Abdulhamid’in 30 yıllık dönemini üç kelimeyle özetler:”Dış politika,eğitim ve bayındırlık...”[203]

Birçok teşkilata imzasını atan bu zat (İTO) yani İstanbul Ticaret Odası’nın da kurulmasına 14-1-1882’deki emriyle imzasını atmıştır.[204]

Abdulhamid müstebid mi?”Ermeni mekteblerinde kışkırtıcılık yapan “Piyer Kiyar’ın”Kızıl Sultan”yakıştırmasını yapma gibi azıtmasına rağmen sadece sürmesinden mi?...[205]

İktidarı boyunca idam cezasını uygulamamıştır.[206] O halde bu nasıl müstebidlik,bu nasıl istibdad?

Bizleri Rus-Osmanlı 93 harbine sokup -kendisi istememesine -,amcasını öldürüp idam kararı verilmesine rağmen affedip sürgünle iktifa etmesi,ülkenin elden gidip,ordunun bölünmesi,ülkeyi İngilizlerin dümen suyuna bırakan ittihatçılara maaş verib,istedikleri yere tayin değil,adının sürgün olarak gönderilmesinden mi müstebit oluyor?

Evet.”koca bir devletin sonunu ittihatçılar hazırlamadılar mı?Cennet mekan Sultan Abdulhamid Han,tahttan indirildiği gün,İsrail kurulmuş,Irak petrolleri İngilterenin eline geçmiş,Libya’yı kaybetmiş,Rumeli’ni de kaybederek,Türkler Avrupa’dan elini çekmiş oluyordu. artık Avrupa’yı Osmani yok olmuş,tarihe karışmıştı. Osmanlı devletinin yıkılışını bu adamlar(Ziya

Paşa(1829-1880),Namık Kemal(1840-1888) ve mekatib-i Askeriye reisi Süleyman Paşa)ve ekibi hazırlamıştı.

...19. asırda devletin bu kadar gailesi varken,bunlarda devleti arkadan hançerliyorlardı.”[207]

İ. Bozdağ eseri olan “Abdulhamid’in Hatıra Defteri”adlı kitabında bizzat sultanın yazdığı makalesindeki ifadesinde şöyle der:”(28-Mart-1917-Beylerbeyi)”Hatırıma gelmişken şunu da kaydedeyim:Düşmanlarım benim sansür memurlarımdan çok şikayet etmişlerdir. Ben evham ve korku içinde yaşarmışım da bu yüzden pireyi deve görürmüşüm. Benim memurlarım da böylece gazetelerin haberlerini,yazılarını anlaşılmaz hale koyarlarmış!..

Hayır,ben’Evhamlı’olmamaya dikkat ettiğim kadar,’Gafil olmamaya da dikkat ettim. Çünkü gaflet,evhamdan da büyük zarar getirir. Mekteblerimde okutup,Avrupaya gönderip dünyayı öğrenmelerini sağladığım insanların bazıları,kabiliyetsiz çıkıyorlar. Avrupa da neye bakıp neyi görmeleri gerektiğini kestiremedikleri için memlekete zararlı fikirlerle dönüyorlardı. Kendilerini,yanlış yetiştirdiklerinden dolayı cezalandıramazdım. Ama başkalarını da yanlış yetiştirmelerine izin vermek hakkım değildir.

Bir küçücük kasabamızda yüz ellinin üstünde gayri müslim varsa orada kaymakamın ve memurların gayrimüslimlerden seçilmesini adaletin icabı görüyorlardı da,koskoca 250 milyonluk Hindistan-ın İngiltere parlamentosunda bir tek temsilci olmadığını düşünmeyi akıllarından bile geçirmiyorlardı. İngiltere’de meşrutiyeti görmüşler ve hayran olmuşlardı. Ama İngiltere’de meşrutiyeti kimin kullandığına bakmamışlardı bile.

Bu cahilane fikirlerini gazetelerde yazmak,memleketi böylece altüst etmek istiyorlardı.

Avrupa ya giden bazı gençler,orada laboratuvarlarda ne olup bittiğine başlarını bile çevirmeden kadınların erkeklerle dans ettiklerini görüyorlar,içki içtiklerine hayran kalıyorlar ve memlekete gelince,Avrupa medeniyetinin üstünlüğü diye bunu örgütlemeye çalışıyorlardı;yanlıştır diyordum. O zaman beni örümcek kafalı olmakla suçluyorlardı.”[208]

İttihatçılar ki,zamanımızdaki ittihatçılarla! ne kadar da benzerlik taşıyorlar! Onlar hakkında

Bediüzzaman şöyle der:”ittihatçılar o kadar harika azm-ü sebat ve fedakarlıklarıyla,hatta İslâmın şu intibahına da bir sebeb oldukları halde,bir derece dinde laubalilik tavrını gösterdikleri için dahildeki milletten nefret ve tezyif gördüler. Hariçteki İslâmlar dindeki ihmallerini görmedikleri için hürmeti verdiler.”[209]

Olay tek yönlü değildi.İçten ziyade,dışında tam gücüyle iki kıskaç altına alarak,”Baskı altında”[210] kalan Sultan nihayet tahttan indirildi.

Neşriyat ile de o zat yıpratılmaya çalışılırken,onun şahsının arkasında İslâma hücum ediliyordu. bu konuda Bediüzzaman şöyle der:”İ’lem ey hitabeti umumiye sıfatı ile gazete lisanıyla konferans veren muharrir! Sen,kendi nefsini aşağı göstermeye ve nedamet ederek kusurlarını ilan etmeye hakkın var. Fakat şeâir-i İslâmiyeye zıt ve muhalif olan herzeler ile İslâmiyeti lekelendirmeye kat’iyyen hakkın yoktur.

Seni kim tevkil etmiştir? Fetvayı nereden alıyorsun? Hangi hakka binaen milletin namına,ümmetin hesabına İslamiyet hakkında hezeyanları savurarak dalaletini neşr ve ilan ediyorsun? Milleti,ümmeti kendin gibi dâll (sapık) zannetme... Dalaletini kime satıyorsun? Burası İslamiyet memleketidir,Yahudi memleketi değildir. Cumhur-u mü’mininin kabul etmediği bir şeyin gazete ile ilanı,milleti dalalete davettir,hukuk-u ümmete tecavüzdür. Bir adamın hukukuna tecavüze cevazı kanuni olmadığı halde,koca bir milletin,belki alem-i İslâmın hukukuna hangi cesarete binaen tecavüz ediyorsun? ağzını kapat!..”[211]

21-Temmuz-1905’de Abdulhamid’e karşı girişilen yıldız su-i kasdı;Abdulhamidin namaz çıkışı Şeyhul İslâm Cemaleddin Efendi ile uzun boylu konuşup,her zamanki konuşmasından biraz fazla olması,Ermenilerin giriştiği faciayı engellemiş,ancak 26 askerin ölmesi ve 58 kişinin yaralanmasına neden olmuştur.[212]

Tevfik Fikret’in: “Ey şanlı avcı,dâmını bî-hude kurmadın.

Attın yazık ki,yazıklar ki vurmadın.”

Bütün bunlara rağmen,bütün hedefiyle memleketin muhafazası için hiçbir gayretten kaçınmayıp

33 yıl –ay ve gün değil-azim ve ciddiyetle koruduğundan mı? Kendisini zehirleyip,öldürmeye teşebbüs eden iki doktoru,saraylıların hemen cezalandırılmasını istemelerine rağmen,maaşlarını vererek sürgün etmesinden dolayı müstebid mi olmaktadır?

Her dönemde müzevvirler olmuştur. işte mücadele içinde olan Bediüzzaman'da"Rakiblerimin ifsadatıyla merhum Sultan Hamid'in emriyle tımarhaneye kadar sürüklendim."[213]

Bediüzzaman;Sultan Abdulhamide şahane idaresine destek olmak üzere tavsiyede bulunur.[214]

Padişahın Baş Musahibi olan bir zatın,Sultan Abdulhamide yapılan jurnalleri bilmesinden dolayı örfi idare mahkemesince yok edilmesi,yıldız evrakının ortadan kaldırılmasıyla böylece jurnallere yaltaklık eden ittihatçıların yaptıkları da örtbas edilmiş oluyordu.[215]

-Askeri,siyasi dehasıyla yıkılmakta olan devleti korumada önemli kararlara-Tersane gibi-imza atan bir şahsiyettir Abdulhamid Han...

-O Nebi gibi masum değildir. ancak veli gibi basiretli,ileriyi görecek ve bilecek bir sultan yani maddi ve manevi güç sahibidir o...

-Ancak garipliklerle doluyuz! Nitekim Abdulhamid'in cenaze töreninde,imam cemaate:"Merhumu nasıl bilirdiniz?"diye sorar. Cemaatta hep bir ağızdan;-İyi bilirdik-deyince,ön sırada saf tutmuş olan ittihat ve terakkinin sadrazamlarından Talat Paşa,kendisiyle birlikte Abdulhamidi deviren kadrodaki arkadaşlarına döner;

-Hay Allah layıkınızı versin!. Madem iyi bilirdiniz...Neden devirdiniz rahmetliyi öyleyse...der.

-Nitekim Abdulhamide 32 sene Mabeyn Başkatipliği yapmış,7 defa da sadrazam olmakla beraber bir çok lütuflara mazhar olmuş olan Said Paşa Sultanın hal'i için mecliste;"Okunan fetva-yı şerif mucibince Sultan-ı Abdulhamidi Sâniyi saltanatı Osmaniye ve Hilafeti Kübrâyı

İslâmiyeden Hal' ediyor musunuz?diyecek kadar vefasının!örneğini göstermiştir. Sende mi Bürütüs??[216]

"H.Yazır-ın oğlu Muhtar Yazır-ın,babasının defterinden naklettiğine göre 'Hayatımda yaptığım en büyük hata,Sultan Hamid'in hal'ine karışmamdır.'demiştir.[217]

-Şimdiki Sultan! lar,en küçük bir aleyhlerindeki haberlere milyarlarca tazminatı rahatça yapıştırmakta iken,o koca sultan büyük çapta,hakaret-âmiz tavırlara kadar varan Rıza Tevfik,Namık Kemal gibi şair ve yazarları merhametle affedip,kucaklamaktadır.

"Edib olur kişi sermaye-i hayası kadar."

-Cüce ve Mason Mustafa Reşid Paşalara ve onun gibilere teleskoplarla bakarken;gerçek büyüklere ihatasızlığımızdan mikroskoplarla bakmaktayız. Çünki önümüze sunulan o,diğerlerinden habersiz ve mahrumuz...

-Masonlar ona karşı idiler ve hala da öyledirler.

-Acizlerin sultanı,Dâr-ul Acezenin kurucusu Abdulhamid Han,bu gün acizlerce aciz gösterilmeye çalışılmaktadır.

-Gerek mücerred olarak onun içinde bulunduğu dönemin,gerekse de kendisinden sonraki dönemlerin ve onda yapılanların kendi dönemiyle mukayesesini yaptığımızda her şey daha net ortaya çıkacak,devler ve cüceler birbirinden ayrılacaktır.

M.Necati Özfatura;o ve onlar hakkında:"O sultanlar hem halife,hem sultan,hem dünya müslümanlarının, hem de tüm insanlığın meseleleriyle ilgilenir,onlara sahabet ederlerdi."der.[218]

Bugün hala çarpışmalı geçen Filistin'in,Yahudilerin o kadar çaba ve para tekliflerine rağmen onun tarafından verilmeyib geciktirilmiş olması,onu suçlu ve kızıl sultan kılmaya yetmiştir. Ya bizimkilere ne oluyor?..

Yahudilerin toprak istemelerine karşı verdiği cevapta:"Ben bir karış dahi olsa toprak satmam;zira bu vatan bana değil Osmanlı milletine aittir. Milletim bu toprakları kanlarını dökerek kazanmışlardır. Ne ile aldıysak onunla geri veririz."

Bununda yolunu yüzde 80'ini devlet malı,20'sini de şahsına katarak hukuki statüsünü de engelleyip toprak almalarını zorlaştırmıştır.[219]

Fransız akademisi üyesi tarihçi Kont Albert Vandal ilk defa Abdulhamid hakkında:"Le Sultan Rouge",bizdeki gerek ittihatçılar ve bazı tarihçilerimiz Abdulhamide 'Kızıl Sultan'lakabını kullanırken kimin yanında yer aldıklarını da düşünsünler.

Bu aynı zamanda Ermeni katliamını görmemek demektir.[220]

-Abdulhamidi sevmeyenler! derneğine kayıtlı olanlar?...

-Tüm Ermeniler...(Milyarda biri hariç-milyar da yoklar ya...??)

-Tüm Yahudiler...(Milyonda biri hariç..oda çıkarsa?...)

-Tüm hristiyanlar...(Binde bir hariç-Ehli tedkik olub,tanıyanlardan çıkabilen bulunur...

-Bir kısım müslüman-Türk ve aydınlardan çıkabilir...O da ya cehaletinden,yada sayılanlara muhabbet ve mensubiyetten veya aydın! olmanın yolunun bazılarını karanlığa itmekten ve yitmekten geçtiğine inanmaktan veya İngiliz siyasi dehasının başarısından..veya her yönüyle bu

milletin geçmişiyle olan bağ ve bağlantılarının koparılarak madden ve manen dizginlerin,değerlerin,dinin,inancın,iman ve Kur'an-ın,kısacası İslâmın yine bu millete,bu milletin elleriyle imha ettirilmesinden kaynaklanmaktadır.

-Hasta adam! Osmanlının tarihten silinip ölmesi için onun temsilcisi ve en güçlü ve son mümessilinin de hem öldürülmesi,hem de milletin nazarında söndürülmesi gerektiğine inanmanın bir sonucudur;yapılan bunca ithamlar...

Yalan söyleyenler ve yalan söyleyen tarih utansın!... Varsa utanması,kalmışsa utanacak yüzü!...

-O'nun sayesinde batı içerimize girememiş,Rus sıcak denizlere inememiştir. Orta doğu ve balkanlar kaynatılmamıştır. Ya şimdi?.. evet,onların şimdiki durumları? Gayet hazin..

Vefa borcumuzu,çektirdiğimiz cefa ile gösterdik. Cefakar ecdadın vefakar evladları?..

Kurdurduğu Hamidiye Alayları ile Ermenilerin Doğu Anadolu da yaptıkları katliamları engelledi.[221]

En önemli özelliği de,içte Hafiyye polis teşkilatını kullanmış,orduyu ise iç siyasete alet etmemiştir. Bu o zamanki ittihatçılar ile zamanımız ittihatçılarının işidir.[222]

Nihat Yazar'ın dediği gibi:"Heyhat! Geliniz ey ehli İslam! hep beraber ağlaşalım. Hayır,hayır! Gözyaşlarıyla,feryat ile tedavisi mümkün değil bu derdin... Allah için uğraşalım."[223]

-"Tükürün zalimlerin o hayasız yüzüne,tükürün!"

-Vefatından sonra o zat hakkında çok şeyler söylendi ve yazıldı.[224] Ancak ne kadar bilindi ve bilinebildi? İlk etapta onu tahttan indirmekle her şey halledilecek zannedildi. Ancak her şey

tersine tepti. Barajlar yıkıldı!...

Diplomat Edward Grey der:”Ne büyük kayıp! Hasmımdı ama onun ölümü ile diplomasi mesleği artık zevkini kaybetti.”[225]

Sevgili Peygamberimiz şöyle buyurur:”İlahi sınırları ayakta tutanla,ona kayıtsız kalıb ihlal eden kimselerin misali,bir gemide aralarında kur’a çekip kimine üst katı,kimine alt katı çıkan bir topluluğa benzer. Alt katta olanlar su almak istedikleri zaman,üst kattakilere uğrayıp”Biz kendi katımızda bir delik açıp almak istiyoruz,size bir zararımız olmaz.”deseler,üsttekiler de bize ne deyib onları kendi hallerine terk etseler,hepsi birden helak olur. ama onlara engel olup ellerini tutarak (izin vermezlerse),o takdirde hepsi birden kurtulur.”

Bu temsile ne kadar da benziyoruz! M. Akif’in deyimiyle:”Eski şairler İran edebiyatını taklid ederek-şarap ve oğlandan-,yenileri ise batıyı taklid ederek bira ve fahişeden bahsediyor.”yani;”Hiçbirinin mesleği yok,meşrebi yok”der.

Memnuniyetsizlerin bir araya gelmesiyle açtıkları gediklerden koca bir devlet gemisini batırmış oldular. Bunun dışardaki karanlıkta olanlarla,içimizdeki aydın! geçinenlerin el ele vermesiyle rahat başarmış oldular.

Bunlar güzel çiçekler arasındaki ayrık otları,bülbüller arasındaki kargalar,kanaryalar arasındaki yarasa misalidirler.

İslâmiyetimizin gayrı müslimden farklı olması gerek..tarihimizi ve tarihi değerlerimiz bir turistten daha iyi bilmemiz gerek..zira ecdattan bize kalan miras kaldırıldığında,nemiz var,nemiz kalır?..

Damlada boğulan deryada yüzemez...

Bizi karanlıktan kurtaran ve kurtaracak olan,geçmişle olan bağ ve bağlantımızdır. aksi takdirde dar geçitte kalır,tünelde boğuluruz.

“Edibler edebli olmalı...”

Veli idi o zat Abdulhamid Han...

Yozgat/Yerköy’de görev yapmakta iken,at arabacılığı yapmakta olan nur yüzlü İsa dayı evimize misafir olarak geldiğinde Abdulhamid Han ile ilgili şahit olduğu şu hatırayı anlatmıştı:”Abdulhamidin faytonculuğunu yapan köyümüzdeki bir arkadaşımız,bir gece vakti başından geçen olayı bize şöyle anlatmıştı”diyerek o faytoncu zatın başından geçip kendisine anlattığı olay şuydu:

“Bir gece vakti. Abdulhamid Han bana hemen arabayı hazırlamamı söyledi,hazırladım.Bilmediğim karanlık ara sokaklardan,kendisinin tarif ettiği üzere gidiyor,bir yandan da gittiğimiz yerleri tanımaya çalışıyordum.

Nihayet bir evin önünde durduk. Bana kapıyı kırmamı emretti. Bir an durakladım. Ancak yapamamazlık edemezdim. Heyecanlı,kırmamı isteyen emirleri üzerine kapıyı kırdım.

İçeriye girdiğimizde yerde yatmakta olan bir kadın ve başında da bir erkek duruyordu. Şaşırmıştım. Neydi bu? Bana genci öldürmemi emretti. Şaşkınlıkla beraber,öldürdüm.

Ancak hala bir şey anlamamıştım. Neydi bu gece vakti,acele,sokak aralarından gidiş,bir ev ve evin içinde bir kadınla,bir genç erkek ve öldürülmesi???

Fakat kadın rahatlamış,şaşkınlıkla,bir yandan da memnuniyetle bize bakmaktaydı. Nihayet biz faytona bindik,aynı yollardan tekrar saraya dönmüştük.

Sabahı iple çekmiştim. Bu durumu öğrenecektim. Nihayet gece aklımda kalan yolları takib ede ede eve varmıştım.

Gece olan olay hakkında kadına sorduğumda,kadın bana şunları anlattı:”Evde oğlumla ben kalırdık. Oğlum çoğu zaman eve sarhoş gelirdi. Dün gece yine sarhoş olarak gelmişti. Ancak beni zorlayarak kendisiyle beraber olmamı istedi. Ben ise kesinlikle olamayacağını söyleyip,kabul etmedim. Beni zorladı,ölümle tehdit etti. Başka çarem kalmamıştı. Ancak iki rek’at namaz kılmama müsaade etmesini istedim. Kabul etmişti.

Abdest aldım,iki rek’at namaz kılıp,dua etmeye başladım. Duamda:”Allahım! Şu anda dünyada veli kulun kim ise,onu yardımıma gönder!.” İşte böyle dua etmiş,oğlumun kötü isteğiyle karşı karşıya kalmıştım ki,birden kapı kırıldı,duam kabul olmuş,yardımıma koşulmuştu. Günahta işlenmemişti. Gelen iki adamdan biri diğerine oğlumu öldürmesini söylemiş,oda öldürüp gitmişlerdi. Ancak kimlerdi,bilmiyorum.”

İşte Abdulhamid Han böyle veli bir zat idi.

Fethullah Gülen Hoca Efendi bu olayla ilgili bir olayı Veli bir zat olan Meded efendiden dinlediğini “Küçük Dünyam”adlı hatıratında da anlatmaktadır.[226]

Adıyaman’ın eşrafından olan Rahmetli Mahmut Allahverdi abimizden birkaç kere dinlemiş olduğum bir hatırayı,kendiside dinleyip kaleme alan Ahmet Şahin Hoca gazetedeki köşesinde[227] ve “Olaylar Konuşuyor”adlı kitabında şöyle anlatmaktadır:” O günlerde bende Sultan Abdulhamid aleyhtarı idim. Okulda anlatılanları gerçek sanıyor,aleyhinde bulunuyordum. Bir gün yine aleyhinde konuşurken dükkanımdaki (Terzi dükkanı)müşterinin biri bana çıkıştı:

-Oğlum,sen imanlı insansın,sakın Abdulhamid aleyhinde konuşma. O büyük bir veli idi!

Ben buna kızarak karşılık verdim:

-Kim demiş veli diye?Memleketi bu hale getiren o değil mi? Ben öyle rivayetlere kulak asmam. Her kes bir şey söylüyor,kimi veli diye rivayet ediyor,kimi de deli diye...

Yaşlı zat elindeki bastonuyla beni dürttü,belli ki kızmıştı.

-Bana bak,dedi.Şimdi sana öyle bir olay anlatacağım ki,bu ne bir rivayet,ne de bir söylenti. Bizzat yaşadığım,şahit olduğum,başımdan geçen bir olay bu!

Ben bu defa dikkat kesilmiştim. Çünkü işitme,söylenti falan değil,bizzat yaşadığı bir olayı anlatacaktı.

Nitekim başladı da anlatmaya:

-Ben dedi. sekiz yaşına kadar dilsizdim. Konuşamıyor,el-kol işaretiyle maksadımı anlatmaya çalışıyordum. Babam buna çok üzülüyor,ne yapacağını bilemez halde bulunuyordu. Gitmedik hoca bırakmadı,ama hiçbiri de fayda etmedi.

Bir gün yaşlı komşumuz geldi,dedi ki:

-Seni çok üzgün görüyorum,üzülmekte de haklısın. Bir baba için evladının dilsiz olması kadar üzücü bir şey olamaz. Sana bir çare söyleyeceğim. bunu mutlaka yap!

Babam ümitle gözlerini açıp dinlemeye başladı:

-Yarın şu yoldan Sultan Abdulhamid geçecek,oğlunu mutlaka karşısına çıkar ve ona dua ettir. Osmanlı sultanlarında yedi evliya derecesi vardır,ola ki şifa bula.

Bu tavsiye babamın aklına iyice yatmış olacak ki;beklenen saatte yol üzerine çıktık,ümitle beklemeye başladık. Az sonra yaylı araba göründü,ama bizim ona yaklaşmamız mümkün

değildi. İzdiham çok fazlaydı. Uzakta kalışımıza çok üzüldük. Fayton hizamıza gelince beklenmedik bir olay oldu. Ansızın durdu,içeriden başını uzatan sultan Abdulhamid Han bize doğru bakarak seslendi:

-İhtiyar! Çocuğu getir,çocuğu!

Şaşırdık. Babam heyecanla elimden çekerek beni kalabalığın içinden arabanın yanına götürdü,elimden tutup yukarı çıkardılar. Sultan,yanaklarımı okşadı,bir şeyler okuyor gibiydi.

Az sonra bana:

-Beni tanıyor musun,ben kimim?diye sordu.

benim dilim tutuktu,cevap vermem imkansızdı. Dilsizdim. O anda bir şeyler hisseder gibi oldum. Birden dilim çözüldü,cevap verdim:

-Sen bizim Padişahımızsın!

Bunun üzerine babam,”Allah Allah..”diye feryadı bastı. Beni aşağı indirdiler. Bundan sonra bülbül gibi konuşmaya devam ettim. Dilimin açılması onun duasıyla oldu.

İşte evladım,bu olay bir söylenti falan değil bir yaşamadır. Sakın ola ki Osmanlı sultanları aleyhine konuşmayasın. Onlarda gerçekten yedi evliya derecesi vardı. Dilimin açılmasına sebeb onun duasıdır. Ona hep Yasin okumaktayım.”

V.Vakkasoğlu –İz Bırakanlar-adlı kitabında özetle anlatır;Sarayda nöbetçiler nöbet esnasında bulunduklarını ifade manasında yüksek sesle seslenirlerdi. Yine bir gece aynı sesin devamlı geldiğini,nöbetin değişmediği dikkatini çeken Padişah –ki yeni bombalı suikasttan

kurtulmuştur.-nöbetçiyi çağırır ve nöbetini değiştirmemesinin nedenini sorar,nöbetçi de;utanarak arkadaşının ihtilam olduğundan kendisi yerine tutmasını rica ettiğini,sebebinin ise arkadaşının;”Ben bu halde iken Halife-i Müsliminin korunmasında vazife alamam. Nolur,sen benim yerime de nöbet tut,sonra da ben senin yerine tutarım,dedi. Ben de kabul ettim.

Bu durum hoşuna giden Sultan,sabahleyin o nöbetçiyi çağırtır ve –Dile benden ne dilersen-der. Nöbetçi vakur bir eda ile;-Saltanatında berkarâr ol Hünkârım-,der,bir şey istemez. Arkadaşlarının paşalık istemesini fısıldamalarına rağmen,Paşalık maşalık istemem-der. Bunun üzerine Sultan ısrarını sürdürünce mecburen ;

-Padişahım,bize bir tayin veriyorlar,doymuyoruz. Emredin de iki tayin versinler gayri...

Askerin dediği yapılır ve kendisine Darıca-da bir çiftlikle,bir rütbe ihsanında bulunur.

-Kim bilir,belki daha nice bilinen ve bilinmeyen olaylar vardır. Onlar zahirin değil batının,görüntünün değil kalbin adamıdırlar...

O,Şazeli,Kadiri ve Nakşibendi tarikatlerine mensubiyeti vardır.[228]

Abdulhamid ile alakalı bir rüyada;orduda komutan iken ayrılan bir şahsa Abdulhamid ayrılmamasını söylemesine rağmen o kişi ısrar ile ayrılacağını söyler ve ayrılır. Gördüğü rüyada;Peygamberimizin ayrılmış olan o komutandan dolayı birliğinin dağınık olduğunu görünce sebebini Abdulhamide sorduğunda;oda komutanının ayrıldığını,bundan dolayı da ayırdıklarını ifade edince Peygamberimiz de;”Senin azlettiğini,biz dahi azlediyoruz.”demesi,o komutanı ömrünün sonuna kadar ağlatır ve ağlar...[229]

Ve Hacca giden ilk padişahlardandır.

Sultan Tebdili kıyafet yaparak normal bir vatandaş kılığında,orada bulunan rehbere kendisine rehberlik etmesini söyler ve akabinde ona bir zarf uzatarak valiye teslim edip,ısrarla

açmamasını tenbih eder.

Zarf valiye teslim edilir.Zarfı açan vali şaşkına döner.Çünkü mektubta;-Rehbere bir bina verilmesi,maaş bağlanması…-emredilmekte,bizzat Padişah mührü ile mühürlenmektedir.

-Acil iş olduğunda da tehir etmez,hemen getirilmesini söyler ve de abdestsiz olarak imzalamazdı.(Sultan 2.Abdulhamid Han.Ö.F.Yılmaz.214-215,277-278.)

-Feylesof iken hidayeti Rabbaniye mazhar olan Merhum şair Rıza Tevfik Bölükbaşı(1868-1949)'nın Menfâ'da (evvela Mısır,bilahare Hicaz'da iken)Sultan Abdulhamid Han hakkında yazdığı şiiri:

SULTAN ABDULHAMİD'İN RUHANİYETİNDEN İSTİMDAD

Neredesin şevketli sultan Abdulhamid Han.

Feryadım varır mı bârigâhına

Ölün uykusundan bir lahza uyan

Şu nankör milletin bak günâhına.

Tahkire yeltenen tac ve tahtını.

Sınadı bu millet kara bahtını.

Denedi sillenin zem ve sahtını.

Rahm eyle Sultanım dilsuz âhına.

Tarihler ismini andığı zaman.

Sana hak verecek ey koca sultan.

Biz idik utanmadan iftira atan.

Asrın siyasi bir padişahına.

Padişah hem zalim,hem deli dedik.

İhtilale kıyam etmeli,dedik.

Şeytan ne dedi ise biz –Belî-dedik.

Çalıştık fitneler hem intibahına..

Divane sen değil,meğer bizmişiz.

Sade deli değil,edepsizmişiz.

Bir çürük ipliğe,hülya düzmüşüz.

Tükürdük!atalar kıblegâhına.

Sonra ahlakı bozuk,cinsi fena.

Bir sürü türedi,girdi meydana.

Nereden çıktı bunca veledi zina?

Yuh olsun onların ham ervahına.

Bunlar halkı didik didik ettiler.

Katl-i âme kadar sürüb gittiler.

Etek öpmeyenler,secde ettiler.

Bir âsi zabitin pis külahına..

Bu gün varsa,yoksa –Kâf-Mim-

Şöhretine herkes fuzuli dellal.

Alemi ma’nadan bak da,ibret al.

Uğursuz taliin şu gümrahına..

Sen hafiyyelerle dem sürdün ancak.

Bunlar her tarafa kurdu salıncak.

Eli-yüzü kanlı bir sürü alçak.

Kemend attılar dehrin mihri-mahına.

Hududu yoktur açlıkla derde girenin

Sehpayı ğazaya büyük ağanın.

La’netle anılan cebabirenin

Bu rahmet okuttu, en küstahına.

Çok kimseye vatan şimdi mezardır.

Beladan herkesin nasibi vardır.

Selamete eren,pek bahtiyardır.

Bu şebi-yeldanın şen sabahına.

Milliyet davası fıska büründü.

Rida-i diyanet yerlerde süründü.

Türkün ruhu zorla âsi göründü.

Hem peygamberine,hem Allah’ına..

Bu işler nedense bana salmadı.

Belalıdı başım kimse almadı.

Seyirden başkaca işte kalmadı.

Ğurbet ellerinin bu seyyahına.

Hoş oldu cilvesi cumhuriyyetin!

Tadı kalmamıştı meşrutiyetin;

Deccala zil çalan böyle milletin,

Bundan başka çare yok ıslahına

Velakin Sultanım sen Ğavsı ekbersin.

Ahiretten bile himmet edersin.

Çok çekti bu millet murada ersin.

Şefaat kıl şahım meded-hâhına...

İÇİNDEKİLER

Edib ve Yazarlarımız 1

Değişenler ve Değiştirilenler 4

Hüseyin Cahit Yalçın 4

Kemalettin Kamu 4

Faruk Nafiz Çamlıbel 4

Behçet Kemal Çağlar 5

Nurullah Ataç 5

Orhan Veli 6

Beşir Fuat 6

Abdulhak Hamid 6

Ahmet Hamdi Tanpınar 6

Abdullah Cevdet 6

Cahit Sıtkı Tarancı 6

Halid Ziya Uşaklıgil 7

Yakub Kadri Karaosmanoğlu 7

Şemsettin Günaltay 7

Ruşen Eşref 7

Hasan Ali Yücel 7

Hasan Ali Yücel ve Köy Enstitüleri 7

Ömer Seyfettin 9

Tevfik Fikret 9

Nazım Hikmet 10

Ziya Gökalp 14

Peyami Safa 16

Süleyman Nazif 16

Abdulbaki Gölpınarlı 16

Kemal Tahir 17

Orhan Kemal 18

Yahya Kemal 18

Halide Edib Adıvar 18

Ahmet Emin Yalman 19

Hasan Tahsin 19

Yunus Nadi 19

Hasan Cemal 20

Cem Karaca 22

Hoca Tahsin 22

Behcet Necatigil 23

Osman Yüksel Serdengeçti 23

Ahmet Altan 23

Cengiz Çandar 24

Mihri Belli 24

Atilla İlhan 24

Hüseyin Hatemi 24

Seyyid Muhammed Tantavi 24

Hüseyin Atay 25

Ethem Ruhi Fığlalı 25

Muhammed İkbal 26

Roger Garoudy 27

Mevdudi 27

Cemaleddini Efgani 27

İbni Teymiye 27

Ali Şeriati 27

İçimizdeki Yazarlar 28

Edib ve Yazarlarımız 32

II.Abdulhamid Han 36

İçindekiler 43

Dipnotlar 44

---

[1] Hutbe-i Şamiye. B.S.Nursi.102.

[2] Tarihçe-i Hayat.B.S.Nursi.19, Muhakemat. agy.78-79.

[3] Edebi sanatlar ve mazmunlar..N.Şahiner,S.Yaşar.7.

[4] Bkn.Türkiye gaz.13-12-1986.

[5] Zaman gaz.17-2-1992.

[6] Osmanlı meeniyeti tarihi.editör.E.İhsanoğlu(Heyet) 1 / 212-213,216.

[7] Kimse kızmasın kendimi yazdım.H.Cemal.39,227,231,zaman gaz.10-6-1992,12-4-1998.

[8] Age.30,74,196,205.

[9] Zaman gaz.A.Selim.11-5-1999.

[10] Bu vatana kastedenler. Ali Elverdi paşa anlatıyor. sh. 10,bkn.İnönü Dönemi.A.Dilipak.237.

[11] Agg.10-12-1998.

[12] Cumhuriyete giden yol.A.Dilipak.201.

[13] Laiklik Nedir,ne değildir?Yeni Asya yayn.14.

[14] Bkn.Sebilürreşad. c.2 / sh. 48. Haziran.1949,bkn.İ.Dönemi.age.216.

[15] K.K.Kendimi yazdım.Age.126-127,48,55,139.

[16] İftiranın değişmeyen mantığı.L. E. Webb.27,bkn.Türkiye gaz.A.Katırcıkara.5-8-1998.

[17] Sözler.509,bkn. Mesnevi-i Nuriye.agy.80,Kastamonu Lahikası.agy.127.

[18] Türkiye gaz. 2-10-1998.

[19] Sözler.B.S.Nursi.382.

[20] Age.712.

[21] Hayat ve Hatıratım. III / 1089-1090.

[22] Age. IV / 1428.

[23] Temellerin Duruşması.age.216,239,260,261,308,368.

[24] İ.Dönemi.age.A.Dilipak.185,bkn.İnkilab Kurbanları.H.Yılmaz.24.

[25] Kemalizm.A.Dilipak.216.

[26] Zaman gaz.20-1-1993.

[27] Bkn.Agg.16-10-1998.

[28] inönü Dönemi.age.188-189.

[29] Bkn.Zafer derg.Mayıs.1986,bkn.zaman gaz.22-23-Mart.1991,2-1-1991.

[30] Zaman gaz.2-11-1998.B.Ayvazoğlu.

[31] İ.Dönemi.age.188.

[32] Zaman gaz.9-10-1998.

[33] Agg.3-7-1998.

[34] Agg.17-7-1998.

[35] Agg.18-4-1993.

[36] Kırk Ambar.

[37] Bkn.İslam Ans.TDV. / 90-93.

[38] Mektubat.B.S.Nursi.457,Muhakemat.agy.15.

[39] Bkn.T.Hayat.age.219.

[40] Bkn.Mektubat.age.29.m.6.kısım.1.desise.sh.426.

[41] Hayat ve Hatıratım.Dr. R. Nur. 1 / 11.

[42] Age. III / 557.

[43] Zaman gaz.16-9-1998.

[44] Agg.4-10-1989.

[45] Türk Edebiyatı.A.Kabaklı. 2 / 743.

[46] Devrimlerin deviremediği. V.Vakkasoğlu.52,76.

[47] Zaman gaz.D.Gürlek.10-5-1998,yazı.8-Nisan-1337.

[48] Bkn.Din-Devlet ilişkileri. H.H.Ceylan. 3 / 238,age, 2 / 433.

[49] D.Deviremediği.age.96.

[50] Bkn.Mabetsiz Şehir.agy.56.

[51] Bak.zaman gaz.7-5-1997.

[52] Şiir Tahlilleri (I)M.Kaplan.179.

[53] Temellerin Duruşması.A.Kabaklı.214,221.

[54]Türk Edebiyatı. Age. 3 / 571.

[55] Bkn.Türkiye gaz.13-4-1996.

[56] Agg.26-7-1996.

[57] Agg.27-7-1996.

[58] zaman gaz.22-2-2000.

[59]Türkiya gaz. Agg.21-12-1995.Y.B.Bakiler-R.S.Burçukla röportaj.

[60] Agg.27-4-1996,bkn.zaman gaz.24-1-1995.

[61] Bkn.zaman gaz.24-27-Aralık.1996.

[62] İttihad gaz.7-4-1970.

[63] 9-Ocak-1978 tarih ve 99 C sayılı.

[64] Türkiye gaz.3-1-1993.

[65] Agg.23-5-1992.

[66] Zaman gaz.23-12-1993.

[67]Agg.17-12-1997.Taha kıvanç,namı diğer Fehmi Koru.

[68] Bkn.Agg.2-10-1998.

[69] Yalan söyleyen tarih utansın.M.Müftüoğlu. 6 / 255-278.

[70] Bkn.zaman gaz.25-6-1999.M.Armağan.S.Sertel-in 5-Haziran-1919,Büyük mecmuadan..

[71] Bediüzzaman Said Nursi.(I)A.Badıllı.sh.272-273.

[72] İslam Ans.TDV. 14 / 124-137,bkn.zaman gaz.H.İsmail.13-5-1997.

[73] İttihad gazetesi.30-9-1969.

[74] Feryadım. 1 / 301.

[75] Bilinmiyen Osmanlı. Prof.A.Akgündüz,S.Öztürk. 291.

[76] Ziya Gökalp.V.Vakkasoğlu.age.74.

[77] Age.140.

[78] Age.159.

[79] B.Said Nursi M. Akif-den eserlerinde 7 yerde “Şair-i meşhur”diye sitayişkarane bahsetmiştir.

[80] Bkn.Zaman gaz.12-3-1991.

[81] Nur sohbetleri N.Şahiner.81.

[82] Milli kültür meseleleri ve davamız.128-129,Bkn.Din-Devlet ilişkileri.H.H.Ceylan. 2 / 330-361.

[83] Bkn.Zafer der.Eylül.1995.

[84] T.Edebiyatı.age. 3 / 441.

[85] Zaman gaz.15-6-1998.

[86] Agg.1-12-Haziran.1995.E.Düzdağ.

[87] N.M’le nur sohbetleri. N.Şahiner.38-39.

[88] Bkn.Zaman gaz.23-8-1998.

[89]T.Edebiyatı. Age. 3 / 753.

[90] Türkiye gaz.24-12-1991.

[91] Bkn.Agg.2-11-1996.

[92] Zaman gaz.11-5-1992.

[93] Agg.20-1-1993.

[94] Agg.21-4-1993.

[95] Hatıralarım .Y. Kemal.N.S.Banarlı'dan

[96] Zaman gaz.10-11-1992,Bkn.İslam Ans.(İSAM) 1 / 376.

[97] Bkn.Vakit gaz.27-3-1994.

[98] Zaman gaz.20-1-1993.

[99] Agg.30-9-1993,bkn.İnönü Dönemi. A.Dilipak. 186.

[100] Agg.15-5-1992.

[101] Agg.17-5-1992.

[102] Agg.17-5-1992.

[103] Agg.30-9-1993,bkn.İnönü Dönemi.age.186.

[104] Bak.Aksiyon dergisi. 26-8-2000,sayı.299,sh.20-23,Mehmet Şevket Eygi'nin de Sabataistlerle ilgili bir eseri vardır.

[105] Zaman.Agg.21-3-1999.

[106] Ceviz kabuğu.Show,saat.10-45(Hulki Cevizoğlu),Kimse kızmasın kendimi yazdım.

[107] Zaman gaz.

[108] Agg.T.Korkmaz.9-3-1999.

[109] Agg.9-3-1999.

[110] Agg.10-1-1999.

[111] Agg.10-3-1999,kitabında sh.213.

[112] Agg.28-3-1999.A.Selim.

[113] Agg.28-2-1999.

[114] Agg.24-5-1998

[115] Agg.24-5-1998.

[116] Agg.24-5-1998.

[117] Agg.14-5-1999.

[118] Akit gaz.19-10-1999.

[119] Bkn.1977 Yeni asya yıllığı.sh.181.

[120] Türkiye gaz.10-10-1996.

[121] Zaman gaz.16-1-2000,9-10-Nisan.2000.-Kendisiyle yapılan Röportajdan...

[122] Bkn.İslam Ans.TDV. 18 / 205.

[123] Bkn.zaman gaz.eki-6-11-1998.

[124] Agg. E.Can'la Pazar konuşmaları.

[125] Agg.Röportaj.4-6-2000.

[126] Bak.Zaman gaz.27-5-2001.

[127] Agg.20-5-2001.

[128] Agg.12-2-2000,Bak.www.atin.org,9-2-2002.

[129] Yeni şafak gaz.röportaj.2-1-2000.

[130] Zaman.gaz.14-4-2000,21-4-2000.

[131] Demeci.zaman gaz.22-12-1999.

[132] Agg.röportaj.25-12-1999.

[133] Altınoluk der.Ocak.1990.

[134] Nur.52,Tevbe,20,Mü'minun.111,Haşr.20.

[135] Hürriyet gaz.23-3-1993.

[136] Zaman gaz.23-10-1992.

[137] İttihad gaz.19-5-1970.

[138] Bkn.Zaman gaz.21-4-1994.

[139] Bak.R.N.Kudsi Kaynakları. A. badıllı.279.

[140] Milli Gaz.26-11-1992.

[141] Agg.7-5-2001.

[142] Bkn.Sur derg. Kasım.1988.sh.26.

[143] Bak.Milli gazt.M.Ş.Eygi.20-5-2001.

[144] Bkn.Zafer der.Aralık.1991.

[145] Bkn.Ankebut.41.

[146] Bkn.Zaman gaz.27-4-1992,Yahudilik ve Masonluk.H.Yahya.278,Türkiye'de İslam ve Irkçılık Meselesi.E.Düzdağ.296-297,Ehli Sünnet.Abdurrahim Zapsu.

[147] Agg.23-12-1993.

[148] Yeni Asya gaz.11-3-1994.

[149] Zaman gaz.26-6-1993.

[150] İ.Dönemi.age.185.

[151] Zaman gaz.18-1-1993,11-1-1993,Bkn.Cumhuriyet Tarihinde mühim olaylar. M. Müftüoğlu.135.

[152] Agg.18-1-1993,Geniş bilgi için bkn. Sur dergisi.Haziran.1989.

[153] Agg.16-10-1993.

[154] Agg.29-12-1992.

[155] İ.Dönemi.age.183.

[156] Tarihçe-i Hayat.B.S.Nursi.61-62,Kastamonu Lahikası.159-161.

[157] Age.71.

[158] Age.62.

[159] Age.65,69,71,Bkn. 31-Mart İhtilalinde Sultan Hamid.Cemal Kutay.68-69.

[160] Age.560.

[161] Bkn.Sur der.Haziran.1989.

[162] Zaman gaz.aile eki.31-7-1993.

[163] Agg.5-6-1993.

[164] Agg.13-7-1993.

[165] Bkn.Hatıralarım. Y. Kemal. 193.

[166] Bkn. Sur derg.Eylül.1989.

[167] Hıncal Uluç.Bak. Zaman gazt.Medyanaliz.9-3-2001.

[168] Sikke-i Tasdik-i Ğaybi. B.Said Nursi.161.

[169] Bkn.YeniAsya gaz. 11-3-1994.

[170] Bkn.Türkiye gazt.19-11-1991.

[171] Mearif.190.

[172] Bkn.zaman gaz.14-5-1997.

[173] Agg.26-5-1997,bak.Cumhuriyet gaz.15-1-1995.

[174] Agg.8-3-1993.Taha Kıvanç.

[175] Bkn.Maide.55.

[176] Bkn.Maide.81.

[177] Bak.Makaleler. 4 / 1-12.

[178] Age. 4 / 40-45,56-58-72.

[179] En'am.164,İsra.15,Fatır.18,Zümer.7,Necm.38.

[180] Prof.Zekeriya Beyaz Kanal D proğramında,19-3-2001,gece 12'ye 20 kala yaptığı konuşmada belgenin kendisinde bulunduğunu söylemiştir.

[181] Makaleler.Age. 5 / 18-25,46-56.

[182] Zaman gaz.6-12-1997 ve Aksiyon derg.aynı hafta.

[183] Agg.11-12-1997.

[184] Mektubat.26 ve 29.mektublar,Sözler.25.söz,İşarat-ül İ'caz. adlı eser. B.Said Nursi.

[185] Age.385.

[186] Age.26.mektub,8. mesele,327,bkn.Şualar,6.şua.B.S.Nursi,Ezan için bak.Kütüb-ü sitte.Prof.İ.Canan. 8 / 319-367.

[187] Mektubat.age.379.

[188] Age.382.

[189] Age.420.

[190] Age.420.

[191] Age.386.

[192] Ebu Davut,bakn.Fezail-i A'mal.Müslüman Şahsiyeti.M.Z.Kandehlevi.Terc.Y.Karaca.126.

[193] Bkn.zaman gazt.15-12-1997.

[194] Agg.29-12-1994,M.Ertuğrul Düzdağ'ın kaleminden.

[195] Feteva-i fıkhiyye.sh.37,bak.Türkiye gazt.18-12-1997.

[196] Bkn.Diyanet derg.eylül.1991.sayı.9,sh.15,bkn.aksiyon derg.13-19-Aralık-1997,sh.15.

[197] Agd.sh.15-16,bkn.Türkiye de Çağdaş Düşünce Tarihi.H.Z.Ülken.sh.76.

[198] Bkn.Türkiye gazt.23-8-1996.

[199] Zaman gazt.16-11-1997.

[200] Sur derg.Şubat-1990.

[201] Osmanlı medeniyeti tarihi.(Heyet)Editör.E.İhsanoğlu. 1 / 74,Abdulhamid hak. bkn.İslam Ans.TDV. 1 / 216-224.

[202] Bkn.Zaman gazt.18-3-1991.

[203] Bkn.Türkiye gazt.15-12-1996,Bak.Büyük İslam Tarihi.-Heyet- 12 / 214-240,455-458.

[204] Zaman gazt.22-1-1997.

[205] Bkn.İ.Bozdağ.zaman gazt.3-3-1996.

[206] Bilinmeyen Osmanlı.age.289.

[207] Bkn.Vakit gaz.26-3-1994.

[208] Zaman gazt.2-5-1995.

[209] Mesnevi-i Nuriye.91.

[210] Bkn.Yeni asya gazt.11-2-1994.

[211] M. Nuriye.age.80.

[212] Bkn.Türkiyenin siyasi tarihinde Ermeniler ve ermeni olayları.H.Metin.118-119.

[213] Şualar.417,606.

[214] Tarihçe-i Hayat.66-67.

[215] Bkn.zaman gazt.2-8-1998,Bak.A.Badıllı-nın Tarihçesi.176-184,bak.Yeni Nesil gaz.29-03-1982.B.Bozgeyik,bak.Evliyalar ans.age. 1 / 102,İntişar-ı İslam Tarihi.T.W.Arnold.sh.181.

[216] Bak.Türkiye gaz.27-11-1991.M.K.Öke-

[217] Yeni Ümit Der.sayı.20,sh.7.

[218] Agg.1-2-Mart-1996.

[219] Bilinmeyen Osmanlı.age.280.

[220] Age.270,269.

[221]Age.267.

[222] Age.276.

[223] B.Said Nursi-Tarihçe-i Hayat.558.

[224] Bkn.Sur derg.Şubat.1990.

[225] Temellerin Duruşması. A. Kabaklı. 128-132.

[226] Zaman gaz.2-Marttan-4-Nisan-arasında;8-3-1992 tarihli.

[227] Agg.26-3-1996.

[228] Bilinmeyen Osmanlı.age.265.

[229] Bkn.Varlığın metafizik boyutu. M.A. Gülen.126-128.

MEHMET ÖZÇELİK